

MIC. # 9324

GERSHOM BEN SOLOMON,

בן שלמה,

SHA'AR HA-SHAMAYIM.

ער השמים.

ITALY: [14--]
ITALIAN SCRIPT

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

מערי השנים

לת עלה אולם - לעזי על וסוה

30

צמרי תלומהס אן דים היז אנטגעבט ורויטת על הירשן פניער איהו. ויז
 טט אינס אענאוס טאס. יעקו אדקוויס לא יחינו באקום צויה דהס ט לויטן
 נדיאצנא. ווי אין צמר טרויה לפי טאס פחתיך ענטא אחר לא יחלה צו
 באו צער דכט טלא יחלק צמר טיחור וסכט טני טטבוים טיני. היזן צו
 האכוק יורה על אונחס מאיזיה יוה. והרטן וון דאזייר מצב עלוי עם קצת
 אייזיה ועל כן הוצאס אינט יוהר ון הדחוק. וחדלמבט על אונאעלן יט
 טרף עם קצת ליחות והוצאס יוהר ון הדחוק. והדקצב עליו טבעאן
 יטט עמרי עם חוס צו עם קור. ובהיה ון דקור יווס אהוק צמרי אריכות
 בכנסר הפירות. ובהיה ון החוס ייזכר צמרי דמקופו. והצר אחרת חזו
 הוצ יוהר חס ון הדלוח ודין כל דים. והחריף צבט החוס והיוטט עליו ה
 הרבה אצר עם קות. והטבוץ והקופץ והחריץ והטבל הם כלם אייזן צו
 נהקור מצב עליהס באו שהאטונט מצב עליהס חוס. והטבוץ והקופץ הם
 איין אחר ודין כהס חלוק לא כן רכס לעטט והס אייזן יפס אוק עם קור. ו
 נהטבוץ חוק ון הקופץ. והחריץ יורה על קור עם קצת לחות ולא ידע
 אפני ודקו טלא יתערפכו אינט חוס ועל כן הוצ אחרת ודקדק החוק והטבל
 העז אייזן צו ולא והוצ קיחב לחיות טלא טעם אהוות טעם. אך כל אחר ון
 החוטים אייזן דהבר האיוהר קרויט לטעמו נצת רעברו כן כרב צו

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הוצאה חוטעי כדויה הרבניית והיא הוויית כח

הוצה הרמטן באר כן טטב כח החולבט על צרטי

הסכיון בעל האחר כו יט עת וורן והכבר עטניטת אונית לירת ה
 הילתים והאזייה עלוה פ לא אכל חכר ופר נקפה יהיה
 טצב וולד כפטן הנקסה חטט טאין חיוהר ווסן להטעבר ולעורערוכר
 טהוצ טנתן הנורה עם כן ווסן ליה. ענה רצייה אחרת ט חיבויט כח יט
 להס עתים אטרטטט לעטטים זה כקוד ונה כחוס צותן
 הנטט טהוצ ווסן וענור להיות הנצר הוצו נאטן החוהר והאזייה לערה
 החיוצ. ודיוסכס ון החכרים כ לבל ודין ודין וכל איוט איוט חיוטי ודין יט להס
 וון חוטטב חלק אחרו לחיות זה ודין כדדת ודין אחר ונה חיון כדדה אחר
 כ לא יחיה וין החכר כדין חוסט ולא וין חוסט פאין הטבל לא כל אחר כפז ו
 ייטטט

הועתק והוכנס לאינטרנט
 www.hebrewbooks.org
 ע"י חיים תש"ע

הצמר יחיה וזין רב והצמר וזין חושט . כפי יתרון כח הטבע וזונו על האחר .
וזינו כח מלקטים זה דוק בטבע כי ידעו אלו הטבעים לעולם נעים נעים
על סדר צבא מתחייבן לטבע ההווה וההכרחי הכלל כדור וזינו הטבעים המתחייבין
מן הצטננות . והמתחייבין כפי כוחם באימת הטבע וזהו שיתוף השטח הלאחיות
והחלבים המתחייבין באישים נלוו כפיצא כנה לא יוצא בהם כח תולדה לדורה
ל . נושאים שהם אפונים לעצמם נושאים כח החוליה בדורה נאים נגלים
כיצאם והפגרו ונתקה . והם כל שצד הייבן לכד צותם סוכר . נושאים
אלו נושאים כח תולדה לדורה כי צעמים ינלדו להם כלל חכמה וכך נקטה
רק דיון דתחרט כצדן פצו שרצה שיתחייבו עכבר או אשורת וזיון העפר
לכד . וצפוד עגל וזיון צמחים . וכיצד דת צדם לא יצאם נגלה חלקות
בין החכמים כי לדעת כח צמת והם צמח כצמח כח העכבר והצפוד .
ולדעת כח צמח בטבע . והסוד צדל יס כן זין הצדס וכפן שזר כח . כי זין
הצדס כח הקוויה אפע החום הטבעי . טכ . נרס הלב שחונן וזיון הסופים
ונקיים וכחירים נצין בהם דין העבודות רב אישים וזונום לחיות קודרין
כצב ויטרה . כאלו שרצה כי חב כאי דלן שאין זית זך צו טענה תקווה אל
עצם יבאים מהיה להבנת יטרה על זווית נצבת . נסידלן שאין עכבר נעבה
צו טענה ולפלבת נעבה ועלה על זווית לצו יטרה ולצות הסכה כצפת קן
קודת הכחיות אפע החום הטבעי אבהם עבה וחטור יותר החום טכודים .
אכס טטטט העפר והזים שהם יסודות הכפדים לצב בהם . וכחן הצדס
המפדים בהם היסודות הקלים נלה מוסך ונקו ובהיה . נלדוב וכות מוזין ה
כטבע וכחירות נקיות עכבת חזרו חופן זין הצדס לקבל טכל ינמר אטצר כח
לח הכח לש טמרס חזר ינמר דין הצדחים קבל מרת בטט מה וזיון
והצדחים טכוד כח חזר ינמר דין הצדחים קבל מרת בטט מציחת . צך החזר
יס כח החזר מוק ינמר זין הצדס כי צין לע חוט רך חוט החזר . וצד כח
כרפורים והוכנים יס להם כח הכיה מוק ינמר וכל כח החזר חום עלו
די טויה טחום הוא פחם סנא חלט על כן לע ריחוף צס עליו די טויה
וסטטטט ינמר טן פולח על כן חזר דרך חלט כפה לה טענים לצדס
לזונום דרך טענה וזכרה חזר . עזר יס כועהם הכבד צמח כן לדוכחיים
יטלים טענת העבודות לוחטור עם חקטור ולהולך והם אלבר זין הצדס

הטובים - עור יט הברט טענה כי אין הצדק כל האמת החמים טובים חוקים -
 טובים כן נחמדים יותר מאשר חייבים - נכן כתיב להם לנסוף כבודם כתיב ונתן
 טעם בזה כי כל חוש הצדק הם זכרים ונקיים ואין בהם חלק עפרי כי אם הטעם
 נצחית כי יאדינם אצל אלו יתרון בהם על הצדק לחוש צדק כהן שאור עלה
 העצמה החריטית טוט להם הצדק מה דצדק אביטים אצל הטעם - ועקר בטלג
 ונאר יותר היה טעון כן באין הצדק - נכן אצל כמה הריח באין העצמ
 וכונן אצל דין העצמה האוכלת הבבלית כי דחוק ירומי יותר באין הצדק - ו
 נכן צדק כמה הטעם באר היה אהוב טעם דחוק ולקח טעם אציק יכול לקח
 לקום אטעם אך ככל החושים לא נמצא טעם כלם טובים וחוקים באין הצדק
 וחוש חייטו - באר הוצא יותר חוק וכל יתר כתיב - ולקח הכרפנות באין הצדק
 בעצב הלבנה טעם יותר מאשר כתיב ואין בהם טענות כמותם והסבה לצי
 טעין בהם דותרות רסנת וצדקים לחים ניטשים באו טעם כתיב - אך באין הצדק
 טענות רצו דחפנות יותר מאשר כתיב לצי טעם הצדק הוצא טען ולקח יותר
 מאשר חייבים ולקח יתארכן יותר כן טענות טעין הלחות הטען ויהר
 להתייט - ויש סבה תבלותית לרוב לחות הטעם ולתפירות רכות צדק אצל
 כמותו ולקח הוצרך לעזור ולבנות הכעט אכוכ קור צו ארוכ חוס - כי
 כל דבר לח הוא דחוק ודחוקים - עור הכרל אחר טענה כי אין הצדק
 אדבר פטעם ואם הלטון חוסם הדכנר אדחוק הצדק ודבריל הקול אנוך
 באותיות ותוכנת הוצ טעמי - כי יאדי כרים באותיות נחובטים לקח כי טעם
 חמר ורבה נדקה ועברת לטה היה טעין כן טעם פתי טוט טעם קשר -
 ואם הוצא חמה נצינה נפרכת חילב איט העצמות אעטים אלוטם נאורה
 נחובט לחב כלטין טעם הצדק ולקח ירברו כלמה אדלוקן להם כי לטון ר
 חמה תטטט נחפער ותבנת דבר אדר - נצטר כטעם חמים הם לחים
 ולא יוכל לדבר הלטון האוסף כי ציטם אעטים נחם לקח יספידן כי לטעם
 אמונת לטה ואינה נבררת - וכן הצוננים והלטון יא טעם צדקים טענה
 נטייה היה הצדק העלוי היה החמר כן - עור הכרל אחר טענה כתיב
 ונלדנת כתיב באיטון חטון אצום - למאיד כן טעם ניהו חוקים יה טעין כן
 באין הצדק - נחם כמות רב אצוי - הסבה החמת אעט טענה וולד אין ל
 הצדק כעבר הצדק וכן קולות נבררת דר דר ופיט אצותו יחלם - נחם
 ונחם אצל יאדי צדק יותר מאשר כתיב - ולקח

הולדות כקטנה לא יוכל להיות רצום לכבוד שכן ירח לוח יחויי והספה
המיתות היא אלע טוין המרס הוא רוב הרבת חיון על ייסודות הקלס ש
שהם חזית והצורה נלה הוא מצב הקורה פלוטאצרה לישלה . והיסודות הלן
לחכ קלס ונכנס צינח חוקים כיסודות הכפריים אשר פה אורכיס אס
והיות גלוה טרחה הענפת העבריים כתרמילת ואווסם פאיצו המכרות
ין הכיזה ירה לבן . והענפת המזכירים הפורחים והאענפיים לא יוכל ללס
גד וין רב אלע ש הרבת מן הוסודות הקלס . ער ראייה אחרת מן הכלים
כיוין ורזיר ותבניס הם סתן לכריחט פאיצו אכטן אים יתאמרו וין רב
לעך יותר אצח חזינעם לפי שהם קלס חזיר וזה קלס החוז הייה חס
אטכע היסודות הקלס . עור הכרל אחר פנינהם כי האדם הריע טכע
נאין טכעם לטכען כדרכות אלע שהוא צריך להכנת רבות כדעל וויטין
נפל לביטן , נהילאנות החס רבן אלעב שלטן טכעם להקבץ עם אטיי ייין
יטכורו כדלענות ההם . עור הכרל אחר פנינהם כי כל כה חס טטוס כייס
טכעם כל התלדות והמרים צינה כן . נלעו טכע המרס שהו ציחודי קל ו
ינתר אפם שחם עבריים היה מן הרין להיות ההפך . עור הכרל אחר פנינה
כי כל כה טעל קל רובם יעמדו הקול החוז כעג יורונו עם בת חיים אלבר
המרים . עור הכרל אחר פנינהם . כי כיון המרס יקח להם חקרים רבים
אמלים אטונעם ווייסנת אטפנת ינתר אצח כה והסכה כנה לפי שהמרים
אחוד קל וכל רב שהוא אחוד קל אהיה להטפנת ניקרל אינו אודי
נעטטן מוס וקרי אובוס וקרי קור . ווט ספה אחרת לפי חלוקתו ו
נלס עגן שחם פטיים מיים נעטיים קרס נכן כותר חזי כות . נחזי טעג
ההם אטינו ויק . אכל חיון אצח כה הוא על החום אחר יונת קרס לטעם
נלע אטכע ויק כצטלת חיון חיונה החוז . עור טעם אחר טפם אונ
אונל כי צס לפי טכעם ורי סכרן אכל המרס אונל לפי שאקתו מוז אטכע
ינתר אכרי צרכי . עור הכרל אחר פנינהם כי וין המרס יטכרל ככטן ציין
בערותיהם וכדי חזיהם נזה לזכר ההרבה אשר כנה חיון אלע שהוא חיון
היורכב החוזן נעלכן צין צרותיהם כצות טווח . נעלמה התחלת חיון
ינתר לפי המרים צי חקרים העיטוס אחר הערה כ לל צורה טכעם
קת רקרים טטוס אחרת כלפי חקרים העיטוס אחר החוזי . נחזי ל

אין התקרב כבודם וכתבונת נפשו אלכר האדם . עד שהצא אלוט אהוא
אכנהי עד שיחוט צביר כענ דרוכ הכעם . נאחה יקר לכבן ויחאל על
הרצת כינה ותולגת . והדומה כנה כי לצי רכנו ההרכבה יתלפנה צורו
כי אם תק אטט צבעם כמיטקל אנה יהיה אטערה ארצה אחר . ואם תיטיב
אן האחר ותחסר אן האחר יהיה ארצה אחר ולא תוכל אן תספת טט ארזים
לכר נחסרונם לגנות ארזים העופים . אבל אם תקח אן צבעים ומסיה
אן האחר על חכרון יעטן ארזים רבים טובים . שגור הכבל אחר בוטתם כי
טענות האדם אהלצנים לגנת הורקה והטיבה ולא יתלבם כיתר כה . וזה
כי ידוע הוא שהטיבה היא לחלש החוס היוצאין תענן ופעלה היא יתקח
צוק האדם ויחלש מולו הטבעי . והואכל החולק ככל צביר ואכר יספר ויה
ניתעבט כי לחור האכר החזק והלמות הטבע אהוק יתירה על החוס הטבעי
טכוק ולקח יתעבט אהוס הצניח האיקר . נהאוס למה לבנה ולקח יתלבם ה
הטענות כי חזון העברי אטר טענות יתעבט וזה הלשון לא יקרה למד
כה כי אנה האט כה אונט אדוח האט האדם ולא יוכל להתעבט אף לגר
יתלט מוא כבטול כי הווס טעור לחוס והלמות טערו . שגור חלק כערה
כענין הטענות כי טענות טעל חיה ככל כה אלכר האדם אהלכניס .
נסכת זה כדוט צביר לאעלה . כי לחלש חיה יחלש החוס הטבעי אטר
כדקוס החזק יתעבט חזון חלה ככז לין אהוק ויאוס לקח לבנה אקחית ועל
כן יתלבם הטענות . אף כדון האדם שגור אקוס חיה כעניי רעונה ו
ומחסנה נאיר חזון החוס נון הקור ולא יחלש חקוס החזק ולא יחסר חזון לפ
לבטל . שגור התחלפות צדול כערה כי האדם אהחבר עם כה חזון אהוא
אנהברה . יותר כה לא יספלו התקנות חכנה אחר בטגרת וזהו לפי חזון
טרכטס ודוק להם שהיא אסוגרת אחר השמנה . שגור יט הכבל כעג העבן
כי ככה חזון אקבל וכאדם הוא חולט בחזון הטבעי וכאויט וכטויטע ופג
נפעאיו יותר . שגור הסרל כטויה כי לב כה חזק ככא חזק חזקה ולכ האדם
טטה לטויה לחוס חלק החזק האילי שהוא יותר קלדל כה . שגור הכבל
כטויה כי חוב כה יט להס זככ לבטרת ארזא חיותדות לענין להס אטע ה
חדכרים והזכנסים והאדם ציון לן אב ט צויה צדוק לן לבטות ולא למורה .
נהספה כי האדם ירסנהו ונעבגתין חס סריות חכה לחלק אטא תקוק אל
אין התקרב כבודם וכתבונת נפשו אלכר האדם . עד שהצא אלוט אהוא

שהיה ראוי לך כבוד כבודי ובעצמות נכבד נראה כבודי וצוית צוית שהיה
לך זכב כבוד על כל דבר חקירה יבור חבל אחר כי נחשט כל כח לא יאמר
לנתיב כחלם חנוץ ודין האדם נהסכה כנה כי דיון האדם חנוק ויחד וכל כח י
אם הכבל פון כלדין חיון וכה לפי חבל חקירות כי כח העליון כח חקירות חלום
הם גופם גדול וכל דין ודין יתר וטאר חקירות וכן כל אר' נכחו שיש הכבל כן
דין האדם וכן טאר וינע כח כן יש הכבל גדול כן כל דיון ודין כי ושיעם הרבה
שהולכים בחברה וקובצים יחד כפחיות הפיותות ויש ויעים ויעים חלבים
בחברה נחם חכ ויע החיות חידכיות נככל כל כח טורטום הולכי חידים
הן כח הולכים על ארבע חן בעצות כי העצות הדורות יתב הולכים חידים
נאויים דורשים חלבים בחברה נהטעם כנה כי חיון הדורשים צוית וצוית
כל כך כיוון טעין דורשים טחוצ צמחים נורעוטי דה נגבה ויחצו כל די
ספקם נלע לחלו זה עם זה נלע יתקו וטון נלע יתקו זה לזה לרוב וצויות
חיונם וכל ויון ויעט טלע יספיק לרוב כח יצוטיטטה וילמדה כיתה
צם ולב בחברה וכן אר' השלשון כספר כח כי טהאיון יטעב להם
הדרכיות יטופר כיותות וזה טראה פירטים כי חיון טעלי חיים דרם להם
נלה יתמכרו יחד נחם טעין כיותות וטענין ויחד ויתחללים כי ויעט
הרבה לוי יולדו כי עם נלד אחר או עם כסום נטר וטאן עמן וקצתם יולדו
הרבה נולדות כחול וטון נארטבת ועבדי נהטעם כנה כי כח קטנט
יספיק ויחד חיון פיעט לנדל עטם כי קטון הוא נהטאר ויחד יעבור כרע
ער דין חמור יולד כעם רכס לטענת חרע נלרוב חלמות טכין ולרוב חדרן
נדונן כן כח ארטטן כספר כח יער אר' כרכט וינד כח חילודים וילדים
רבים הוא חס נלה נלב וזאב וילדו כעם רכס נכל כח טסוע קלים כרוב
פרכים יולדו רוב טעם וכל חילודים חכ כעם יולדו כלגי טלטי ולע
יפוחו טענה נלע יוכל ללמד ויעטם כנה כי לא יספיק חיון כטון צוים
לבגל כיון טעטק לולד אחר וילב דין החיה טולד כעם רכס וטלטים
נזה לטכ טליות וינד נחירם נחיו כיון חילוד טענה טענה טענה
כיוון רכ נחיו טע טרית רטנת ויחמת ויש חבל אחר כעטם כי וט כח
טחטטם ויש טלע יתטט נחיתטטם חוד חס וטעויה ויחטטם חוד חס כיון
סוטטטם נחיתטטם נחיתטטם נחיתטטם ויחיתטטטם חוד חס ויחיתטטטם חוד חס ויחיתטטטם חוד חס

וקיים סמור נרמז וזה בספר עורס כווי טיש להפ שורדק יולרווההטעון
דקיס נרמז גם יצא גם ים יטאין חזקה הכר טיש ל שעות גם ים וקטו
טיו חזם וזה לספר רוב גם נת הער וקטין ינוש יונים טכס טעל צבחה
כאריה ודוב נרוייהם . נקצתם זהם חתפתהים נרכי הלב טועל ונחפ
נדווייהם . נקצתם זהם חתפתהים דפ נרכי הלב וזה בספר חזק החומר ט
פגלי קבצרה חזק החומר חם . וחזקה רכי הלב חזק קר טכטב . ויש דהן זהם
דכריים את טעלהן כבלב וסוס יותר מאזר הדיעם וזה בספר טיש להם חזק
טוה ויש זהם טעל הטעה דכה פאעט טלע ינחו כהין חזק ירוחן וזה בספר
רוב חזון לצי דעת אחת ולפי דעת אחרת כיו טבאר לטעם ויש זהם כטב
כטברטם טטוחת חזן טסועת טתי לרסוק . ויש זהם כטברטם טקויות כיו
כאריה נרוייה לין חליטם הטורטם והדורטם . וזה טענה בספר הטורט
כיו טטאז פטעלגה הדורטם טקויה . ויש כה פטעט פון כה לחרי וכן פה
ויזיי כיו טטוה טעל חויה אחת טנך כטברט אשר לכי צנה ינצח חסס הטקוה
קטטורו . נאור טעלה טחיה צבילה טעל טפת הנהר ונכפה טוודת חזיר כהין
הנהר ויש לה קרקטים כיו דקיס ואוכלים צותה הערילם טוס טענעם . ויש
דכ"ה טיש להם קרנטם ויש טאין להם . נחסכה כו צותם טיש להם קרנטם ויש
להם חזק לה כראטם אשר חזקה יוצאים חקרנטם . ועוד כו חזין לה טוטיס
למעלה והחיות הרזוי להיות טעם יטבאר כקרטיים . והאחרים חזין להם
כל כר חזק לה כראטם ויש להם טעם למעלה . והקדיל מעטף טחיה מעלה
צרה נחזין לה טינים צבולת למעלה חזין לקרטיים כיו ל חקוס השינים
למעלה חתכסם טחם צבולת וכנלוות . ועוד כו טיש לקטו טחיה כבן והחזק
ידיהם . ויש דכ"ה טחילת קרנטו כהין חזבו וחזון לטעם וזה בספר רוב
יטותם . ויש דכ"ה טחם מעלה צרה . ויש דכ"ה מעלה צרה וטעם טוה כו
צותם חמעלה צרה חזין להם טינים למעלה חק טווחטת נלא יוכלו לחזק חזק
כטעם חזק אחת וחזים טווחטת לה חכל לקבל טלם טר טווחן צותם טעם
טעם . ולקחת חספה ויש ללך טע כרטיים . חכרם חעלון טינהר טם כטעם
חזקוונה והכרם חחחחון חזקלגה צותו פטטחן טעם טעם חזק חזין חזקן
וחזרנט חמעלה צרה ויש להם טעם למעלה חכל טינים חרות חזק ולא יוכל
לחזן חזק חזים . נחזיליט לן טינים למעלה חכל חס קטנת וחלוות .
טל . . . . . ולפי חעלון חלכר חיה אחת טטאנת פיוזר

אצרים וקורין לה הערכים תיכסיה . והעצרים קורין לה טעמיה וחוטבת פלגה
אשר תימצא והיא דטעה הדלתת העליון ולא התחתון הפך מאר פה . ואז
עלה שאין לה נקב התחתון כשיצאה וצוללת כעצם האחת טיס פיק לה וזין ה
הרובה ונחר סך יכנסו וכפזן ויתוין לבוך פיה ניתפרטו ויתלאת אונת ה
הזון והיא תרביט פנה והפתח פיה כפי יכנסו לתוכה . ויש כה טעמנעשים
תמיד דכע שהם דיוק חס כאן הצריה נחסוס והכלב ורואיהם . ויש כה טעמנ
כבי הלב וטוחרים והם קרים ויהטנעשים לחים צופם ולהטע החום הטכני
ולחוק אונתו כאן הטועלים והיא שקירולו . ואז כרב כיוצא בה דההה התטע
נרב העולת היא דעט לחת . והיא אחר התטעה ודעט שאלו וזקוק נלח . ויש
כה שהם שלמים בטעם ואין חסרון כשיצרה נלח חסרון כחוטיהם . ויש והם
חסיכים כשיצרה איכריהם או כחוטיהם . והחסר כאיכרין הוא הפולט אין ל פרקים
כרזלן ולא כצפן . ולא יוכל להתטע דיקום ליקום כי אם ככברת הצדק ולא
יכול לבוך ראשון לקבל דיוק ועל כן נברא ל חוטם ארך ואז לבן יקבל דיוק
ועוד נברא ל להובלת אחת כי הוא טעם לטווח כיקום היום וזין ודחכה
וכאונתו החוטם דתכנס ודנציאו חוץ לים לקבל און רב . לטען יוכל לטווח
אין רב כפוף הים . ויש ל אונתם ארוכות דאז אינור כהם לטוט פאים כי א
אין ל פרקים כרזלן ולא יוכל להתטע כאים אף הדונטם הם עונות לכוה
צב אין התטעות חסר הכריאה כי אין ל שנים כגליו אכל אם יתכנ העור
אשר על דיקום עיניהם ודצא העינים נשמרותם ותכונתם וצרותם . נסכר העור
ראותם הוא כססת טוב העור נעמותו ולא יוכל לחקרע ולהפתח כעט חולדו .
ואין כראות העינים לטולח ולא הכה חמוח החסר הסריאה שאין צריך להם
חוט הראות אפס שהם שגורים תחת הקרקע כיקום חסוף אף חוץ החויר הפן
להם העינים נחטטת החפס פנה כי אין הרויה לטווח טכסיה ורואיהם לבן
כי העור כגד העינים הוא דקדאר וכחיר ויש ל נקב אחר קטן וצר שפיט
כן ודכע שגור תחת הארץ ה ל כדעט הטגה הראות . ואיל לא היה להם
השעם דסוסים עם העבר היה דפסיר אונתם לצדו ועל כן חסן להם העור
החוז לאספה . ויש דכה שהם אנדלגת מאר כאין הצאן ניפר הים אין להם צד
כי אם אערת קטנים נחסכה פנה כי אין הצאן חוז יובר וטאר הים עם נינפר
לה . ולזה תאודוהו ירבה העשן סדולר המיה . וקרב כה מלכתנות עמיד
נקפץ כאין חוז נחפר נקטת ציית עפון

נקרא טבע העפר גובר עליו דטבע החיים - ונהרציה כטבע העפר אשר עליו
זהו טבע קרעו וצברעו מהו יסור העפר - נאמר אינו נקרא טבע החיים
גובר עליו כפיין הסוס והציל והחיה נישקצת אכ"ה אשר דאס אינו נקרא כרס
החיות נותר החיות נקרא - והסכה פנה כן ככל דס כ"ה יא כן חוטים לבנים
דקיים שהם דוק לתה הלכה נאסם החוטים דקפוצים את הדם שהם דלמה
דבוקה - אך דס החיות אין כן חוטין לא כן צאם אעט וזגור ולכן אינו נקרא נקצת
כ"ה אין להם דם כן כנסים ודבורים ונאליס נחמיהם והטאר יא להם דם וכתב
צ"ה כן טעל חיים טיש להם דם דס החיים נאמין להם דם קרס ניכסים - וכל הפעול
כ"ה אין להם דם דס החיים טעלם יונתו וטעל החכמה כן לחותם וכה ודקה
וכן טאר אכסכר אכל ארס אעט כן דרס טעל הוצ וזק וטשוט ודק -
צ"ה לן הפ"ה כדעס דס דס ודפחחים יונתו אאר יא להם דם - וכל כ"ה דס
אעטם דגל היחיד תלה אעט שהו חוק וחס אשאר הדגלם לבר אין הפעול
שהו אעט דגל הטאל - תלה - וכל כ"ה יא חיה כעצמות תללם לבר אין ה'
הצריה כן אין חיה כעצמותין נלה דס קרס אאר - נאס יכה ארס כעצם
אחר ל עטאן יא ויהם ארס אדפוצץ כעטי יטצץ סלג - ניש כ"ה טא להם
טענות קשים כטענות החוטים כדוק הילענות נהו אין הארבת - וכל ה'
איש כ"ה אין טעם טענות הלב אין הסוס נאין אחר דן הטורים טא להם טעם
כלל לרוב ארל אעט וצריך חוק הלב כן ארס החיים טעריכין בעצמות
לתוק - נוט קצת כ"ה טעל טעם כ"ה כן און הקצ ופ"ה וטעל הקצ ל
לכס דך - נוט כ"ה כן ארל וכלבם דחללים ודס כן קטון יא כן חללים
נוט כ"ה טעל ארל דס חרדים - וכ"ה טעל פיטע נהו אעט קצנות - וס'
נככה לן החרדים נהו ליענט חוס חלב א לא יוכל לילענות חלל פי חוס אש
כדוק ארל דרס אעט כן אר קטנה כפא ארל - נאונס טיש להם לב ארל
דס לן ארבת וליס וחורים ועפכרים נפונא כרס טיש להם טחור וחורה -
נקצת אכ"ה טאין להם ארל כלל כן חלצין - נוט טיש להם פאע כן יונה נאין
הטלן עצרונתו - נוט טיש להם חורה ככמן נקצת דרס טיש לן ארס טעל
כדוק - נאס נאון ארל טעלם והורה הוצ כליה טעלם - ורוב הטענות החרות
אין להם ארל כלל נלה טעלם לבנה - כן חורה טעלם חילכמן - נאס
כ"ה טעל ארבת יא להם טעלם ארל ולה חס אש חס טעלם - וכל הטענות
אין להם טעלם ודקה וטעלם נאס ארצות טעלם נאס ארצות דג' וטעלם

אשר אטכחם כליום כבים ויש להם שהם רבוקים כבטן פאטן ונחבת ונתול .
ויש כה איש להם נבמות רבנה כבאם שהוץ ומוכר אהם . ויש ויהם נחבת ונתול
אחוכר רק אעטק צוה כלבר כמון אין הסלב . ויש מן האדם עבם מונו אלעטן
אלם . נשאר כה אונחחלק אלעט מונו . יהיה סדוק . נכבר נאמנו אהם
אלם סלי תביה כל בעקר . וקצת כה קולם עבה וקצתם קולם חר וקצתם
כמנו וקצתם סתן נחוק וקצתם כולקול וקצתם כולקטון וקצתם כולקול
עבר וקצתם חר . נכלל קול הכחמים חר וקול חוקים אלבר אין השוה כי
העל קולו עכ אול השוה הוקן . נעור יש הפרל חר כמין השוה כי סל כה קול
העכב חר וקול חוקים חר קול הפרות כבר וקול חוקים . ויש אין אחד רב
שהוץ גרל יהיה אל סל כה . ויש דך אחר שערל כונו אחר . ויש חלק כן מיוג
כה כסכת חלק רזונם כי האוכלם סור הם מים מיוג ויכאים וקה היו חכ
כה לו אסורים כרות . וכן כה צר . אהם האוכלם הצחים הם כמון ישר
כמו הצאן והכקר ומויהם . עור יהחלפן כה כפי כמות העלם כי תבולם הם
עבריים והקטנים כהפך לה . וכלבר כה סלג אהם צר כרזים תבולים
הם לחים כוהר . ועל כן מכח הדוכאים הרזים הקטנים . ויש קצת חכה אשר
צבעם אחר ככל היין האריה סל האריות צבעם אחר . ולא ישנה
הצבע כן מיין . וכמו חכ העופות היעלפים כעורב וכנף וכיוצא בהם .
ויש חכה אשר צבעם אחר מהצבע החלק כן איי סדין כי קצתם לבנע וקצתם
טחורים וקצתם ארוזים וזו הצבעם העכס כמון הסוס והפר ורזי הם . יש העופ
הכיתים כמון וכמון קולם . וכן השונו חוץ כצבעים העכס . והצבע ההוץ
אחשט ככל איי היין . וסכת חכ הצבעים אשר כזה היין חוץ חוכ מיוג
חיצול סיימי חוץ העכס יולתו וותרות העכס נעם צבע זה היין
סלג יחלק כן איין חוץ אעט כי טבע אחרת הלחה היולתה עונת הצבע
היצערת כמין כמון אשר כי טבע החמה לצר על אין העור ולקח לה
ישנה הצבע החוץ . וכן הדין ככין צא סדין האריה והעופות . אך אשר
חייבן אשר אחרת צבעם אין לחה אחרת צבעם כמין חק כבי היין קול
איש צוויש נעל זה ישנה הצבע כישט סיבה . צו כסכת עמי חייזות והנהר
איהין צו כסכת אחרות איימי העור . כי סל כה אשתנים טענת סיימי
העור כי עדין רק אשר סל נאמר להשתנה כסכת סגל האיש והרוח
ועל קצתם חוקים יש ישר קצתם חר ונתול לוי . עור אשר סל חוץ

לוי ונתול

והצבע ההוץ

הינם חלבים הנענה. והסכה כנה הוא הסכה אשר בוחרת כמשילת עליו האותן
כי הסכה ההיא אישט חמות נלחט שחינה. והאר יט בהם רוב חמות ולחוח שחינה
ציון משרון עלהתן. כן הטעם החוץ כליו האינים כי העובדות הנגזרים כן יט בהם
אישט חוס נלחוח שחינה ועל כן יחלו פה נמצאם. ונחמדים יט בהם יתרון חמות
נלחוח שחינה. וציון הטעם צ"ב יט לזה היתרה טיפול שבדופין. ויש ציון אחד
אכה שאווא אדעיג כן היה נעוף נהיץ פת היענה שחינה השלפוט נצייג
אחלכת אף יט לזה חרודים תחת כנפיה נשקצם איתה והוא אהלכת וואעכלה
ברגלי. ואוה עלה כי פראייה הדגור כי ציה. וכן פתב אף כי כהלעיטה צית
הודב. הוא טתך כנפיה חמוה יושר ון האט כסגילה טבה. וכן הפענים אלעטי
צונס לעפרותי היורה נישאו אהס אלעטיס. אמ. שחטוס תבך ללעיטתם ואס
יטווס וצין רב. תעכל טולס. וכל אינע כה העורדים ככמה ארנטיים
נאטכיס האויר לבד וזכוכיס ודפודיס שאין וזשכיס האויר רק בעת צבילתם
לכר. ויש ציון אחד אדעיג הדגים שצרת קרפדהם כמות אדסי. ויש קצת ציון
הנעפות שאין וואין צונס כציון התק דוק ונעלף וזה לחלף העשים ולדופין
זכוכיס ובהיתוס אשר מור השמש אכה איתם. ויש טעם אחר כי שערס
כנלטיס ווי ששנו כנלטיס דאיות חלט או שחלחה הלבנות שהיא צמת הצחלוח
אשר כשן הוא כנלטיס ואור השמש אכה איתה. כי הלמן שיורח השמש עלון
יעור הדאיות. ויש דק צה כה איט להם דאיות חד וצחרים לא והסכה כנה כי
הלחוח אשר בעפעשה חכה. ונתמנת העינים היא בעמנת לאוידרה ולא
ככרה ויש להם אכסה. והעור אשר עלהם דק וחלק כי כל להם סטרד
לחדר הדאיות. ודאיות הזקן יחלט כי העור הוא כוונץ ואיך חלק. ויש טעם
עינים ככפפ גיליט אינם חרים כדאיות ללה כי לייטוט הלחה אשר טע
כעינים ההם הם כרוכ תמנה כונס אטע האויר שכהיק העינים לייטוט
לחוחם. אך העינים השחורות לעוב הלחוח אשר כה הם ככמנה ככרה. והאור
צייג אצור הדאיות כי צבע השחור צייג אקכף הרחות נלך הדאיות חר כללה
כילק נלחון ארוכ התמנה כיו הצחרים. ויש הכרל כן וייג העלפות. כי
הכייפות עגטים ביצי רוח. והדורסם אינם עגטים ביצי רוח. והסכה כנה כי
העובדות הכייפות יט להם איות צדול והאיות החוץ. עבר כרוכ כצוס וקרה
יתעברו כיעט סכה וחיים. אך ציון טעפרינן עקוואות נהם הדורסם האור
אלס וועט נחמדי דאוי לברל ספגים. ועלך כמנה וכפגגים כה ייים.

ויבטו שיהם ברוך עופות יתבר דין החמרים יעורר להם רוב נזרה וכפיהם
 בעל נזרה רבה ועל כן לא יתעברו כי אם בחומר זכר ויבטו הסבה הזאת
 מינם אולי דים רוב נזרים כי אם שנים כי היותר יעבור בצורך כנסים
 וכרוב נזרה וזכר בעל נזרה יעורר סבה אחרת כי העפנות שאינם דורסי
 הם קטנים יתבר דין פאחרים כצבאר ויונה נדויהים וכלל העפנות הונג
 בכלל העפנות הכהלות קטט הנקט כיו שהכחיות קטט הנקט הם כרוב כנים
 יתבר דין חגרינלטי ואם העפנות הכיותים כחריטילת ואיוון הסגל הם כיו העפנ
 הדורסיים נוט להם רוב ביצים אין להם רוב נזרה ואורך כנים וצבאיים
 שיעבור האותר בהם ויעבור כרוב ביצים ועוד שהם טוונט כיוון רכבתי
 והם הסבה להולדת ל רוב כנים כיו שהחיותים לרוב פרנסתם ושלמות
 אונם יולדו רוב כנים ואם הם איון צדולי ועוד סבה אחרת כי העפנות
 טוונלדים רוב כנים ירכותים הם צמח דקות ומלטות והעפנות הדורסיים ירכות
 צמח והאותר החיוני לעבור כרוב כנים יעבור פגמות היריבים נוט קצת
 רבה שהיון שלהם הוא סם האות לקדם ולשאר סם כיו שהיון שלהם הוא
 עשב אחד טנך בט ולי כרובם שהוא איון שלים נהסכה כזה כח אכן ציט
 אטט אצידיהים רקים נצרים אחד ולא יעבור עמאום הסם החיוני להם
 וכפי כנסן כצורים הצרים יתעכל אם יעבר חרות ארוסותו ועוד סבה
 אחרת כי היו ספולת כה אלא יוקק להם הסם ההוא ויוון איהם כיו שהחום העב
 העפיות יט לה ספולת להתיך הזרה יותר נקליון חוטי עור סבה אחרת
 כי כה לן הספטים ארוסיים ולא יוקק להם הצרם צר יונו כן יחזק דעה להם
 נהדחיה על זה ספ אר על הטלן שהחמל איהם ית יאות איות אנה נראה
 לפי דעת שהיו סם ארוסיי וכן אשאר כורוויר ועוד יט הפול כפיהם כיו
 העפנות הדורסיי לא יטו כי אם אטט איונער נהסכה פי איונעם אכסר שהוא
 רוק לה נהחמרים טוונט איוון יט ואין רונה לא יטטה כיו אם כיתה אחרת נוט
 סבל כיו איהם עופות ורקים ואר כה בעל דם פי לבל יט להם ויכה חמ
 אדכה כיו ויטטה ולענות ולדצים אין להם אמה כלל והטטט לרוב האותרו
 שלהם אעבר פגמה וכפיהם וכפיהם נכפיהם ולא יטער איות לקיבה
 נכפיהם נדעה כפיהם חנליתם חלה הירצחוס אטט דם לקווי הולדה
 עדי יט דכל כן יט העפנות נהרצם אצד כה כיו אצד איהם כה טליתם
 דהאום איהם

ויוצא וכלב כאלו שפר הטלסן כפפר כח טעלה וישנה פה אחר נוייג
העננה והדגים אין טעלה וישנה אין נפרד . עוד הפרל אחר בטהם כן ה
אין העננה כי העננה טענה וישנה החלבן הוא יונט והחלבין היוכה
כי יש להם חיונות רב . והחום הוא יוכר ניכר החלק העבריין הן החלק
האייין כי החלבין הוא עבריין ולזה הוא נכנס ברוך החלבן כי החלבן סוכר
עלן כגור היים הכים את הזרץ . והעננה האיינים החלבן טענה
הרוב כי אין להם חום כי אם יעט יונט ולא יוכל לפרד החלק העבריין הן
החלק האייין . וכן כח חכם אחר כי הפרדה תגלה תלשין ונאמר כך
חום הטעני ינצח החלבן לחוף שהוא קר דרך פסולת . וטען הדגים הם
בטבע אחר לא . ברל החלבן הן החלבין לרוב קטנות ולאיט החום שבהם
עוד הפרל אחר כי יצא רבצים ויש איהם כי טענה כח יוצאן ראש
בתלה . והפרדה ינצח החלק החד אשר טע החלק האפרוח באחרונה לפי
טחום סוף אדם . אם כן הפרדה ינצח פנין תלשין בראשונה . ויש הפרל אחר
בין כח אטיל כעם כי העננה יסתרין עננה . בעננה החמתן והחחום
יסתרין עננה בטע העננה . וכל כח טען קרעם לא יחלבן קרענה
כלידי חיים לפר הין הציל טענה אחרת בכל טענה וטענה אם יסתרין
וכל כח יש להם חום החיות לבוץ ל הכחות לן האוכל וישנה חום היין א
הין הדגים הטענים טענה להם קרענה ונקרעים ווסקולן טענה לן טענה .
הן כח טענה האחר טענה טענה ברבר טענה חום ינצחן רח החלבן
האחר טענה וינצחן טענה לן טענה כל . והפרדה אחר היין הדגים כי
לעננה . יסתר קרענה לחום האט . וטען אחר הטן צרליה רוחה כן ויש
אין אחר כן קרענהין טענה וכל לטענה אחרת . ואחר כן אכלית כל צדון .
וכן אחר כחין הקרענה טענה האחר כן קרענהין . כל כח יש להם טענה
בעננה חום הדגים . והטענה כח כי הם נפרדו כל כח לטען בער
הטענה טענה יטען רבים כחם כח כן דק או רבן או היין וברגים לא יטען
לה ט טענהים הם אנה כי ברוב היים אין דבר שיזיק להם . והטענה לא
טענה דבר לטענה . כל כח הקרענה אטענה ונאמר יתן ולא הזכרים אחר
הכל ונאמר ונאמר הזכרים אטענה לטענה . וכל כח יש יסתרין לטענה
יתען עוד טענה חום החיה אחר הטען צטענה כי בוטן הם טענה לטענה
וכח חום רוחה טענה טענה טענה טענה טענה טענה טענה טענה טענה טענה

אחת בשיעור ויפולם למצד נצוד כי אחריכך יחלק אותם כל כח אין לקרי
טדים כי אין המדע שיטרכו ללמוד חזון לחזון לשון הלב ויאיות
הקבוצה כשיהגוע ניתוחים נקצת ואין הסוס הדומה לאין כל כח
אנלדים וולדות רפוס יט להם טדיום רפוס נלב וולד טד אחד נבד
היולדים אחד מן שש אין להם כי אין טט טדיום נכל כח אין טדיום
בתור כן קצתהם הדאטונם חוץ וחדם שהוצ בתור והטעם כי חוץ אין
הוצ חכ. וחה טוד כח הוצ קצר נעדר סבה אחת כי אין יהיו טס ויא
יגע חגוע ויהלב ניש סבה אחת כי כל כח רוב צדול קפס
הוצ בתלקים העלונם וישרכן טס לחכ ואין והחלקים התחנות הם
בהכר וקה העם הטבע טדיום כחוס ההוצ כי לי יטורק לאין רכ
לדיול הקיץ ניש חנה כנקל להלב ניש חכה טאין להם כי אין טט טדיום
פאייט הטען לבדו כחן הלבנא ולא יטע טאין לה וולדות רפוס לבד כי
יט לה וטע חלב כי האוכל נבלג כמפה כי לי האוכל כי אין באיחור
צדול וטע טאמלה כזר טרק ניש הצרל בין העפנות כקצתים יט
להם טברנס עקויות כיו העפנות הדורס נטאיים דורסם טברנה
יטרות ניש קצת כח טט להם איברים טהם טעורים כהם ככלו וין
טודם נעזר כהם כקריבים וטעים וקלים נקצת טהם טעורים
באחיות טהם כמור קצת כרז אחד טאח הנת שיפחה טט כמור
קצת ונחיות טחורים וכאדקיס חורפם אחרי לעפון הוא וטיל קצתם
החיותות ליים ויעברו היים וישע חקת הדקיס הים הדורס ולא
ידת חורן ויטל הים יט יט חיה אחת טאטלה טחן רכ על שש חור
הדורסם אחריה נאין לה איברים אחרי טעמר כהם נכח אחד
טאטיל רעי ל שש חורק אחרינו ניש חכרל כח כ כל כח יט להם
קסוס חוץ אין הדקיס והעפנות כ לחתם יעבור כן חקטקיים והטונה
אכל טרטקא צעדי טט לה וקוה הטחן ניש טחמן טעם אחד כ כל
כח חתקים יט להם וקוה הטחן כ לחתם רכ נטאיים ונקים אין להם
וקוה הטחן נעדר טהם טחין וטעם ניש וקצת כח טינע חרס צדול
נחית ריע נסוק וטחום פיא וין חתום טיין טלע וטעפס כי וין חותם
קצת סבל ויטן טעמא חקיר חקירם ל טד וכל חותם חקירם
כין לדים קולם כי חקיר חתום טהם חקיר חקירם טינע

✓ חלב

פרק לבאר כל איין ואין והפחיתות

איין הצוק יט להם גת ידוע לחבר הזכר עם הנקבה ואין להם כו אים—
 חלד אחר כפיין האדם ולפעמים יט להם פאומים אים יט להם ארבעה
 טאן נטוב וינתב אים הזכרים טופים נטוהם פנבם לזר צפון טערת
 תפנים תלרנה זכרים ונאם בזר דרום נקבות ולפעמים יתהכר
 אפר על הרוב הוא פן והזולרות אקצתם שחורים ורקצתם לבנים
 ניש כזה שתי ספנת אים הצירים אשר תחת הלשון הרחלות שחורים
 הנולדות שחורים והוא אים לבנים הנולדות לבנים והוא אים—
 צבעים הנולדות כהם והוא ארעיים ארומים והסכה האחרת כהתי
 הים כו יש נהר שאם ישו שם עדר הצוק ואחר ידוע יולדו שחור
 ניש עבר אשר אים ישו שם יולדו לבנים והיין הזה אענה צרה ואין
 לו אינים לישלה כו אים הטוחנות ניש לו כטנם רבים והחלב נקטא
 ניש לקרים קרעם בראשם ולא לקבות וכאקצת החיות לקבות
 יש להם קרעם ויש להם קיבה אדפקת חלב שם ויש להם צד—
 כאקצת החיות אים וכקצת החיות הקרים דק כו החיות היונא
 אים העשן הנלד אים הצד הוא צד וקטן ככפת קור החיות והם
 טסועי פרה ככפת מוס ולמות כיו נעל התאמה שהם נלקים כו
 פלמות טבעו להפטיט ויש ארבע אינעט חלב כיו וילנא ויש
 און ארבה לו החלב כיו ופלים וכל ארס טן פפטר כו
 חל טרפה ונאם נולדים כעם רבים בצד החיות ואין החל הוא
 טדן פתיית הים וקה אכילס הדועים אלה לשתת הדכה ופקיץ
 יתעל להם אים קרים לזר צפון וכמורח פטרים לזר דרום והחלעה
 יתעל להם לעת ערב והוא יתעל כו אים ואחר כן תאכלנה
 יהיו איתנה אחר יפם אפן וזהו כו הצוק אים ארע להם אכה
 כרימות אנו אכלל הצוק כחילת הם אכתיים דבר לרעוה וזה ה
 הדתום כו אופלים צחים ותפס אפלתם הם חיים איתנותם—
 נרפעים רעוה טליה והער כו הוא עצמו רעה הוא חיה
 נפדיק חפיר נראה רוטם הרעוה וחיבור הכיחן ו אין הען
 פנה טוה טוה עם אין הצוק ולא שתנה אטפנן רק אקרניים יש
 קרעם לקנות פון לקרים והסכה החיות כזה כו אה שיחסר להם

ויין ספר . שספר יתחבר עם התורה וילך האדם אלה והוא נקרא
אחד לתורה עד כי פעמים תברכה הברה לדרך ויוהר עם חבר זקן .
ונחמ נשמים יום אין העבור תמאנה התורה חבור והזקנים לא יתח
יפתחו כיום אחד כי עם פעם אחת והבחורים פעמים רבות . ו
והפנים והתקוותים זה עם זה ברעף התקנות ונחמ יצא ירף .
וכאילו לרוב החבור ינחמ ניכח האמת הרחוק ויפקוטט עין
וינחמ וירף . והם אמת ילן בחבור אחד שנה אנו אחר ה' חתים . וזין
עברה ח' חתים ויש צווי' ה' חתים . וקודם הזמן הזה לא היה כי לא
טליו עברת . ודיו נקטא יתב אכלרם לבד האיל והם חיים ט' שנה .
ונח יסתרו הזכרים חיים כ' שנה . והפנים יט להם אמת ונחמ ח'
ינחמ אין החתים לרוב האמת ט' אצא . והפ' יתק' סיבן אחר י'
חתים ולא כולם יחר . וכאשר אמת ונחמ ח' חתים רבים אמת
ט' חתים אמת אמתים . נכח כח שנה לא תחבר כי עם פעמים
לא וחרט . וכבר קרה פעם אחת כי שתי ברות החבורו אחר י
חתים . והפ' אמת ברעף אחר בחתים . וזין הפ' אחר האים הן
הזכרים יותר מאשר כח . ואור על זין הפ' שהיא פחות מאשר אצל
ט' עם יעזר ביקום גבוה העל . ילן עזין לדרך ולא ירף לרוב
סבלון . והפ' אמת החבור הן אכוריות אדריות ומפץ תאומים
ברות כנחמ היריבים ונחמ אמתם ובריותם . עם הפ' תחלף על
הפ' נרצח אחרים נחמ אמתם לחוף קודם החבור והלחות החזק
הפ' אמת למפץ תאומים . וירצה כחן הערות ד' פעמים שנה . ולא
ולפעמים ופעמים . וקול הפ' יאנה כ' אמתם . וזין הפ' יקרה
לרוב ט' אמת חתים . האחר עוצרה שיכנסו תלמים ולא יאומם כנה
סמול . וזין האחר אמת קטרום נידיה להם זה החול סמול קדחת
לבב אמת . ונחמ זה החול שיפלות עזין ולא תאכלה נידות פסחם
גדל החול . וכאשר יראו חתים שיפלו עזין אמתם אמת ט' אמת
הרצה שלהם . וט' חתים אמתם זה אמת זה . ונחמ אמת פרה
אמת נחמ חלד חבורתה ונחמ אמתם . נחמ יצא אחר ויתח לעבר
סלם חתים אמתם . וקרב הפ' חתים יותר וקרוב הפ'
זין חתים . חתים ילך עם התורה ולא כפעם אחר וזך

שעיים כיום אשר זנו כזו ימים וטרבוטוויק קשה כרכוב הפך והכ
והקבה אשר עבירה לה פתחב עם הזכר כככת אשר כרכוב ה
כזכר. והזין הזה העו שטוקסויה יתר לכל כה ואיכני יטן סינה ז
ארכובה לרוב חורין נציינה כה על איון יבת ארסטן כככר כה כישע
אחת ככיה אלף הפען סוס אחד עם עיון וכסן פצן של יונה איו
קלף עלה. נאמר כן הסירו חיסנה העל טענה ככר ארסטן נעלה
להרצבה נהשל עציו סחת ההר החזק וחכר הסוסים הוא
לסעיים קודם הזין הקצוב להם לטוב פרגסס ונאמר לשהות ימים
עבורים כיוננין. נאם יראים זכים יעברם כרלין. נאמר עליו כי י
שנו ותלכום לעת וקטנה הפך שאר כה. והזין הזה הוא אוקוקרוב
לחילוד כיון הכלב והכר את טעמו כה לחיה. ולסוסים יקרה להם
חללים כיון שיקרו לעמים ויותר מהם כי על אברעם נישחרו. ו
נשעיים כל אכל הטעב נשסם ולא יוכלו לעכול נאם יקו אוקוס
יכעו. ויקרה להם אצוק הערים וקטן ארם נחול אשר כחין נשאר
חיה. ויקרה להם טעמן והאזה על זה אונתם ככככת לזר רצוה
ולא החול און הצודה. ויקרה להם גם כן מול חיקה ולא יוכלו לחסון
ונאם כה אצלי אוק אחר לסוסים ניותר וזיק לנכרה אס היא אע
אעברת. עם כן נחט קטון אחר שיעורו כקלן שרעה לרדיט שו
שיפתו יזיק לו על רעונה וכן לעמים. וסוס ייך אעברת אס תרית
חיה נר סבה איד תכל. נוסו אעטע. בענין סוסים נאין לו חרה
עברת ונערת סודה כה אר עגידת ככורק צדיס חירעיס. ון
הכבר. נוסו אשר ירעל טככות רכוס. נאם העקפה תעכבר
עם סוס אשר חרמון תקנא כן ניהגרה סנגב אס תוסים לחתחכ
עם הטב חרמון ארן חסוסיות חקלל לזני. תקוטט עיו ופעיה
אולדות תאווים. און חרמון הוה קרוב ליון חסוס על
מן תלה אע קייטם סלה וין אחר העק לבר. נאנתו חיון טגלה אס
אעטם לך תלד כן אנתו סאטט חיהורט און כן כל סך פחטטעם ל
לסלד חרה לן ש טאטט לחוד חיררה החטה חיה ולי יכול ל
לכח לו פח חילוד לרעה כן חיה טכע טינג ונענה ארין וטסע
אין חרמון חרן קר אחר נלה חוה יטן אחר. נאיה טענה ככר עפן

אין חרמון

אין חרמון

אין חרמון

והנשים יתנוגגו חושבו כגפן ונצמחו הולדה הנקבה כזיה יצחק התרומה להוסיף
והנקבה גם כן נבצרה כי אמה הנצמחה שגילה וצמר הולדה תקוצר
הנקבה והוא כי כחולה נהנה בהנצמחה ויש פנחאים כי פחדים
בהנצמחה רמה רב ונקבות היונים והזכרים אשקים זה צמחה קודם
החומר והזכר חוקן לע יוכל להתחבר רק כשיקה לכר וצמחיו ידלף
על הנקבה ולא יטלם פגולתו ולא יצמח ורע וראותו החומר יצאו פנים
כאב שלים והם כביצה החיה ופגת שפפ תרומה על כזיה לא כול
תולד כזים עד עזרה ונחמה שהשפ על כזיה ג' ימים יראו צמחה
הולדה הצמחים בהם ובעמות הצמחים יראו הצמחות צמח רוב ימים
וכקטנים כגט ימים ופגת ההיץ יעלה צבע הצמחים והוא התלחין לצר
צמח כקוס אשר יתחיל להסתק ויראה כחלחין שיפת דם והוא הלב
שהוא כבד תחלה ויצאו אטם שג' ימים ואם יסתק צמחם הכזיה ימים
קודם תלחית יצאתו יראו ראשן מטה לטה נכפסו על ראשן והוא כחן כ
כחן התלחה או דרך שריר ודוץ אונקט אטם ופגת הצמח וצמחה
שלא צמח ויתחיל להסתק התלחה כפון וירא לחץ וקודם תלחית וכן יצמח
הצמחה יצאו עטם פסחים וצמחים יורה אשוער פול ופגת צמח זכרה
תרומה צמח על כזיה וככל צמח וצמח כצמח שט תצמחים ורוב הצמחות
הצמחים לזנים מולדים הצמחים פסחים והוא בהם ולצמחים ג' ורוב הצמחות
לא יולדו רק צמח תלחית להם טוה ורוב היונים מולדים זכר ונקבה וזכר
יצא קודם הנקבה יום צמח והוא יספג על הצמחים ביום והנקבה כולה
ועל הצמח הזכר תוך חצי היום והנקבה תצמח וצמח שלים לסוף כ
יום והנקבה תתחיל להסתק קל מה הצמח והוא יתחבר עם הנקבה
וצמח טה ייש צמח פי תורים וצמח התחברים צמח ג' חרשים אופטום על
פגתים יד יום ואז על חן צמח והוא מ' אטם והיונים צמח מולד
יצמחוהם יולדו כזים לצמח ליום צמח כחן עלטה קמ פראטי ההרים
כקוס שליוכל צמח לעלות טם ימין צמח רחוק חקן כבדים ולא כצמח כן
כצמח פל וצמח טחין חקט פקוח ופתום יורה אטם כג' והעטם הדר
נאכל טה לצמחיו טאם טעם צמח פונה והוא תולד כ' כזים ויש לך
תלחית והטעם אופם עלהם ופתום סקודה ופגת ההיץ הנקבה תלחית
אזר ולא פגת לזר ולבקר טרפה וכל שנק' דיע טעם על צמחם הצמחים

אין אחר

שאלתם כי הנשים ליום . ונערה שחור אונול בזים רבים וישלך קצתם
 ויש און אחר אשה אלי יגדל אפרוחו וכל העופות הזחורים אצלם
 אפרוחיהם . נהעופות הדורסים סירצון אפרוחיהם אעפפום ישלפום
 אקטתם נלא וישלחו עליהם נגד . ארץ אין אחר שישלח עליהם זרין גדול אחר
 צידולם / נרין היונים לעבדי השכב הנקבה על הכינים ולעבדי הזכר בעת
 שהנקבה זריכה לבקו ש רפה . נהעופות הנקלים פון הנקיים ואחריהם
 נוצרים פון הצוללות כעברתם על יפג אים . נהעופות און אונטרדא
 אחריהם נוצרים כשאל והזכרים אפרגמים צותם . נקיבת אין אן טנק רעם
 התחיל לשכב על זריכה אחת היום עד הבוקר והזכר אהפקר עד אחר
 היום . נאין אחר טנק צובטו תלך כינים שר ראשיהם מרים והזכר שוכב
 ברצא אחר והנקבה ברצא השט נשיצאני טכסם אקייטים הצפרותו . אין
 אן העם הנקל בילא קוטון נעצא פארץ יאעלם חי ימים רבים יותר אכלפת
 והיצא פארחתה וצורה גלין כי הוא חי יותר ואחריהם טנה .

כרין פאונ חי פה טעם וחצר כפונקל ימים נאדם נאילך יסיה טבע
 טעיהם זך ופחיר ויכב על כיון ל יום ולא מדאך כי
 עם טעם אחת טנה והנקבה בעת רצחה כרמת אין הזכר נאפכת כיון
 טכר ילי יאצא צותם עד זמן יציאת הצפרותו . נעצא כי חאין הזה הוא
 חס אצד . והנקבה לצי תצווה לקבר טעם יאיכה עליה כינים על כן טרת
 איה . נכדי העופות לצי יגלן טעם החבור . נהעופות הדורסים לטח אצות חור
 יותר אין הצחורים נאילדים כעולם איטוט נפח האיה . נסא לצי יוכל להכניס יכר
 צותם ויש לכנס אקטתם . ויש טעמות שיש עם אה אקטתם טעמים אין החוקה
 נאוכר אחר טבירא ונירצא נה יעשה כרוב הצר וציה . נעעק לצי טעמן אעבר
 לצי רצים . נתור לצי יתרם כיון . נם ציכונדא לצי יתרם כיון . והינים
 לצי יטמן אקטתם ורפגים טחדים פחיר כיון טעם נאילדים נאילדים . נעק
 כרית דחוייה אטכת פיהם לח נכבר נלא טעקוס כבריחם לצי יעעם
 נכצא אקטתם אדמום ניכונם אדמום אקטתם לצי יעעם נסא טעמן איה
 אדמום אקטתם יא לצי איה . ניש אין העופות שיש להם אפן כיון פחילן
 ויונה נפרידי נלי . טעם שם הצפרות שירד לקחתן . נכדי צות הזכר חוז
 עגר דחוייה . ניש טעמות און לצי אפן נעמת הזכר . לצי טנה חכ
 כרס . חין טעמן לצי אפן נפח רחב פטים . ניש לצי טעמות טא לצי

קול נהרבוקרמב לא . וחוקל ימצא רח הקנה אין הריצה . וכל כח שאין לריצה אין
לקול . ובענה העניות הוא אין הקנה והלשון . וכל ענה לטובת אחרים ודק
ויברך הוא רצונה וילארים אורו להבר . ואשר לטובת אחרים לא יצטרך
ולא יוכל להבר . והענות הקטנים יצטרפו יותר אין הקולס ויותר בעת המצור
ואם אין הטלן נדין באמצע . ואט טורבל וקצו פיץ ואין רואי עיני . נחם אענה
אמר אלהים ואנשים כמקול . ואין התקול לא יצטרפו כי אם הזכרים לבר .
אם אין האלן . ויש עונות סגולות אעפ"י על חבורתם צוריקים אדברי וי
וינעל להם . ואין מצטרף הוא כח הדד נעה ואיפה עזרוונתו יותר וכלב
אחר וכחוצ נעור כלב . על ונלה אטה ליעלה או יורד איעלה לטה
איה יקפץ כנלאו קד דרך פיו עולה או יורד כנחת כי ירא פן יגע כמנעו ל
לעב כלב ניקלקל אורה . ואח עליו אהוא יאן והוא תלי דרר פין אפג
יחזרו אעצתו וזה סקר . ורוב הענות י להם הכנה והיבר פאילוי להם
טל ונעזו טעו לת פטענות אכאים ויעזו קנהם אחר וואטיט ויעבר
כטיט ההוא תכן ונעזו להם פתלס צבוחם ויעזו להם יאך רחפ ולאיוב
באקויות רענעם ויעזו קן רחפ שימיון האפרוחי הזכר והנקבה . נטבאע
צדוים ילדים להטק אצחם לחוף . ויש אין הענות אצמים אים אעט אעט
כיו הענות הכייתים . ויש אהם אצמים כל צרכם בבת אחת ועד אים כל
לטהת לא יראו אצחם . ונקבות התור לא תתחבר כי אם לקבר אחר לכר
נעסן אין אחר הנק שיצרה . ונעיהם הזכר והנקבה אחוים הצנים . ואין
הזה ח"כ זנה ופוקנותו תצרך כצתו . וכע אדם האצילס אוחן צוזין כצתו .
נכרים אין התורים ואין אחר יהיו פחות להנקבת זנה אפורים ואנסה
אין אונתם הצדילת כבמים והזכרים אין הצבים לא יחיו כי אם טנה אמת לבת
והנקבת חיות אצל . נחורים אטט אקואם כתיץ ליקויות הקרים . ווייעס
צתרים אטט אקואם כתיץ ליקוס קר וכמורת ליקוס חס . ואין אחר הנקרא
צטא עטה קח פאצילת צגהים אצד ונעה אונתו אקוצים לפחד כתיץ והולא
ויט אין אחר אין הענות אלהים הזכרים והעם זה אדכנה יתחבר עם
נקבתו אלאמה . והנקבה תסתר אין הזכר הרצון של ירעה . ויש אין א
צברנג חוקים אצד נקרב האילן בצברנג ואצד איה התולעם אהילת
כר ואוכל אונתם . ואין הצדיות יש להם הכנה טובה ועלם ליקויות צבוחם
אצד וכבאונתם ארחוק ענן נעים אענקים ואנדועם לחכיהם כעבר אים

איסורו בקניהם והינהיך עליהם בנעק פואחונה ופעמי כאימון עלון
האריך ימים הינהיך ראשון ויהיה סמבון עם יא יא ארם ירעה ויגד לחכ
למכריו ופגום ישעם על קול אחר כעבור שבעה אהר ודין אחר שהוא גדל
בין ההריות כעלם אין אחר גדול שלם וכאשר יהחיל להתעכל כהצטוותם
יקראנה ונאמר כך יכדול הכשר הן העציות ויאכלה ויטח העציות ויש ענ
עננות שיש להם השגחה ירדה על אפסוחיהם ויש להם יענהו עליהם כלפי
ויש עננות שאצלם אפסוחיהם כהצטום ויש אצלם אמות לטובה
ואין צירי וטרה אצלם אפסוחיהם כהדר זה אחר זה וחורף חל לה ואז על
ענף שנק' קנול שאיך אהים פוצו ארץ אמה אמות בתוך קטם אלאר ענבו
ואתם עננות חמרים זהם כוניהם וזה הענף אכול הפזים האחרים ויש
זהם אעפ"י כן האגיים והם כהחיל לנת וכתיבתי הסלעים ויש זהם צדים
כרמיהם ביום ויש זהם כללה ואין הן עשה קטם באקום נבנה ואוכל לה
העננות חכך שיצר אותם ועל כן טהלים לו חזקלים אמתם להאכלם לה
העננות חכילה ויש אהן צדן כתיב ויש אהם צדן כחורה ויש אין אחר שהיא
צדל כדון להם והוא ערים אחר נק' לטרוני וכשיהיה נטר יהיה כענב אחר
העננות חזקלים כערים וכאגיים יש להם ענף מן אצבעתם איוכל לטוט כ
מהם והחזקלים כעשה וכאילנות אצבעתם אטושים ולא יצטרך להם הענף ה
ההוא ויש אין אחר אצלם אפסוחים ואוכל הם וענף החת חיים כאיננו
אחלק פרהה ויש שט אינו עננות כעריט וכיבט והם אינם העננות שיש
להם ענף מן אצבעתם נעפ"י סעפת האגיים וכשהן כלהם מהם לע
לפעמים יכחוח ויש להם קול ערב וכשיאמר אחר זהם איעקולם לקרני
הים וכבר הלכנו אצרים להם והוא טס עננות אעננות אעננה גדולה
וארה נראו איתה אמת אהן ויש אין ענף שאטה קול כלליוס נעק היני
עננה קן על חזילנות אצרה וישנה ואוכל אצל חזירים והוא קלסן ואז
נענפת אהן די סעפת פקן אורצו כערים ונענפת כיוש אין אחר אעננה
הנך ללק אצרים חכנו ונאין אחר אצרה כיוס פריסן אחרן כקטמתו
נעל אין אחר עם מן אחר אצרים אפון לעלם ולא סוקמתו לכד וענף
כלליוס כקנה כענת וכאלוה ונאיה על אין שלון והוא ענפר חיים כחורה
לענף שכל ויהי חזקם ופגום הפקם האחר על חיים נאעמיד קליוס עלה
הכנף האחרת ענפרת אקופה פגמן אהת הסענה ואין האחרת גדולה כן

כן עבר ויגבר להם בקר אחר אטח כפיו ופאחיו ינגד לעוף ויגח הקט החזק
על האים ויעמוד עליו ויטוט. וזאת אינה אם זמן ארוכה לקח הקט החזק
כזמן ויעבד זמן אחר עד יחזק ינגד וזאת כפי יאט על הקט החזק. ויגד
זין אחר שיטת קנה חזק וזאת לא יוכל אדם לעמוד לשברו כפרול ופרנסתו
אדלים והוא נטוי כספוג יאט על נקבים נקבים מלמס חללים. ויש זין אחר
זין העצמה שאינה נזין רק אע"פ זין אחר. ויש זין אחר זמון בפירות
הזיתן ואינה אפול ואינה כי אם אמותו יאט על שרף והוא רפה הנוצה וקולו חר.
ויש זין אחר שדולרה העקבה כזרה אחת לכך בתן זין אחר ותטח הפצה ההיא
ותמס כזרים שלעוף אחר ותפרנס אותם. והפצה שלה זהיתה צפורה
שיחיהנה בעצמה אחרים או תפחאם למיפ האז או למס הצויה. וזין אחר
שנך הדרי נפלגן ויטא ארצהו ויזיק לריחהו ותמוץ שדי הענים ושלכן יקר
יקראנהו כן יזנץ הענים. והענים ארצונה כזרה ההיא ולא תסקוטנה
כיום החזק וזאתהו אחרד כללה. ויש באקוס זין האקויות שהצויה זונג
שם כזין טנה וזאתהו אינה העצמות הצללים שם כיהם אכירים כזויות וכ
וכרציות יותר אקויות אחרים. ויש זין אחר זן העצמות אישטאנהו ה
העורפים השמורים וכליתר אינה העצמות וכלים ירדענהו וזויותהו והוא
כבר ופרוע אנהג וכל היום ירעב ויזנען. וזין אחר יעמוד בשפת הים
ופלחה שיצד יבאנהו ל הים. וזין אחר שרודה אחרק אחר וזויה רודה
כקרוכ לן. זין וולטורי זר ארצה היום עד לילה ואע"פ זרחה השאט עד הצהרים
ינח. ופזיקן יאחר חטיו כחלק העליון ניחודד וכאחריתו יאוח כחלב. ואם
ירצה עוף אחר או כח שיכרה לטרפ יפה אפרוחיו וזימץ כצפרען כח החו
וזגל אפרוחיו עד אינפל לעוף ואחר כך יוצאם אקויותם ויגמם וזגשר
ל האקוס החזק כי הוא זכין לעצמו אקוס גדול ורחב ידים ושלכן לא ינחם
לזה לין. ועוד לא יפגועו אצויהו זין החזק. גם לא ינחם לזר סכופ
האקוס החזק. וכאחר יצרו צרה לא כי אורה ל קנהם עד שיטקלה כקלחה
אם יוכלו להפגוע ולטלל אטם. ועצמות הדורשים שהם כצפרעים עקויות
לא יטארו באקוס אפנים כי הצפנים יזיקו לעצמיהם. וזין החולטורי ילבו
אחבת ואיילים קטנים וטוילים נחיינו אדוכים וזר. ופזיקוס אחר כזר זפון
זימא עוף אחר גדול אשר וזולר ביצים ולא יטכב עליהם וזימא אותם פגור
ועליו טפן עד יצא האפרוחים. ויש זין אחר זן העצמות שהיא כאפאנתן

ובחטבה טובה נרצח צטרומין בשקידה רבה . נאצל גם כן מצדו הוולטורכי
הוולטורכי יטלם קודם שינלם ללכת לענק כי טבע עיניו נכבד פאיה נהוא רעב
כל הינס נרצח ורצח רב . נשהווא מלכס הלעננה יוספס לין . נאין ון הענן
שהווצרל סיווך לם ויבחר וצד ון הוולטורכי נשהווא רוצחו ויתקרב לין יתעלם
ניסתר פיס ניצב בקוס צחר . נהוולטורכי רצוחו חד וחד נרענפת תמיד כיון
ההוא ער טיעב כוס נאס יצא ון היס הולך לטרפן . נישיון העננן הדורסיס
הס ורין הנן שהיוננס טהיס ויענפנס כצויר טורכיס מותס נשהיס וינח
כצדף לך יקרבן ליהס . ניש וקצנס שטורכיס צותנס פהס וינחיס כצדף
נשהיוננס ויענפנס לך יכונותנס נלך ידרסנס . נאורה כי היוננס ופיריס לין
טנ הייננס נשהוואיס לין הדורסיס באויר . ננחן פצדף נאין הצחרים ינחון
סצויר . נבקוס וחד צרלם לין ויהייננס כצוילתנ וסויר להס הס צרלם ונלן
הייננס נסויר להס צרלם יוננס רפנס . נה צידיס ופנס כצוילתנ שיכחון ויס
נהיוננס ופיריס צותנס ויהלכיס נעצנס למדף לירצתס וואו הצידי יתענן
צותנס . נייני הענפת ושהנס כקצנ ציכריהס כי קצנס ירכהס קצריס
נקצנס ופירכיס נקצנס צוורס צויר וקצנס קצנ . וזה כעוף לך שנגלתס
כי צותנס הנוננס נהתפננסים וכה הצלם כהיס . נטרך להס נאצה צויר
והצחרים לך ינאכפן לצווצר צויר . נצערך הצווצר נאכך וחד צויר הינן
פירכיס . נחוטס שלס צם כן פברל ט לין הדורסיס יט להס חוטס נקוס כע
שצריך למכיל טרפן . נהענפת הנוננס וירקות וירענפת הטהדה יט להס
חרטוס חכב נאצת לחטור ולטרט . נלקצנס חוטס יטר נאין נקוס ולך חכב
כצדף וירצנ כן נאין דורס ולך צובל . רקות נשכיס נדי לן כחוטס
כזה לצרנס תנן . נקדקכן הענפת הוצח חוק וקטה ופנט שצין לן טוחנת ט
שיחכב הוצכל נעלכן צריכיס למקוס עב וקטה שינבלטס וזוננס . ניש
והיס כחוס נציה נעל חרוב היס צותנס שטיס נעל פנ חאיס כי הנצרה
הענור להס כהן תורן לסטנה צו היטונות . נהענפת חיינפכיס פצויר
חוק שלס חר נקצנ כרי טהיה פנעננס קלה . נאס היה רחב היה
הנעננו פצה . ניש פלמ צרל כי צירח צפירוח היננה ט פצה קטנה
וחד נשיצו הוצנח ון הפצה לך מנל לחמויק הוצו כל ססן הקוס .
וחד לכד מן טמנ חר כנחיס נהאילנס נהענפנט .

הדיננסים ינעקענש נאונות נעגיס ונחנס ויעננה נחחיס פרח הכוור

הכוונה בטענה שלא יכנס שם הקור. גם כן הדיוקים להם לא יוכל להכנס
שם. נוש' להם מלך וינהיג ונשאים לו כית גדול. והדברים לוקחים הטענה מן
הספרים נאוסים צנתם ברצלים הכאזונים. נאחר מן הטענות לקולם הוא
האמצעים. נאחר מן לרוב הרצלים הצמחונים נפרדים טעיה בפברות.
והדבר הוא אפרי. הפירות האתונים נאקוצים צונתם דרך שיהם. וכל ה'
הדברים יט לקצתם טענה אחת ולקצתם טענה אחרת כקצתם אביזים
איש וקצתם אביזים פרחים וקצתם טענות דונב וקצתם דבש וקצתם טענות
והקצתם הדבש בבחים וקצתם ינחיות לילאכתם פתלתל היום וקצתם -
הקצתם ער טפאיר אלאכתם נאחר מן פורחות וינחיות לטור וכאובם
טענות פתלתל וטענות חמילה נאחר פסקות האולתם אטט אטט טענות
חוצ' לכונרת ועולדות שם טענות אטענה צונת וסימן להם ער טיהיה עת
למן נאחר מן טעות כולם נרוב האולתם הוא פאיר עטן. נכל ומן טהאוד טח
נהכוכבים אצירים טענות אלאכתם באקידה רכה פלא טעה ונראה כי הם
הטענות כקול חמילה ועל מן פאירא הנחילמן הדברים חוצ' מן הכונרת
אכיס פאכנים זו על צב זו ואת צמנות יחד לקול ההנח' כי לא יתאספו יח
יחד כי אם לתענג או אטב הסחר. נוש' מן הדברים שהם פנות ארצה ויא
נאחר טעות טענות כהנח' הטעים היטות ולא טענותה חק פקאטיהן. נוש' ו
אמן טחן טענות ולא ידע טענות טענות והאחרות טחן פוטלת אוציות
הטענות אטוסן. נפפר נראה כי כאן דברים טיטאן אפונות טלחם נכאן
לכונרת אחרת ויטאן הדברים טטויטכן טס ולחמן טס הנפריות וטענות
נהרצונם אפונותם ונה רציתי פטויט טעם אמת. ולטעמים הדברים הקטנים
ילחמן טס הקצתם אלאכה חוקה. נהטטן ויוק להם אחר ועל מן פאירצן ל'
לחנח' הדבש מן הכונרת יטטן להם טטן גדול אטב טלח' יטקטן להם. נאיש
אחר הקצת ל' ט רוח חמילה. טענה אמתם לתקוצ טקיצה טעה וחולה אטר צין
לה פטוזה. נוש' להם אנהיג ונשאים לו פתים טבת. חילכים ולא יטא חוצ' לטיתו
כי אם טחכרה פלא טרתוי. נאור' פ' טאיטפר אפרות אחר אהם הוטהיג' פקטטח
ער טוהצאחן והנח' אטירו כריחן. וכא חמניה. ל' יוכל לעט טרת הדברים
יכאן אם יית' יאית נחם טענות אפרותיהם כפטי הטעה הנק' פקטט נאחר מן
הטענות לטעות דבש. נאיר' פ' טא חמניה. חי יטארו חוכרים טאקוס אחר
והקטנות לטעם מן הכרים וכא יאית חמניה. פטטו חוכרים כטער הטעים טע

התורה והזכרים אין להם פלי טיעק מרת התקנות עוקמה כדכין וחד טען
צדקל נחזכרים לעמים עמים כמים לעטון ויעידו כהן טעין הדינהין הונח
כטט צעם השחר הצדום נחמ הטוב והצמר הוא הטחור. נה דבורה התק
מיומרת ליעהין היא טובה ועבה נאמנה כטלם ון הצמרות. נה דבורה
הטובה היא קטנה ועבה וקלה וקצרה. ואם תייה אחד והן סתוף הכונת
איד ירצונה לתוך כן וחד חן ורענות כרית רע. וחד סקנה הכצים ניצון
הצברותם צאניהם סעבות מותם כקו מוך הכונת. ניסריו כחורים כר
טינמו טס נלע יצאנו טס עד טעלה ויחוקו. נחמ כן יכחו החורים ניצון
נעמים יכחו כהן הכונת כח קטנם ויזקום וחד. נחם יחוקו הדבור
ניצאים ומוכס נלע יפתרו ובה חמ. והדבורם צמרי עקיצתם יאטו על חמ
כ הדרכן רסק כח טע. והעקיצה וזקה וחד צם ירחוק השר פארה
נכח טס ארס הדרכן. וכבר פרצה כי סוס אחד היה כעקיצת דבורה.
נעמיהן טלם צי טע עקצ. וזה היין העי טקי וטהור ונבר וכל כח צמרי. נלה
יתצו כעג טעמחים מוך לבונת כן הדיח רע. ויזק להם. נחמ צמחי החמ
עמים הדב וצים עקצים כחו הזקנם. נחם הצמחי חוץ ון ון הזקמ
קלה. ונעמיו ויטעו תלשם טעם כהן הכונת ויטעו כעגלת העבבט
ניצולו הדב נפקצ. וזה להם וקום קר וכחוק וקום חס. נכח טבא רד
צדולה ומוק כחמם טויר הכונת. כח טעו כד טע יכח טס הדוח כן
הס וקצאת וחד סקור וכחם. נחם הס קרוטם לכה יטכס סדכורים כן ה
כחרי סוכם נלע ירע לטעם עד טיסרו וטלם הכד ההו נחם טותם
אים. נעגלת הדכרים היא פכידא ויכח וכח טען. ורס העשה ככח
תיכח טע טוב וחתן טעשה כח טען ונך וטוב וחתן. ורס החוץ הונח
ודת מרס נחמ חמ אידונכ. וטן חוץ צדום. והרס הטוב וחתן חוץ טוב
לחול השעם והחמתן טככלי הונח הטוב חמתן וחייכח. נכח ירעו חמ
פחילתם טעמכס ון יחיל לטעם הדב. נחם יחון הדב חיוכן ליונותם
אן הכונת ויטעו רס חר טל ון טוט רס טיונה מן לך יתעסקו טעמלם
נח חן צמרי ון הדכרים טען וטעם וקיכס חמת חרקע טען טענה דט נחם
עקצות כח הדכרים נחמ כן חייח פוטם וקטנם חמת חרקע וטעם
חט יטל חרות כרעם וחד נלה יעידו סויר לקוות השר כפות חוט
חוטמחים ודכרעם וטע טעמל. קס מן חמלם ספירות חיתוקי כרס ון

טעין

אך לא יונקין הפחים. והדברים והוכיחם לא ירעו כי אם כענין פורחים
ברחיקת פניהם יפגם הדוח כונה אף חיים והנשים כי אם כענין אכלם
והיט העבט רבים והם קטנים והם גדולים. הקטן לא יעשה פעולה ולא
יצרוב דבר. הגדול צורך בין החורים וצורך עבד סיפיל זכוכה או כח צמר ויה
ניתפוט. ואין צורך כחם בפריא וניחא צורך תחת האילנות. ריעה קטנה
ויטין צמר שהוא בעל עמדה כי בתולה יפוט החושים ניכרוך אותם—
וצמר כך יצרוך בין הקטנות וצמר כך. בין הקוס למד כל כח סיפילס. ו
וצמר כך יצא ויסכך הידיעה עד שילכד כפח הוא כחלין ניכר ואל
החור נאכלו ויוצן אותו כל הלחות אשר פתוח נאטייר קלפתו העלוה. וצ
וצמר שירעב יטוב ויצא למד אך לא יטור עד שיתקן זה אקראעין הידיעה
כפסוק ההוא: ואם טוס כח יקרה צמחה הידיעה יתקן צמחה באקידה רב
וכריות כפוקר וכעבר. והתקפה תמד ולא חזר. ויש אהן טענדריס מתת
הידיעה כדי שלא ידעו כח העולם ס. וצור כי אותם החושים טאיות הם
אופיות דבקס טורציס אכטנה ולא היוצא צמר טאר האופיות. ובענין רסן
צין טכץ קטן כהו לדירט כי בתולה יצרוך עליו עד טיקטור את פיו כקטר חוק
וצמר כן יטקן צותו ויטקנהו. וכענין אירט להתחבר התקפה תליון הזכר כ
במוטי הידיעה והוא רץ צמחה ניהחברו והזכר יעלה על טאן התקפה. וצין
הטלה הוא טויד כחפירה צמת תחת הקרקע וצוסף כקציר דן החטים לערך
אזנה. וצור כי חותך צה ראש צרציר חטה כדי שלא יטח ניפסד ויתעפט.
וכל צמר וצמר צוסף צרצרים ודי על כל ידיו חותן כצמר. ועל כן כחם כחול
על כן צדס טטכר כר לחם טהנא צוסף זה טאיה צרין לו כחלה. וצור כיוה
הצין צין לעוט חריות על כן הם חולכים כחור זה צמר זה כחפירה כחפירה
עגרים והולך כולה כחצ החרט כחלטה חלה. ויש להן חוט חרית כי צמר
יקח צדס צפרית וצור צגנס ור כר. ויעשה ויאקצפן ויונה על הקוס וצמר
החלים יכחופלם. גם אם יעשה ויעצה וקרט האילן יכרדו חן חיקוס החוץ
נצמד על החין הזה טהחוק יתר אכל כח טהנא טהנא טהנא ככר כפלים וספל
כפלים יתר ויטקן צפן זה טלא טהנא כן ככח צמר טיהיה טטא יתר וצין
איתקן כל כך. וצור עליהם כי חוץ נאעס יתקן להם על כן יכח כקוף ו
כקטר וצולם. ויש להם טהי טענת וקויות הצמחה לעצם כהו טאר כח
והצמחה לחור טאיכר וטאס דלא יוכל לעת לעצם ילכו לחתור וטאיכר

הקצים על הרעים שהכין יוצאם בין החפירה וינבנס סוף

אצור לבאר טכגויי הרעים

הרעים הם וטמקק ולא לפי נאידתם כמים נעלמן ציין להם כיצד אלף
ישרכן לה כי היצוה נפוצת בכל כף לטוב על לב ולקרר חווייה
הקול ינצא ויסרי היצוה והקנה יחלב שלהם וינח כראש פתח הלחי ורפקעם
הסמקוט טנן קצניי ליימן יתקרה יותר כנחל לטו שהוא קחוכ ליים וצם היה
עודה כחצ הקופ לא יוכל לייסוך היים פקצום כיון שאוטכס אצור כף המורה טחן
דק ופשוט נעלמן רחיה טוהיתם באקום ההומו לבד נעלמן היתה כריצרת
הסרנקוט רפה צם פקצת איכנסו כה חיים והר נהיץ ברעים פקקום היצוה
פאצור כף יניט להם חוש האצור כי אצנתה רואים טהס כרחים הקול הצידים
נקול החולה וכזהם שטיעס קול החולה הם שיטות הם סורחים וכצורת הלץ
הלצורין ידוע וטכר כי בייצרו חותם הדיינים יכנ על היים באקלת נעלים
רעצרו ולקול הרעט החוץ יכחל נושתיאיו ונראים כמתעללים יצ כהדידי
חוצים לצור הרעים הם וחרוטים והולכים לעט כרי טלי יאצנן חותם הרעים
צם י להם חוש היטוט וזה הכושר כי הרעים לא יקרסן לבד הצידים ולחבר
כעג שיצנן חותם אכע שיצטו שיכעסן צנתם נעלמן האוין תולעם כראש
החכה כרי טלי ירעטן וכאירצו לבולע התולעם יתסא כחכה יניט להם חוש
כדיח כי רכוס אהם יתלטום ניצרוס כריח אלה צו כריח טען עציות הטפיוץ
ניט אהם איכחון אכע ריח רע פאיו בין היים חילכלבים אצור כאלה הסכנה
צנדיחית הרעים וקצת בין הרעים טוונס אצפוחיהם כאירט לחולר חחרים
נקצם אופלס טר לבד וקצתם טוונס בין החול וקצתם טוונס ויתלפתעם
לבד וזה חוין אוקראוי לאכילה ומהין הנזון מיט טט תייר על היים טעבור
אירחץ ויתקה בין הטיט טעלני ניט אהם חולכים יחירים ניט אהם חולכים סחמן
פחכנה צדלה ניט חוין הרעים טלי חיו קרלים כי צם כיי כהמות אהם ויתקום
נפיים זכוס נלה כליעטן חותם היים יככנס ניטעס כרי טיורככנ חחר
כן ויהיו עלנן אכע אהיים מעבורים והטכס יחנקו כהם טעבור כי לחייהם קול
קטנם נפידר וכאירצו חדרם לער חותם יעמן היים ניטעכום נצו יצרו א'
אחכס אחר נלעטים חיים יעענן לט אעלה הטככוס נצו יצרו חותם אדר
ניט יצור אצור אצור הרעים חותם חותם כה חין לזכרם איעכלטס חזון

אין אצור

תוכן הסטנה וכיפח יכב כס ניסצוקל פוגיו . נעביץ חולרת הקלפה לא
הכבצור כמדת נזין הרואה כי היו נבראת מהלאת עצמו ואם יתברר ויקלפתו
לא הכבצור צום יהיה צמר כן . ורציר חכס אחת דמנהג הלצון וואי כי כמחון
פריסיון שלבר דלצין אחד והוכה כבוב חבורה נכחו כל חכרין להקות והחכה
נפחד האיש וכבר והטח הרצ והלבן כולם נמיו והצבולם אחרים הקטנים . וכ
נכבד כרצו כי כמסו רכיס נחיו להם פלשעיהם ויהי צמר יהם נשמהו על
כתביהם נשמהו שלק ימכלוהו מאד הרצם והוא קל והיה התכנה יוצר
אכל הרצם כי פגה שהיא צר שאר הרצם ניכרתו אפכו הוא הורף והריהם
עב תחם סמורנות גדולה וועלה פראים כחך נזין למה . וכמהו יטן ישע
קוף לבי שהיא והטש כמקרה . ווי אין צמר אין הרצם שהיו גדל כום צמר
נפתב פספר כח כי חלל ומעבר הרצ נזה איך נראה והוא כמעות סופר .
ניט ון הרצם שלחולר הנקבה כי אם צמר שהמס כמנה פחול הים . וואין
אטולם כמנה של הטיט ויקרצם של העטפים . וסאכצם מארים שלחיים
ולק ימחן כמקום צמר יכא . כפרו כולם . נחיי הרצם מארכים יוצר איש כח .
נצוג של הלצון שהוא חיצו לנה וכסו כן כי כרתו ונכס לסיין . ווי אין צמר
צבול מאד וויקמולר כי אם לצין ארוכה אפכ צרל כמותו כי ורעוי צמר
לצירל צמו . ווי דצמר טנק אחוץ הספינה טוט ל כח נטפב להחזיק ול
ולצמר צורה כעברה נעלין . נעטוים רעננה אכרו לעהכה ולעננה . וכן כר
ציר כפסר הטמים והנעלם כי י דצמר כמילכד כמזרה ויחזיק הציר כיר
המצרה אהכטל כל כחותין כצולו הוא חולה כמול הפלרי וכאינח המצרה
נשילכנה אידו יחזור לכרואתו ויתחזקו כמותיו נכח הרצה הוא צרעוד על
טס שארשר הקוף . עור יט דצמר כי כמיהה כיר צרם צמר איר יקוה
למשל ויתקנה ורואה כי לו הם סעלות כרצם לר . ווי אקצה דצם טערים
כצם ככטן הצם נצמר ישהק גם כמרת הנלצם וצמרי כן יצו וצמן ו
צום נעטוים דצם כעביין כמולצת האטי . ט אהתלה יהיו כצם וצמרי כן י
יצו וצמריים מולצים קטנים וישו ואלצת האטי ויסטסו עצום כמון האטי
נצמר כן ישנה לעצה ארם . נטרטרוץ דרינה צמלה דצם ווי לה כח צ
צבול ספה וכאיטה . נצם תרץ אכן כשה סמור צורה כמיוק צבול לחלקים
קטנים והיא טעה של פט חיים ולצמרי צד .
הצפרדיע והיא כן רוצה צמקת סקול צבול ניותר כללה וכבר

9324

החבור וגם ישאלו אהרן הכהן כי לא יאמר ויבטל ויטען כעצמו כבודו
והוא ינצח חוקו וגם יאמר ויבטל ויטען כעצמו כבודו
הענין והוא כעצמו כי אין כח וזהו הדין להיטיב לו יתרה להם כי הוא
ישל. ואינה נכרת פה השניה לפי שאין לה עטעפיים שיפדו פדוהו כח
אין להם חיות הר כח להם ויטענו רבים. ויש להם שאלותים בלא חסד וכח
יש להם שאלותם כי אין כח וזהו שאלתם מהם ויחזקו כח יבחרו וזה
שיכורם והוא ינצחו וינצחו ופחד התקנות. וזהו כי אין להם שאלותם שכל
הזרע הזר ינצחו וינצחו והוא הכל הזרע. ואין אחר יוסוף ואין יאמר. כעצמו
הקטלנה לא נראית לענין ענין הקטלנה וכח כח הוא שפדוהו חתומה קטנה.
וקצרה להם טעמים מטיב וחילי. וקצרה להם חתומה חתום טעמים טס. וזה
נראה כי רוחנים אס הרגים פדוהו רוחנים טס באטומה חתומה. ויש אין אחר
והרגים טעמים טעמים ויפחד טעמים ויאמר ויאמר כי אין עטענוהו וילתנו
לא יאמר. וכן אחר על הרג טעם לברידה טעם. תלע אחרה דרך זכרה טעם
לחומה דרך שיה ויאמר ויאמר ויאמר לבר. ויש טעמים אחר טעמים נכחיים
ישאר הטעם וירד הטעם אס יליך אין אחר הרגים טעם צנבולע ויאמר ויאמר כי
כל הרגים. וכן ידוע ויכחילם ויעבדו טעמים טעמים וילתו ויאמר ויאמר
יש להיט הרגים ויאמר ידוע וקטלם לעבורם כחן אחר טעם יוסף ויאמר
לכחיים. נכחיים ויאמר ויאמר טעמים טעמים טעמים טעמים ויאמר ויאמר
טעמים. ורגים רכוס טעמים טעמים טעמים טעמים ויאמר ויאמר ויאמר
התן בלא יאמר ויאמר טעמים אחר יקר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר
אין דרך טעמים טעמים טעמים ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר
אלתם טעמים טעמים ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר
לפי רגש ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר
וישאר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר
כרזה ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר
כרזה טעמים. ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר
טעמים קטלנה כחן אחר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר
ווארן כחן אחר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר
כרזה ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר
כרזה טעמים ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר

העבד ידוע ויושב על הכביש יאהים אותם עשרים יום ולא יאמר דבר שיתחבר
באגודת א"י. ואין חילוקי הכפרה מתעבר לטוב : חמשים נאשרותיה ציוולם אחר
והנלכס אחריה ואין רוב פ היא צוהבת אותם יותר וכל א"י יהיה הרצם. ופריצתי צחה
הרצם בין הכביש היא פני יצאה תצטרחים אין הכביש פאין העבר. ובתוך הכביש
יש גם לתות מה ארון האצטחים אך הלמות היה לכה. וכעפות הירון היא
אחיה והיא חלרון נ"ל להם טבור מאווכס אמת מוונם. נ"ל אין אתר אחרים—
שהוא גולה צרה. נ"ל קצחה כפלג קצחה דס. בקב ארס כרסו תפק פלשת
ימצא הבלע פאין נפאל עט עברים לחפ שיכול והיו פכטג. ואור כ"אין
הקרנק יחלה לער זקנתו פטר עברין. וכל א"י הרצם אש להם טעם הם—
הדית אחר ולא יוכל לוחין האצפל ואין להם טוחנת על פן יוצאיו איתר צאק
כלפי אסאלג ואעסלת נלה הם צרבתם

פרק לבאר בין הצרם וישירט

כרוב ארסטן בספר הטענה הטבע הארס יולדה ארס אחר והוא יחסן
החולדה לטאט לואימק באט שהוא ספר הכנת חונך דם האטה שהוא
לש דעמו חוזה לולד ער שהיה ראוי לקבל צורת טפריס ימצא פן אטש פלחח
פעמל לעבר שהוא זרבה זכר לש דעמו ונח הוא אל האט ספר הכנת חונך וזה
הזכר ער שהיה ראוי לתת צורת בובר אס ימצא לו דם אטה ראוי לקבלה אל כ
כרס האטה הדס שברמה שהוא חומר לולד. וזה הטעם יחס החולדה לטאט
כי חונך חונך טעם עור שאר התלולים כרמנכה ואורה והטאטכיס אחרים—
כך נכמוס. וטעם יחס ארס פ לעולה ארס ער שיחכריו ופר עקפה אה
חבר טבע הצריך להולדה והתחברס טאטף אחר כחירשם שהיא חקרה כל ספן
ועל כן פכס צרסטן פ צי אטה ליוחס הנולדת אין הארס אמת חכריו תמיד פלח
השפן ארס לברו אטש שהולדת יעקבלאופן הנצ חקרה והיא ככחירשן לת
ודע פתכה הנולדת והרפר חקרי לעי יתויד עלאן ארה שאי אטשה אפל מענד
כמי היא סכר כנולדת הכל ליו תוחס תמידות ההולדה. והתצויה לדעמנכי דס
האטה הנצ חומר נזה עקרה הוא הצורה הנכנים. האחר הפיני הווח טלגי צה
זהו צפחה אטש טלגינקן פן הזכר מורה. והאחר אכיש כרס לעי יתויה זהם
רצס ער שילך חרבה זרעו גלחיס פ"ו אצברק לטעלה. והאחר כי לטעמים—
התעבר האטה אטשה פלח מיסור זכר וחמכפ דס הפק אולג ואין לה צורת וול
אטש טלגינקן הזכר מצה טבור כחומר האטה. ופכס חכס אחר וצוואתיה והווא

אנטייה כי היא צרם וצורם איך הפרה חק על הרוב וחוץ הנאות והקל כמשמיה ע
עכבר ועכבר נעשרה וצבררה הוא על הרוב ובעמים יתחוו עכבר ון ה
העבר נעפרע אימי חייט נסן אינם אחרים סן הורם לפי רעפן ופשה היצאון
אן העפר . אין סן העכבר והעברע ופוצא פהם וסן הצרם כזה תלפ כר כ
נכאט איציות וצדק ההנוייה כצום היצאטעה וצדק ונעריה כוונה נעכבר
נעפררה אינה כמעט ההוץ ואם היא מעטה . והחפס צד פל כי היא צרם
לוי הצרם הוא וספת העמנו . נכבר רציה קושטום אחר אחרן חפס אחר ון ה
הצחיותם והפריע פרעט סן צינ וצוה כי פק הטוה אהצויר ווון לס אקח וחוים
נאצרה האיכיות יאצט לס לעמאים ער נבלה החלקות סן החכמים ביצרתהור
הורע כי קצום צד כי הורע וצדאטל הצנף כצדא ואתקכץ סביצום צו סגרים
ססכום סביצום להנה צרסטו סיו איתקכץ קצד הסוסים אחר ארועם כביצתום
סן כפום צפוקרט אהורע יכא אכל הצנף סלע כעדה כנונה היטל . יתחוו סביצום
כיו סיתהור הקצף כפולת הסוסים כאיחצן וכיו איה יהיס מערחה צל היס הקצף
נאצרה אהפצום הס צער יולתו הצרע תציה קורם הצנף ליו נחוא וצרה יעשהו
הטכום כצדק היחיות . צד צרסטו אור אהורע ית לוי סגרים אטח סביכ סביצום
והס סל הורע נוטלם החיותו סביצום . ואין הורע יצא אצבר אמה אולת צבר צדק
כיוהו אדם סן סחיא יולת סחיא וקוטע יולת קוטע . ואחרים אור כי היותו אן הצד
ההוץ אולת כיוהו ודוחקים עצמן לקט טעם וחוסר אצ ליה לא יולת וחוסר
צבר נצוד צחרים כי הצרע הוץ יוצא אן היצו חק חוט הטרה ל סביצום וס
יתפלג ויתלפן וויק יוצא וסל הצנף . נצדסטו כר כי הורע הוא וצדק הצנף צריך ל
ליוק . נעלפן האמנם אצד לא יולתו כי צום מעט כי היותה הוץ אצדק לצדול
צוט . והיותה הוץ חיי נעלפן כאיכפה היצנף יצד הצרע צדום כרם והחלקון
אצדק . חס וסן הלב וסן הער אצטום אהוץ וצדק כצדק וצדק הצנף . עדה נבלה
אחלקת סן החכמים כחלקת עובר הצבר והעקבה ופאי ון סכר היק צדום אור
כי אוריע הצבר והעקבה הינצא אצד הוץ אהוץ חס יולת הצבר אהוץ אטכום
חס . והיצו אצד האיל אצטום יחד תלה העקבה אהוץ קרה . וצום אצד היין ה
הצד נאצד איל הוץ צו כהסך יולת וצבר נקבו אצ נקבה וצדק . וילוס נקבו
חלל וקר נקר הלבב כנקבה . נקבה וצדק וריוה צבאות לכ סכר . וצחרים אור
כויספת חרי . חחס חוץ נאום נהאעו החר חידט יהיה הנגלי וצר . וצום חוץ
מהיה נקבה . וצום חחר הוץ אצד יהיה אצד רצנעם . וצדסטן כר הטעם והסכר

רוצים קרי פתלים אטע פח הדדחה שדחוק פגע מטיבה זכבר נפתל פחוקי
כאנה דחה נהרהר כה' נח אטע אטע היתה הווי אטע פתל ונאחו. ויש אטע
לא ראו קרי פתיל כל ימיהם. וזמן לדת הזכרים אחר ששים שנה כיון יהיה
הזכרים שם. וזו יולדו קודם לכן היו הוולדות מלאים ולא שלמים. והתקנה ש
ששן קצב קודה תן ויהיה לתעמר וכשת הולדה יטוב לתן וצד. הוצרם
הטובים ששן וקנה קושע עלהן. והטעים פלדתן רוב כעם ויהיה לתן להזקין
נהם מושגת נאטענת של תלדה אחר לדתן. הוצע הרקיק לא יולד אף הוצע
העב וטענת עבה וצד יולד זכרים נכאויק עבה כלפי שזין חוטין נאטען ו
ממילא יולד נקבה. ורוב אטע הברות הוצע כעס החוט. נכר ארסן פתל
אטע כה' פי הימים ההם קרים אטע ימי החוט אמיסרון היח ויאטע ה'
החוט. ורוב הטעים שהן קרוסנת לעת הברות יקרה להם גינה כגוהיה
נרוח גדולה עד שיצא הדם והעבר יקרה להם אחר הברות בטבע. וכאן ש
שן שושנת לא תוכלה להתעמר כו הוצע תפוקה דין חיותה החוה ולא טוב
לרפא זרע הזכר פגע אהיח וילדה אנהיות. והטעים אטע גינה זכרת דין
לזכיות ונעדרות. נאטען איתן אולדות אמרי בקיון חברות אטע גינה שתקרה
כחם. ויש טעים שושנת פתוק ימי העבר ויקרה להם שילדו נכסם מלאים
כל שלמים לחסדן שרעם. ויקרה לזין הצרם הטרות יותר אטע כה' כן
אנהיהם יעברו קרעם כשיבדו וקרעם סגרה וקרעם פקל טע וקרעם
כסטיה וקרעם וילה דין הצרם חלק סגנה אטע כה' והוצרם אנה ורעם
כפי טעות גונם יותר אטע כה' ויותר הדיוס נחם סן הלחים והלכסם זרעם
רפ יותר דין החוחים. והטעים הלכסם אטע חוצה פגע אטע ינה
דן סחוחות. ונות העבר הוצע אטע חקוס האטה יט אחר האטע. וזעם
שפחות הוצע חלקה וזכרת לא תוכל לעבר הזרע ותלגט אנה. וזעם העבר
האטה זכר יראה באר הוילע כה' יתהל וינכסח יותר דין האטע. ויהטענע העג'
לא יום נאן ש ליה זכרת. וקורסוה הזון הוצע חתיפתרם. וזעם פתל העבר
לא יום נאטעוהו בים קרים ויאטעם אטע לעצם פחות טכב וזעם יכרע זה
הטעם יראה העבר פחות טילה גדולה וכל איכיון כרמים וזכרתם
נזכר החולס טכר כה' והתקנה לא ש ליה זכרת עד ס' יום. והתקנה אחר
שישן סברות וצד ניתטם ששם אטע חיותה הטענים סגנם. ויק'
||| |||

אטע שרס מלשים קיינעם ווי עפנים אין דער נעגה שה נעגע פזכיש נקיה הנ כ
כואבנה פזכיש אטע כוכר הענכר שאיך דער נעגע. ועל הרוב לך תולד
הנכסה אין הארס פו צום עולה אחר ולעגמים שנים פוזרים ולפעמים
ב' צו ד' ולא תולד כ' בצורת כ' צום ה' צו ז' וכבר טרחה בגוה אחר א' לרה
עגרים בעים חושה פפגם אחר נחיו בולם. ואשרים פפי ההיון ברוריון
זה כ' בענה אר לרי ילדה חשה צרת ט' בעים יחר ונקר ויו חויריים עלום
אין החויר וילד על הרוב בעים רבים. וישוין החכמי שאמר כי אחריו
לרי האומים כן כאין הארס כין שאר פה. וארס טו כר כו דטע חכמים
הם נכפוי חזייה כ' חשה אחר זכרה תחת פעלה וילדה פאומים האחר
היה רעה לפעלה והאחר היה רעה לראוי כ' אטע חכמים היו. וצפן
קרה למטה אחר טעמבירה והאומים נאמר פן טעמברה שולטו ותולעה
האומים כחר ובעוף ה' חטים האלטה שולטו. ואידך א'ת. וצפן קרה
למטה אחר ש' לרה כן במה הטובי נפחט הטובי. לעליות ענה ההולדה
ילדה האומים האחר חיה והאחר א'ת. ולפעמים פלה חשה וילד אחר בט
האומים אטע צ' וטים ער הטכור האטם ולאטה יתערבן טכיהם ויהיו צ' אחר
וזה האומי פפגם פפגה האומי נענה כי טחס החויר אומי וק' היה כ' ט'
שיעור האומים אלים. וזו הסח האצורה במלך ולא האלט פנעלנו. נאן העד
על כ' פשוטו ל' ארסה קטנה טרחה אורה. ענה העביר כ' אורה וולד כ' א'ת
ידים ונקלום ורעה טומים ואחריו טומים. ורעה חשה אחר טגול פיקוס טקוסה
דבר קטה כגור ואין אחר ורחפ באינער אצפג ער שטענה אמש כפ'
אדם וצנה אורה שיחור אורן ולא יפלי. ורעה וולד טגול כקון וקיה לן
טער כמחא הצורה וכארי. ואפן צ'ט כ' כפ' פ' כ' אומי. ושאנל ד'ת
ילדה חשה אחר שפי כמות האומיות ואפן פברל פראט וכאריס נאקלום אר
היו והתפרוץ אטע אטע פאפגם אן חצר נפא חזריל בקטה אחר חין לה טע
למשל והאחר חונה חונה להטאן נלא טרשא אחרה אטע ט'ת קילי עברה
והלכין ט'תין ל' האומי והומיין ט'תין יחד נאך לעמד חין קומי אטם נקרה
פפגול צדלה ואחרה לך וזה אחרה. אחריו טן הוסימה נאך לעחרה הדנה
לחטא קומי נקרה פאריזות צדלה והטעה אחרה טעה על כוחה והיא אר
נאך חנה חיי טיך והאחר טטלה לה נרה אחרה אטע פפגה נארה
לומים אומים ארחה אחרה רמב סתיון הטלה. ויש טים אמילות והעברין

והכלל ונחמד מן כצדק המצוה והחוסר הן הורע יצוה הקוק וצלט כמים ויחזיקו כ
פארה חיים ויחזיקו חוסר האש אעפ"י חטב המטול גם וי חתום חילוף יעבה
אונתם חוסר האש ואלבין אונתם ופגמים יקרה לפנים שפולה חרדת רים פגם
אין כמו צדקטון אולף זה יהיה בסבת אלו השילם פה הזכר והעו אהוץ נקרון
הצדקם כאלו כפי חוץ ופגם צדק קרה למה צדקטן טענה סגום שלה חרדת
רם חטפה בעצמה שהיץ ויעבורת ובעתה טענה סגורה האעבורת והטענה
חולף נגדל ונאדה סוף אדם צו ל וצדק מן חלטה חוט הטענה והחלטה אונת
חרדה חרדות חפ חרבות חקות ופגמות וכן חזי גליה צדקטן שהיתה טכ
טכניק חלטה בחול זה ל שטם ניותר ויתה וחול זה וטענה צדקטן חרדה
לא פגום הנקבה כי כצדק חלטה חזי כצדקטן הפרקים והקשרים ופגמים
התקשה עב וצדק וטענה קרה פגום ואלו יחל הסדוק לחתמה גם הזוכה העד
טענה החיץ כי תרכק הזוכה החיץ כחורה חטום וקדרי

פרק לבאר מן חיבור הצדק העצמי והקשרים
והסדר והעצמים והעצבים

יד נגב ויחוסם כי הכוח ית פרו העצמות לערך העצמות הקוף וחוקרו ויהיו
הסדר והקשרים והעצבים נמאכיס אהם ויטע טישרף הקוף טענה
בלתי טעם להטע חלק צדק וחלקי הקוף כאלו חיים והחלקם והחזק לבן לצדק
העצמות טעם צדק חק עצמות רכוד והחוסן טענה כל צדק חק טענה טענה כל
אפר וצדק לש חקוף וטכקון כל העצמות וקשרו זה כזה כקדריס וכאיתחיים
וכעורקים וטענה חזק טענה הצדק וחורר וכולט והאש העצם הסדוק לן טענה
ויכנס החזק הסולט כחזק הטענה טענה כל טענה חלטה טענה חלטה כחזק חלטה
ולזה טענה כחכמה חזק פרי טענה להטענה טענה טענה צדק עם יצדק חזק חזק
להטענה קצתם אכל קצתם כי טענה טענה להטענה כל חזק עם חזק ויכל
להטענה חזקטן טענה עם חזק טענה צדק טענה טענה טענה ואלו טענה
לא פרו חזקטן ואלו פרו חזק ואלו פרו חזקטן טענה טענה טענה טענה טענה
חזקטן ויכל להטענה טענה טענה חלקי הטענה השטית וטענה וטענה כי
חזקטן טענה
חזקטן הטענה והחזקטן והחזקטן חזקטן טענה טענה טענה טענה טענה טענה
חזקטן חזקטן ופגום חזקטן טענה טענה טענה טענה טענה טענה טענה טענה
חזקטן חזקטן

כלום פולגים כיון המה שבו רוב הכמה והירך צור כן יולד העירוק וקצה
העצב וכבר החקה והתעבר כן אין החבלתה כנה קשות ושוב הישר וירבן
הישר כמנה נוחב כן נון וכל העצב להעב האבר על זות הארצה וי
העצמות הם קשים וקשים כיון עצמות הלחי והימים נש אהם שהם חללים לערך
קלת התנועה כיון עצמות הורחג והיר והירך. יש כחלים יוח להחיקם שלא
שלא ישכרו וישעט שיוק העצמות וצורתן היווה והכמה העצמות שהיו כל חוש
החישה לדעת צרסו ועוד י ל העצמות אחרת ליל ולתן. והעצבים הם
ליון חוש המה ולדעת גלוימם הם כל חוש החישה ולש דעת כולם הם כל
התנועה והצרים העצבים ירועה כי היותם אין הצבר הם לחלק הדם.
ככל החיכרים ושמים דופקים מולטים החום הטבע בכל חוק. וצור שכח
העצמות העצמות והצרים טחיל לצור ציברי הצרים. וצור החלה באבר
החוש שהיו החושן.

ברצוץ הצרים יש כן עצמות רבות נקטות זכרון ולא בעצבים אף שיש בהם
עצמות קטנות סגורה ובעצמות לו לחך לו וכמה הדבר יש כן
עצמות ופירות רבות צומנות יותר אצלו כמנה זמין כן כי צום פשרה צ
עולה כלבה ולה טעמות השמים החישה על ראשיהן. והצבים של כפתיהן
לפי ארצו האשה הוא חוק יותר מן החוש ועוד אטב כי צדים יש כל עשן זר
ארוכה עולה ל חיות יותר מן הנקבה לרוב חווי ישראל לפירות רבות יצא
העשן והם. ועוד ספר אחרת טברך בעם רצו האשה להיות חוק כי אוחה לח
אצד יובר מן הצבר וצבר לעצמה רבה אחוס עיקור כי יתמים ויתקרה ובר
וכבר נראה חקרים צדו צדים אחר כול עצם אחר כלל פשרה כלל ולצרכהן
לן עצמות רבות סגור אדם יסכול חומר אדם טק לו ינוק הצחק וצום היה
כול טעם אחר והנוק קצבו טוק כול. נצרה החוש היו עולה לשה סגור
הצד ויחן להחיק ביות רב מן החוח כי הצרה והתנועה הזאת מוכל להיל
כל חלה יותר ויחד הצרות. והצרות שלא יסכול חוק ככל כוח אצד הצד
אינן לזק כקרים. והחוש הכבון הוא שציה לצקטון ולצד ולצד לו
צטוב נשתקטות הפטיי שהוצ כבד הפטיי והצחק יהיו חדים קצב עם
שתי הדקות שהינה טוחות כצדו וכן אצד גלוימם אלוות החוח ככונן
אעפולן אצד צום יקול העצמות האצבעות יצא. יש כמנה צדו החודו
הפטיי היו חקם לצד החוח שהצד רך לפטו אצד ועל כן העצם ציטיק צ

זוהי פן אמת טוה קשה פלו העצם שהיו טעמו ריון שהיו קשה אחר לשי שהענינם
הם לפניו ולא לעמוד ויכול לו אור החלק אלפניו שלא יוכלו הוק ולא יוכל לעמוד
החלק המדויק. נעדר טעם יוכל לפעם יסודו על דיוו ולא יוכל הדיוק המדויק. ו
נאם יעלה לעמוד ריון אין לו על מי יסודו ויווק רעיון פקדוק על פן המדויק להיות
חוק וקשה. נא המדויק המדויק אשר לפניו מאומה עצמים למישה מוטים. וההטעם
החלוט שפין מהם רק טורח מלט יעשו אחרים העצבים הרמים פתגמת הענינים
נהלתי נא המדויק המדויק יצאו מאה עצבים קשים וחוט השדרה להביע הם
הפרקים כמו סוכרה לאטלה. נא חוט השדרה ידעם עצבים לכל הקצו המדויק
המדויק המדויק נחוצו מדויק בטע חלקים פתלתי לב השקרים. מן החלק המדויק
יבצר העצבים לעד יזין נאן החלק המדויק יתבצע לעד המדויק ועל כן כמינס
מאמר החלק המדויק יקרה החול הפלוק למותו צד טיסתם. והדמיון על זה
מאם היה כולו אחר מחובר כמו נעמות וחזקדים והעצבים נבטם המעבר מאם
כן היה החול המדויק בטע המדויק ולא בעד המדויק פלבר. נעדר כי היו המדויק לעד
לחוט מאם יצלה אותו שיפרו טע החלקים זה המדויק וט טבע המדויק קר ולא נחקריות
ידוע היו כי כפרו סלף בר ופלף חלב לא נענו ולא על המדויק כי הכר והחלב
הם זית מאים נא המדויק הדברים הקרובים להם. נוס ברוא טע קרובות המדויק
קשה נחוצו רפן לעצם חלקי המדויק והמדויק דק רבן ליוח. ותועלתם להק על המדויק
כי לרוב לחותו ישרך המדויק רבה גפנה מעל גפנה שואר. נעדר לחיב החסך
אשר כן המדויק נפון העצם כי המדויק לח נרץ בוותר והמדויק יבט וקשה. ישרך לחיב
כי טהם שיחפרם כי טע הכבים לע יתחפרו כי מאם על ידי המדויק. נא המדויק כי
היסודות והחמם ורבים רבים טעמים נא לענותיים. והמדויק לחיב כן לרבו
סיבה המדויק מן מאם היה טעמם מאר לרוב ההטענות היוצאות מאה היד
לחב וטורח. נא המדויק ליווק מוס חלב שמדויק המדויק ועל כן הוס חלב פנדר
המיוח כי מן המדויק יצאו צדדים לחלב למדויק המדויק והם המדויק למדויק קרובות
נבוח הטלח טעלת שיהן בוותר אדם הכבים פים והמדויק כמו טבארק. וה
והמדויק המדויק ליווק קרובות כי מאם היה קר לעדו בעדירה אמנה החטכה וה
והמדויק כמו טעמם אי אשר יונק מוחן וימו קר שמדויק חלש במחטכה והטלוחסין
ויוח רעו המדויק גדול המדויק הטובה ועל כן המדויק מן נא טכיל יורה המדויק. נפתח
המכאים כי כרעו יט טע רחיים טעם לפניו וצמד במדויק וצמד לעמוד.
והקצתם מזה מאים כי מאם. פאורם החכמים שהם לפניו המדויק המדויק

האמתה יכפר הדין בהרף המצן ושחר כן סמליוס ארבע אומה בהרף הם
הטבאיו נאציר צורה ותפול פטורה סם גבר טגרות תקוקה איה ומהם
אלך כפב כה הוא שחר טרת הרבר צחר העליון ון החוט . וכן התכרים הם
ון המצוי יהיה כה הירחה . והחרי המצוי הוא כה' טופט הלו הצרות ויסחרן
זו וין . והמשלפנה הנה המה טרת הרב בהרף המיון וכברא השבאי . וצויע
יסגל להכין עם היצ טורה ולקטן עם לוי לפי שהיא רעה לה בטורה והחוט
אבחון ויסבר שהיא טרת רב צחר טחם היצ הטורה הפועה ליו לבחון צחה
וכן חררי המסרון יבוצה כה הצחון צחר טהפועה ליו הטופט . והחם ארץ כפ' ו
הם היצ טן כה החוטפ . וכן ולחם צחרם כפכרים צחר צינים ירועים עבר טירעם .
וכפ' החם כפכר החוט והחוט פ' הם לבחון יליו הם כה הזוירה והוא שיטורי
צחרם איה שיטע צו איה שיטעה והוא איה טקורן העגונה אסיטייה . וכפ' הן
הצכונות והוא שיטור איה שיטורי . וכפ' שיטוב הצחרם כן לקור איה טכנה איה
טכבר טאכ צוחו והוא הען כלמן ויזוויצור והם איה כלמי כה הצחון . וכפ' כ
צ' כה הצכרן חרף מחע נטוט יצחר רכח הירחה . וצויע צ' לן הקשעין
הם לבחון הקבחות כה כה הצכרות טכן וצ' איה טכנה הוא כה כלמי כה הצחון
והם כה הזוירה צ'טור שהיא כה הצכונות טמין צ'כל שדי הסר פניה וכן
הצכונות טצחיר שהיא איה היצ שיטור כל הסכך והצכונות הוא כה הסכך
צ' כל צ'טור רכרים צחרים . וצ'ולם הצכרות צ'ריך לצ'רים צחרים יצכרין
כיו שהחם צ'לון כפכר החוט והחוט . וזה ירוע וצ'טורם וצ'טורם וצ'טורם
כאולם שיטוקן כצחם כצ'חה צ'ו כצ'חה צ'ו כחול . וצ'וחם ולקן כצ'חים טלעון
צצ'חו צחם טכ'ל חכ' חקל' לטורה . צ'ם כן כה הצחון נח'ל . וצ'וחם שיטוקן
כצ'חר המצוי צינים וצ'כרים רכ' כלל צ'וח איה טרין וטלען כצ'וחה טכ' וכ'
צצ'טורן הצ'נג יטכוח צ'ורי . וכצ'טורם היצו סחרר המצוי טן טכ'ל צ'חר
הצ'טוקם יצ' חרף היצ'ט וט' החכרים צ'חר לטען ל' החרף הצ'חון דכך
צצ'טוקן הטכ'ל וצ'טוקם היצו ל' החכרים הצ'טוקם כצ'וחם הצ'כרים חירצ'ים
דן הצ'חה ל' היצו ויוצ'ון חררר הצ'טוקן ל' הטע צ'חר כצ'חן ויטכ'ל טכ'
עצ' טיחה חרף צ'ר וצ'חיר חקי וצ'חר טן יצ' חררר החוק ל' החכר הצ'חון וזה
יהיה טע' טכ'ר ל' לקור החכרים הטכ'ים וצ'טוקם ל' יצ'חן צ'וחן הטכ'ל
הצ'חה החוק ל' יצ' ל' חררר חררר הצ'חון ולי יצ'ור איה טכ'ה . וצ'טוקם צ'ר
טכ' כ' הטכ'ל חררר טע'ה ל'טכ'ים חרררם הטכ'ים כצ'חיים הצ'חונים וצ'חנות

21
ועתה השפלה זה צינה אזה פכל צרס . יט וזין מי שצותהטכול יסמח פיהיה
ויט יספחה פדחן נכציהור . וזה יספחה כציהור הנוצ והמחה ולפי יטיב נט
הטובת והרר לצריתו וזין וועט נצחר כן לטיב . נויטנ זה מי שזכר ל
לכנר וזקק רעטן ויספכל כלפי ויעלה פרו לבייג וזכרן הטכול לחפחה . ו
נמי שרצה לחסוך כפרים ולחקור דרעפ פנפך וזין לטיה פרי לעייב
צננו הטכול לספר ולף לציח . נמי שטבעומו חס יהיה זכרן טעניען כלפי
מיטל ובעלה ציבור נח הלשון נציתק . יטן כי צס וועט . נמי שטבעומו חקר
יהיה פך לבב טעניען נאיטיק יהיה לעג . נמי שמוחו חס ויכס היקיצה תמידת
כן נעבה לבב ובעל נרסר רכרי ריק . נמי שאינו מקר ולח היה קשה למיגע ול
נאכט נצוהפ לגוס . נצטכר ויחוקר ויכס יהיה קר כטעניען ובעל וזולס זין ה
הטינה והמידת כן פפכת הלחות הנרתה מיג . נטבע הדיח ניכר פרוק הוצו
אן הנתיכים צס הנצ וועט נאיטל היטכ יורה חוס פכ . נצס הוצהרפה וזין
אפגט וינצט מייד כלפי הפסק יורה קור . נצס הוצר כחוקק יורה לחות יוצס
הנצ צס נועט ויכטל היטכ יורה חוס וזכס . נצס הוצר כחוקק ויכטל היטכ
יורה לחות הדיח חס ויכס . נצס הוצר כחוקק נאיטל ונאייד טול הצק יורה
חוס ולחות . צס אן הטינר הינצט מיג טבען כי הדיחר לציח יורה חוס .
נחלמח לציח יורה קרירוד . נהטינר החלק יורה לחות . נצס הוצר מיטל
נאחנה יורה חוס ויכס . צס אן הקדחת טרעטבען כי הדיחר להיות קרר
יורה יוכס ובעל כן הכיס נחסימיס לף יורה לרס הקרה לחיות ויחוס לחוצר .
נמי שאחר הוצר לחיות קרה יורה וועט צו לף יורה ל כלל יורה לחות . צס
טבעומו וזין ניכר כמיטל שצס מיטל חס יורה טחא חס . נצס קרה יורה
שאחר קרה . נמי שאינו זך וטעט נספרי . יורה על טוכה פפה נחלייד מיטל וצון
נספרי חותו פכס חינוח הנטי . ככל חלקין ויהפטי ככל היחוח כן כף זלוינעס .
כפער וילרפה קטנה . נהטינר פראג הצרים נכרז לכנות רכנס . הוצר
שהוצר יורה הטבעים הנליים פנוק . נהצחרת לשונר הדיח טהיז קר ולח
מיטל חוס נחקר . נהצחרת לגוי פצרי הצרים . נלפציז יורה קדחת לרסס
זרס נחסימיס ובעל הרוכ פזוי חוקה כי צו יזכר היוכס על הצרים וצס
לחות הטבעי ונעלץ איזכר בעלן הלחות חיקרי לויגעט פאטל חוקן . ולחות
הסכה יחלש הטבעות לתוצרת הלחה חלבה חוקרת בעלן פזיקרה כון
איזכר על הצרים הנליים פזקס קר . נהקדחת תהיה פתקור כי חוקס

הכונה יבש וכל המזל שאין ספק בעצמות ועוד . אך טענת המצפ והיוצאים
מת השחי והעבריה והטכנה הם כולם אגפיות ללא ספק וללא פוגע . אך אף
כפן להם תועלת לישור היותה היתכילה במקומות ההם ולבנות המצפ אין היותה
הרע היות הטבע וכן נגזין טובי ארצה שזרשן בארץ שרצין להכירה
לרעה ולבנותה זרעם שררכם לישור החלק הרוע אשר סודף הדין .

דמות העניים .

העניים הם כל הרעות והחיות רחוקות וכל חיות החיים והוא הטבע
אשי ועלן אשף אצח ארחוק יותר וכלם וזה דושיחיות ה'
הכוח כי אדם הוא אונת קודם אשעבה ונתלקו כן חסאי החוקר עם החוח
הרעות יוצא לחוץ ויפגע ביוחט או שמרת החיות בטות ובקרקת באויר
הסוור לה והסוור בסוור ער הענעל הענן כי אפלטון עליו אנטוס הסכיון טעה
ורכס טעה שניצף החוח והשנן הרעות יוצא לחוץ והרפוט טס ל היותה .
והפנא רחיה לרפיהם הן הזוג וזין הרפ והטפס טה אוק פראיייתו וזה
טמר קול הרעות חותן . עור רחיה חתרה הן הרעות ולכפיה כי חיותה
טעה נרתה אס תכט בארעה ויצא פה סתה ארודס אכט טעצף חוש
הרעות אשך ליו הן הדס הקור כה טעה החי והפנא חותה החיט וחס
הרעות החי חטה לוינסר הכרס החוח וינה פק לת וחס החי יטנה יקל
לחסי רוחיה . והספה כנה שהעניים הלאים זריס ויקודת טהס אטב
אעבריה הדס והרות . וטעה החי כה טהוב יטפע הדס כהס ויאלמו וילמו
ליו . וחלק החיות חיות קרוב לטעף העין יטפט ויבער ליו תפנות הדס
והרפן . והקרוב ל הקרוב ליו ער הענעל חלק החיות היו ומה קרוב לרעה
והדכ כה . וזה הפנא רחיה שחוח הרעות וטעצן יוצא לחוץ ל החיות
טחס פהיה טרת החיות טכסת ל טח הענן אכט ריה ויצא כהס טעין כ
בארעה . עור הפנא רחיה חתרה וצארו כה טעצף חטס אכט אכט א
ארתוק אצד וצחחים לוינסל להטט כי חס כר חוס סוור להם והספה כנה
אכט סח חטצף חתה טחוח חוק באק טחס צו ררובה יותר אק טחס ועלסן ה
אכטט ויצא כחוק לירחוק פנו סילף חץ שוורכו האורה סקטת חוקר
לירחוק . וחס חתה לל יצא חף טרת החיות טסג ל הענן אה טטס אכטס
קטס לירחוק יותר וקטס . עור רחיה חתרה ט טעצף לן אשף טעחס
קטס וקטס אכטס לירחוק יותר וטעצף חתה טעחס זבולס והספה

והסכה סגה כי טען רוח הרוחה יתקבץ ביקום צחה ויצא משם כמורה .
נדן הטעם הזה הנגר גרם שבנו דעט שמהוא אפט כקן הוה שקולת של פרי
שיתקבץ ויקסוף הרוח ביקום צחה ויכל להסכל הטב . שר רחיה הצחית
טביצא קסת אטוים שהם חלטי הרצות כסכת חול ויקרה לקצתם אופל
להסכל ארוחק ולק יוכל להסכל אקרוכ . ואחרים כהסך שיהסכלים פקרוכ
לק יכטו ארוחק . והטעם לקה כי לא האסכלים ארוחק ולא אקרוכ יהיה
הרוח שבו נעמה פננתו וכה פשוטו מוז לקויר אורכר ויתקרקק וכל
שר טיכתק איה יהיה פשוט וקר וכהיה כי האויר אופכ . ולו האבטיים רח
אקרוכ ולא ארוחק יהיה אפכהלק הרוח הרוחה שלק יוכל לצאת חוצה ט אס
אקרוכ אנושט החסרון טכ . שר רחיה צחה שום שהיה הצחה הווח
כרויה כחור ומכצ לק העין חיר . תסן אככס טרה צרו להיה אבה
וצר לקבה לק העין והוא קטן כשיעורו . אס כן ואת רחיה שהרוח יתא
לחוק והטעם לק כל הווח שראוס ועל כן יוכל להיותו כול בוחר כהן אחר
שר חור ואת הכת אס יתקבץ אטוים רכוס ביקום צחה יתחוק רחיהם וישקו
הווח הטב ויותר ארוחק אס לק יהיה שם ט אס ציט צחה אנושט או אטוים
אנושט ים פי טען רוח הרוחה יתקבץ סם ניהרבה לקסי האטוים ויתחוק כ
כל אחר וצחר עוזר למכרנו כדו טביצא שאתחום היקום ארוחק הווח יתר
איקום הרוח כי כרוח הווח ההסכל טען הווח שהווד סכת החוס הווח
ארוכה ביקום הווח כי יתקבץ סם כל ההסכלות אחר סם יחר ויעורו קצתם
לקצתם ויתרכה החוס . אכל ביקום הרוח צין סם פי אס ההסכלות אנוש
ועל כן ירד הקטס והלק חויר בהרוח יתר ארוחק הווח וצחטן וסיעתן סן
סוחרים כל הרווחות שהכיוצא החברים כנה הענין כי הווח והטרה יעלפק לק
יוקו כרוח הרוחה צר אטט סכל צרו חוק אלק חרם ינצא אנוכירין ואפין
ויוקו חרם הסיוק לק . צם וכתם חרוחה טכל לקה הטעם סכה ט הכסם
ציטת כצ לק חרוחה אשעה חק אהכל פיה ואנוכיריה שור יט לקת טעם
צחר ולקור כי היוק חוצב והטרה וכתם חרוחה חס סגלם כרוח חן העין אפכ
שהסעך חיה וצא לחוק . צר חרוח הווח כרוח הרוחה טענה כענין ויקכל חרוח
איה . והצחה חרוחה כרויר הנקבע כטח העין אקכלת הסענה חן העין
ונוחה הצחה חרוחה לקרופה ליה כרויר ער חרעה לק הצחה חרוחה חרוחה
הווחות והווד אקכלת חרוח חרוח . ועל חרוחה חן האטוים אטוים ווסתכל

קרעם לידחוק נקצתם לע יוסל להיטט כי אם כקרויפ ליהם יט לטור הרצויר
הדיח פן כי הספה היז יסע חיוק כתיחואה מלשהו כי הדבר ידע כי העונת
הנהקרות באור ע שלעזר איפוא ורחוק יחלטו ניהיו פשוטות יותר כי לדחוק
האור יורפון הערות הסס נגם החיח הרואה יהיה חוק ובהיר נוק יקל הערה
הדיח החלטה והשואטה הנקצת פטה העין . נגם יהיה הדבר בחפץ לע
יכול לקפל הערה לע הקרובה שהיז חוקה ועבה . ועל הרצויה אין החלטים
פשוט הדינת ספסת מוט אם הרבר ההוא ויהי הגדולה שפראינות והחוקה
סחן . נחלם צרסטן יכוט זה . ועל הרצויה וזרת ההז הנבנה והחלט חוק פ
הכול להכנס סעון שהוא וועט יט לר' על זה כי אין הצורה הגרי לה יהיה פכנס
פולה טמר צפל חלק וחרת חלק . אך יסע שהצת חוט הרואות היז פתאום וכאנע
האז פלץ אין סיו סענת החך נראה שהיז כולה טמר ואין הדבר פן אץ חלק אחר
חלק . והרצויה על זה אם תקרצ דק אחר אין הסבר לע פוכל להאן צוחד פל הספון
בתק החוץ ולא פלגיה ספון פאטה אחת ולא כדת איטה לע שהצד וזה אחר
צות נתיבה אחר תיבה . עור סנדרים הרצויה ההיז וטעם וזה נאז כי נכנע
פדע פן כדמנה דועטת דספלים כה צורה גדולה לע פנאיים ויהיה וטעם
כהייתה ולהיטתה . נוק אם אין כה פה חוט הרואות פלץ לע שהחזקן ספיר
נפיה יח ועל פן וקפל צורה גדולה נעראה . נאז חכמי החוקר טמרים סודות
כאחר ונעטן יט לע כה הרואות פעון הרואות חוק אחר טיטן כעון הרואה הטנה
גדולה אחרת והנה חוקה ויהי פאזוטה ויהי פאזוטה כעט עעון . והספה כנה כו
היח הרואה הדולקורם טיספואט סעון ההנז חולף עטה סעון הרואה . כו ידע
האז כי סעברים חללים יתעיים אין הרואות העינים אחר חולף וין הרואות לעולם
והנחור חולף וין האילם לע היזן נעסקפנ יחד פאזוטה ניהיו נקופס טס איכנס
הרואה לע . נקורם טעיה פניח היה חולף היח הרואה לע העין החוץ . נז
נעבאן טעיה יתחפץ היח לעחור נישז דבר הנקפ צאר פנעם לע העין ה
הרואה ונרעט שהעין החוץ יהיה כעונת חוק ויהי החנה טעיה נחוקה כלין ע
שהיז וטעם פמה שטען כי שתי הרואות פנעס כדקום החוץ אץ זה לע יהיה כו
עס אחר אין רכוסה כי הטעם נעיל והחלה לחוץ הרואה הרואה סעון הספיר
נחטעב חוץ רסקט לעידון ונד לעתו כל זמן ולע יתחפץ וישוב אחר הרואה החוץ
ט אם אחר אין ורכוסה נכלו הטעם כעל הכונה נחשבלת נאכן שהרואה היח
ס חוץ לפעלה שאין יכול להצד כדקום החוץ וט לעחור כדקום העין

הענין הרגוע ונשם יכול לנהור לענין לחי' יורה וזה שהיה וישי' קורס. ואם
של האם גם כן לה הטעם אם יעצור אדם שג' האחד כוונ' וישי' בענין האחר
אם שהיה וישי' שצד עיניו שהרי הסודי יט' על כח חוק בענין האחת כוונ' שהיה
חוק שהי' עיניו. ויכול לחי' כי זה אפשר אם יעצור מעתה וזמן הרבה כוונ'
טאוד' בפסוקי. נאמר לה כי אפי' לען הרבה לא יהיה כן כוונ' שמה כי
הטעם חפץ ונאמר טאוד' פעל תכונה הוא פאל' הוא כן רע' וצויה טעם
דבר למטה וטאוד' טאוד' יר' הטעם כי פעל' להוציא הרוח הרגוע הרגועה
ואם הוא למטה נעל כן יתק' להוציא בענין הרגוע. אך סג' האחת הענין יר' ט
כי לא תהיה פעל' למטה ולא יתק' לזכ' אחר' ה' הענין האחת. ויט' לה
לחוש הרגוע שלש' רכיים לא יוכל לחזק אלס' ולי' הם היות הרגועה. והצורה
היננה. נאמר טאוד' שהוא הוציא הרוח וכן הכח ה' הפעל' כי לא יוכל החידם
לראות פיקוס העין טאוד' צורה הטאוד' או צורה אחר' טס. סוף דבר רע' צדס' טו
שצרת היותו ברשות טאוד' וטעם לפע' הענין ולא לטחה החי' ועל
כן טאוד' סר ופיקוס הטאוד' נהאר פצ' ליקוס חוץ ולא נבצר פצ' הטאוד' האור
ההוא כי הוא טעם לפע' הענין וכן טאוד' צדס' אין רב טעם אחר' ואחר'
כן סר וישי' לא נסרד וטעם הפך הטעם ההוא אפי' יהיה טאוד' האטון על
נאוד' לזכ' עיניו. נאוד' רצ' טאוד' רוח הרגוע יוצא לחוץ לזכ' היותו
כי אין יצא כל כך הרחוק טע' ויקוס הככבים כי אפי' טאוד' יתק' ויפסד היותו ה'
הוא לריחוק וקוד' קורס קצ' טס. נאוד' רצ' טאוד' אחרת כי יר' הטאוד' טאוד' חוס
טעם ברוח הרגועה כי וילתו לא יוכל לטעה טעם טעם וז' היה יוצא לחוץ וז'
יפסד חוס ההוא טאוד' גם כן לא יוכל לפעל' אחר' כך יק' אטס יט' ל' ר'
רע' שלש' כי היותו יוצא לחוץ נאוד' כך יתק' ויט' אחר' לטעם כוונ' טאוד'
אחר' טעם הטאוד'. נאוד' כח' צד' הרגוע אחר' טאוד' ההוא כח' קיקת ה'
היננה טאוד' היננה וכו' היננה נאוד' ונאוד' ונאוד' יול' היננה הם—
ענין ה' הענין וז' ויתק' ונעל' טעם הענין אורכ' וצ' טעם היננה ויננה
והם היננה ויננה כי ה' חס' טעם היננה ויננה ויננה ויננה ויננה
היא ויננה כי לא יוכל חוס הענין להוציא היננה ל' טעם קרן פכר' אפי'
אפי' כח' טעם הרגוע טעם טעם ל' אפי' ויכ' טעם—
כח' הטעם כי הענין היננה טעם היותו כן לא היותו ויק' טעם
היננה כן וכן כוונ' החושים. ונעל' טעם יקרה טעם ויננה ויננה ויננה

או שמורים או ארזים ל הלחה הספרית וצו לע תיך השן אלה הארצה הנונה
כי כשיהיו יחזיקים מרצה כל הדברים של נהם יריקים נסן ארזים נסן שמורים
נסן הרצה במוט הטעם כי סתפג על הלשון הירוקה הטעם כל הדברים
זרים נסן סגור הלחות ונעל סן כפרחה בלג טעם כרי שתק כל הטעמים
נעבמין פוטהם נסמב הרחה העינים הוא טעמם ואתלים ויהם
טעב הרחה העין ירקה טען גאלע טש להם טרצב טחור נפת החכם
אנב נדוקלט ונכ טעב ירוק הוא יורכב ויסוד הוא נעב טחור וירום
יסוד הים נעל זה רצות העין הטחורה נעמך אך העין הקלע הוא חר
הרצות לפי רוב יסוד הוא טחור חד ורך ופאט נארטן ספר זה הרצות נעמך
כי הצבב והרחה הוא וטעם הים נעל וטעב הוא וספר טני הצבב ונח
טען הוא וטע לוח גדולה ולחות וטעם כי טהיה הלחות טען גדולה
יהיה הצבב טחור כי הטחור הוא כשטע הים נסמב לחות וטעם יהיה
הצבב גאלע כי פוקחות הימים טען טס וטעם יהיה הצבב גאלע
וכיטע יהיה הצבב טחור נכל טעם טהיה היטעם רכה יהיה הצבב
טחור יורר נהספר ליה העינים גאלע טעם חדים כרצות ליה כי
ליטע לחותם וטעמם פוס הטעם רכה טען כהם כרצות וטעמם
היה וטעם טהמטע חזקה תלע הקלה נעמטור זה העינים
כדקום טל וטעמם היטב ונעמטור עינים כדקום טעם נאמר וטעם כדקום
הטל אך טעם הטחורות טעמם כבדה וטעם רוכ הלחות וטעם כס
וי יקצט החכמים ונח כי העינים הטחורות הם כרצות חר ונעמטור יורר
וטעם הצבבם כי הטחורות וקכץ הרצות ולקצת הסטה חנה טעמם
החיצה העינים טחור טעם טעם יתפור הרצות ויכנס טס אך ה
העם טעם כצבב כלה ונעמטור הם ון הים וזכים נאמר טעם וטהה
אחת נהרצות וטפור אנה ונעמטור נעמטור יתר וטעם ונעמטור
ינעמטור כט טעם אור טעם אשר טעם טעם יתחבך ל טעם העין
טחור קרוב לין וטעם אור נעמטור וטעם חכמים וטעם ליה ירצו כרצות
חר ולי יטע וטחור כי אור טעם טעם וטעם וטעם וטעם וטעם
הקצות הם כרצות חר וטעם טעם חזר טעם טעם טעם כי הקצות הם
אנב טעם וטעם העור אשר טעם העינים גל כן טעם ליה הרצות ט
כטיהיה זך ורק נעמטור וטעם יתכן טהיה הרצות חר ורק וטעם וטעם יהיה ה

הגור שמה נכונן הם כרצון חלוטה וקטנה העין היא ונרכבת בין הטבע
והרצון כי אינה טבעת לזר שצדן לא יוכל לזנבה סדורה וגם אינה
רצונה וכל נכל כפועים רכנת הטבע כל רצון וכן הוא על הנגה הוא
הטובה שהיא מרכבת בין הטבע והרצון שצדן היתה טבעית לזר לא
יכול לבצר טבעו כי אין צדן יכול לזנבה הטבע וגם היתה רצון
לזר לא היתה וצדן טבעת היתה שצדן לרצון כלל והוא הטבע עשוי
יותר וכל כח אחר לרקות עזרו נקלחו וצדן האחרות אשר טבעים יחולק
יותר פזין הצדן וכל כח אחר לכד אין הסוס כי טבעו חזין יחולק כחו אין
הצדן ייש והן שחורות נוט והן דלפק או דגלגל או תכלית כרצון תכלית
אנו נוט או כפון או כלרטי וכל הפילוסוף כספר כח בתחלת ספרו ייש אין
הצדן הצדן ייש טבעים גדולים וקטנים או טבעים הכיטנים וזרים
טוב כלל טבע וכריות והאחרים הם כרעמוך וזורים כהסך והטבעים
הטללים וזרים הסתכבות רעת ורועה רות והטקנים וזרים הסתכלות
טוב ופזנים טוב וזרות ייש והן טבעים פתוחות וצדן ופזנים סגורות
ופזנים פזניות הפתוחות וצדן וזרות סגורות ופזניות וצדן ופזניות וצדן
הטבע ופזניות טבעים והכטניות וזרות טוב הטבעות כפזניות הטבעים
כפזניות על הטבעים לא יוכל כחם רכר וחזן נטלן יסדה צדןם האזנה
הטבעות אשר כח הנגה על הטבעים והם וקופת לטבעים לא לטטה ולא לטענה
כי טבעין זה סגור הטבעות על הפתוחות וגם היו וקופות לטטה וטבעו החזן
ויטען כל הטבעים והטבעות ההם צדן גדלים כפזניות הטבעים כי יעכבן החזן
ועל כן וקום וצדןם צדן כקופ כדילטן כחם לזות כי הרצון לא יגדל כי
צדן פלמות נפן ילטה הטבעים לתוך רצונם ולא יול הטבעים והצדן
צדן כן לבצר לחושל לטבעים ולרצות כי הם וצדןם עלהם ואחרות וזרות רכל
חיון חזן כחו חזית העיר שהיא שורה וקפנה העיר וחזן עלהם וזרות החזנים
ועיר ו להם חזית אחרת והם וקפנה החזן לטבעים ניסירו וזנבה החזן
לכל יחל על הטבעים והצדןם כטבעות נכפח וקום הטבעים כקום
צדן וזן הקום עם טזר החזנים כי הצדןם יעזרוהו כקום צדן לטען יטט
וישן וזרות הטבעים כפזניות טעם טעם ינוק הצדןם והם טלים הצדןם החסרין
החזן ויש כחם שורה רכבים וזלמן צדןם נכלם צדןם לרצות וזלמן
הם צדןם וזן כפזניות והם וזרות לרצות וכל לטענה חזן טעמים

כולם הראות אך דבר אחר לפרו. והאחרים הם עגור ל הדבר ההוא והוא אחרות.
לחיות והוא עגור טבהם ונקראות ספירות שהיא אצורה בפסוק. והוא הילכה
עגולה קצת מעגור טלח תקולטון כגון ואינה עגולה והכל אחר טחה עגור על
פגיה מעגור טחכל הדבר האוחז כגון יתר טאם היתה עגולה לקל לטפל לקל
הטוב והוא לשי רעור ללאטום והטאטום אחריו הכל לשי רעור מה ידעת העגור
לברה הנח הסל האיוחד לחיות פן. וראיתו אפצ טחח פתלתת הוכנת והכרעות
נהלטינות יתר הכל הלמות והאחיות והיא אחרות והלחה הספירות אחרות. וידוע
כי האויר הוא אקבל הארציים יתר מן האיים ואצום אלא אצום זה אטע טעט
האחר כי ידוע הוא טאם יתילרו בן הספירות והטאטא ידעה צמת כפסת חולון
על חרף אקרה יפסר הדעות כי הידועה ההיא אונגפ הדעות ונס היתה הטאט
הוא הכל האיוחד ליה יפסר הדעות. ועור כי ידוע כי הספירות היו עגורת פן
כאז טעט טאטע רוב טחח טחח החצון וכלם טברחו עגור לה צסן ברורה
טחח הכל האצון האיוחד לדות וטום לחות טעט טעט ודח צנת הן אחר טעט
נהלחה הצמת אהן היו כהורה ועגורת אחרת והיא בן ופסות. וכאית התחם
הטעט פנה לקל הספירות כעגור כי כל אחר לקע צחילם ופסותם אדס הכן
הטעט הלה ההיא חוכאיות לקבל חרס מן הקע ולהליט כהיות טעט ודח מן
הטחח זן ונקו לקל הספירות. והלחה הצמת עגורת כמון לשי הספירות לקע
טעט אחר החצון מן הטאט טלח יטה צחה. והלחה הוצת החצונה היו
וכה ולטה ורורה לדיח המליון וטל פן טקראת ריר החליות. ועגור יט לה פועלת
צחרת להסיר מן הספירות הכמות והעצמות אצום פסות שהיו טעט פה.
זן החליות פה יטה קל אהן טעט ריר החליות. והק אחרות עגורת לשי הזכיות
והטעט היו יתר קה נאצות פן ריר החליות והספירות והפסה החלק מן ה
הספירות אשר חטה ולח כפסת והפסות וכן ידעת העגור טהיא דמה ליה
אחר. וצנת היו הספה כצטר טעין כעין טאן טבט כהרחה והיא אצורה ואוהיה
כאחר גדול אחר ולהט. והק כפסת הצמת טקן. הספירה ללחה הזכיות טקח
רשט כי כראות טת טעט כי הקחים והדקורות טחח טס ואהס טעט. וטעט
החיותה ההיא טעט רח הדעות ל הספירות כי היו קרובה ליה אכלם. והטעט
חלקים אשר בהם יעגור הוא חרות טקס אחרות החיות ויורה עם החות עם פן
היא חלטה הקרובה. ועגור יט לה טעט צחרת כי היא אקבלת חרס מן הקע והלחה
הספירות ינקת דרך אטיפה אמה ולח דרך צדדים ואקורות אין צדדים כה והספירות

נהספירית יונקת צמד בן ון חוככות . והשנה הסמוכה למת פק שליח והאחרת קלה
והיא התחמנה סכנתם וסמיכה לגמס המצוי נחשלתה לטויה זה הענין מן הדין
וכי לקנה את הענין כגמס . והוא ליא העבודת נגלה כמאמר העלמה ליון את החזן
נגלה פאר ים פה גרים ונרדים רבים ולהכניס פהם חזים הפעמו על ידי גרים אחר
כה . נתן החזנות נח בן . הסמיכה ליה החליות נקראת ענבות לפי שהצבד שלה נטה
לחנות ותכלת . ומעלתה פן כעצמם . האחר לקבל החזירה הסמיכה לה יהיו הקרנות
שהיא קלה כן לה גרים ואקוניה חכים והטעם לתקן כן הקרנות שהיא קלה והספירית
ונקרא יס לה לכה סנקחות היה החליות על פטה ותוצרת עלה עם פלוה היתה
הענבות דביכה להיות החזירה הפעמו קוסי הקרנות והשליח שתחבר חז החזיות עם
שמחותה של יתפאר פאווה כי דבר טכני הוא בן העבד השחור לקפץ החזות וכן
הלפן לפאר ויצא לאגים שחל פת ראיותם אפע שגדו וזמן רב לטעם וסוגרים עיניהם
אעט כרי שהחזות אעט שהיה אונט נרה לאחור לה הענבות ואחריו כן יתחוק ה
הפכה החזות . ונתן טכני ונהר רב פתלל הענבות והיא נקובה בעבור אשר הרוח ה
הדומה היוצרת הינה ארץ פנקל הדבר היחוס והיא כנגד קנה . והחזירה האחרת
בן קרנות לפי שהיו דומה לקרן לבן והיא קלה ולבנה . והיא נקובה פואמצ הענבות
שנמצאת אעלה . ומעלתה למחר הספירית בן האקרוס החיצונים והיו אפה ופה היה
והחזירה בעבור שלח המעט היה החזיות לעצת לפי דעת האחת או שרבע החזירה
החזות לפעם . והיתה הקלה בעבור שביכה להיות דקה . והחזירה השלישית היו כן
החזות והיו גם כן דקה ולבנה ולא הכסה הקרנות אר הסוכב אומר וזו הלפן העז
כען . לוי הם הענבות דברים הרביבים לחז החזות . ל לחות . חוככות והספירית
והיה החליות . וזו החזות . הרות . השליח הקלה . יחצת הענבות . הענבות . הקרנות
והחזות . ופעמים יקרה לעצם שהחזות נה הנחתם איננה הדבר האחר פאל חס
שעם נא יהיה כשהיה סבת הענין האחר לעלה והחזות לטה . וסבת זה נהינה
בתכונת החזות וכן פה אה . גם יש אגים שרואים אחריו ולק דקרום ואחרים
בהפך והסבת סוד סתו בפפ כן רשדו וסאמר ספירית . ענין יקרה ליה ה
החזות ולשאר החזות דברים אקרויים סמן איננה כל הדברים שחורים וזה יורה על
תבונת השחורה . או פראוויים וזה יורה על האדמה . וזו פראוויים וזה יורה על
הדם וזו יורה הדברים מעולם או אחרים וכל זה הוא לפי הלחות האתקנות כללה
הספירית . וסן פחו הטעם . טעם כל הדברים טעם אחר עם ארצו אלה או אחר
וזה גם כן יקרה לפי תבונת הלחה האתקנות פלפון . ענין יקרה ליה הטעם של

יזכר דבר ויקראו כטעם וזהו הורה על למה הורה תפושע סוף. נסן יקרה כמו היתה נ
שנין לטען דבר היתה ויקראו כרית וזהו הורה על למה הורה תפושע סוף ויקראו הורה כרית
נעולם יקרה שנין כל הדברים היונתיים כרית ימה יסן יקרה לקוח הטעם שיהיה
לעלם שיעקול ואין קול וכתוב נזה יורה נל קיטור למה נעשה כדאמרו סן כל עלאטס
בספר אלפיה קטנה.

הצנצנים הם כל הטעם. והכח הדיא הוא אוריו והדבר היקבל הטעם הוא
עצם אחר קשה וכן נעם מצב והוא תלול ונקוב יוש כדמח תלול
שפלים הדורים עקלקלם וילך על זה הטעם נגד שיכנגב כגון החמישי הטעם
אין חיות. והקול היורה לאון הוא הדקות מייח הערעף והטעם הנאמרים אשר
יורא מהם הקול וזה היה על שטעם. האמה והיה קול הדברה באדם וזק
קול נביחת הסלף וזה היה הסוס. ודויהן טחא טעמים ודוהקום האוויר ככל ה
הדבר אשר כם. והקול האחר הוא אטע גמאים והטעם והתחכמים והכוח
עב שיטעם האויר ברעף גדול והאויר הקרוי לרבה הדוהק יטעם האוויר הקרוי
לן והקרוי ל הקרוי עב הצעם ל האיוון לעצם אהל העצם האטע שהיא חלול
אחר ואלא אחר. וזה האוויר הדוהק החיטו כבנם לפנים והדוהק האוויר השטעמי אשר
כחלל הקופ. ותכפ סאן לעצם איר יכנס ל רבה האיוון והאיוון יכחיל הקולות
החם. והוא חמות אטע סן יטח אר חוט הטעם השיק אכל כדקיו כוחה כריתק
נעל כדמות העקול הטעם כמי הנהר וסמי חים כטעם לטען נעלון אטע קטנה
או כרית קטן טעם כמים החם עקלקלם הדבה נעלון אחר נעלון. כו הדבר
האוסלך יטעם חלקי חיים הטעם סן וחלקים החם יטעם החלקים הסמוכים להם
והסמוכים לסמוכים עב טעם העקול האחרון נעלון גדול כר חלקי האוויר הנכנס
הטעם הדוהק נעם יטעם על כר חיקר נעלון חלקים הסמוכים להם והסמוכים
ל הסמוכים עב הצעם ל האיוון והכוח ה ית כחמותו כר האיוון אטעם ול
טחים טעם חיוו טחים היה כבנם האוויר חם או הקר כחמותו וזיק לעלם הקול
הקול יכנס כחמותו וזיק לעלם טעם אטעם חם והיה האוויר חם אטע
יקרה אטע אטע. וזם הוא חם אחר יתחם אטע אטע. ואז אין החכמים
טעם היו נכנסים אטע אטע כחמותו אטע יקראו כחוט הטעם יורה א
אטע יהיו חכים טעם קר הקול אטע אטע ויתפודה סן סולם ולא יטעם לטען
אחר וזאת כח אטע. אכל חם קצתם חתם לא וטעם לטעם חתם חתם
והיה הוא כח אטע. נעלון האיוון אטע ויכחלם טעם היתה אטע היתה

היתה רביות האויר הדוכות שם גדולה וחזקה ויבנה לקול ההוא כי היה לחוק
יסיר הזעזע ואם סיתה האיון ובעד היתה רבה ביותר והאור הדוכן סלע
היה לקול ולא היה מושך לאיון ועל כן נבראת מרבה אורכה ומאמצני כונעם
ופשר שלע יהיה קשה מצד ולא דף אף פוטני ויש פני אדם שיש להם טיערה
כצונם ניש שיש להם מעט ואוריות טובה השאינה והאונם הפוטנות מוחת
טוב והצדלות מורות סבלות וכך אמר חן הכפאי כי תועלת התכונה האיון
שהיא מורה לכל יבסו פה האשים והשקצים הקוטנס פנת השנה ותועלת
האיון אלפי שהיא כל השמעי לה תועלת אחרת שהיא אחרת מאתה אחרת
האם פאו חתירים והענים כי מעט יחס של חיש הרמות והחיה חס מוצאי
אופרות חיות וכן חתירים יצאו מותרות בעתים כמו חוק גבה ועלן גדול
חינצו דרך עטוטי וכן העינים יצאו החינות ויש להן תועלת אחרת להמן על
התקב

הבתירים נלקחו חפאי האמורה פמוס הרות יצו סונן וסיבתו הסטאון
כי חתירים הם כל חיה כי שהכנס החיה הענין בתל החתירה
איר ירדשו פחית החוץ והחיה יבסו דרך נאיות החיה יחס צטר סואכיס
החיה השואה החיות שומר ותבע החתירים לקבל החיה וינין החתירות קטנות
הדואת לחצי הרמים אזהרם מרצו החיה הם כל החיה נכל ירו מאיפת החיה
סם כמו שכפר חספ צמחים יצא היה הרבה כן יהיה האדם והקצו חיה האדם
סודתחיל להעבול רצו סואכא אל דרך השואה היתדות חן הנה שהרי י
נקב פחית עגלה דרך החתירות חסם יאר אפס שאין התקב החוץ אציע לתל
החתירים איטק אטיף חיה החיה ונאפוז החיה כי החתירים הם כל חיה כי
כחיותם סגורים לא יתקו חיה ובה פתחם איר יתקו פחית החיה ונקצת
חפאי הרשעות חלקין עליו כנה ואור כי אחר החתירות קטנות החיות לחאי
הדדן הם כל חיות וסחצע סם על ידי שואת החיה יקבל החיה החיה ויתקו
ולא סחצע קורם למן לרפי חתירים ונאפוז החיה על זה כי צם יעטר
אדם שואתו ויסבם פפת מעטן שיש כן חיה לא ירצו סן ואם חס החתירים
אחילאים מעטן חיה החוץ ואם הם חיו כל חיה למה לא חיה כהצע ח
חתירים לא מעט עזרת השואה לא יוכל מעטן החיה לעלת ער חתירות
אם כצורת החתירים וטאיים החיה כי חיה חקא דרך שואתם ועל זה פתחם
סגורים ולא יוכלו לשאוף חיה לא יחיה ולא חתירות רחו איתם סיבת ארסנוכן

שצין הריח כעץ כמבטויה שצס סן צענע אגון הנחירים טעמים וזנים יפולס
 לבשם ליה לא יקעט כעציה העולה דתף הפה טס . טהרי טקס החיך דרובן לחן
 לתמימות החם . צר הכטייה צינה עטה פעולת הריח בעצמה כזצס כמקרה
 כזו סוכרת ליעלה . כי פניע כמקורה ותעורר הנחירים לקבל הריח . ועל כן
 פעצרת הטעיה לא יקעט כריח וזקן צס הנזר מלא מן הציר העלני חמורה . אפי
 ט לא נכנס טס מתוקה ולא הפענולא העיר הנחירים לקבל הריח . ועגד כי הציר
 העלני הנכנס טס ספר טתך נעספר ועלה ל האוח עם יתר העלניס וטחית טס .
 ועל סן צריך לטייה שיכנס מן הציר חמורה תמיד כל העצק . נצד הפיצר הציה
 אחרת אגין הטחית הציה וטחית החירים צינס כל הריח ט לא וסן כה טחית
 אטטאים כזו הדברים והטעמים ליה ירחן . ופועלת הנחירים חס רמת אצד
 הדחת אהן לטחית החיח ל הריחה לפעל ל הלב . לקרה צת חומן ולהציר העשן
 הצדולטיס כזו פעולת הטעיה הנכנסת דתף הפה והאחרת טחס כל הריח מן
 חס דתף לריח . והפעולת האחרת לטטט טפעט אופריהאוח כזו החוק ה
 העפה נעטן יוצר דתף טעניס . ופג ארטטו פפטר כה ט דתף האוח צטה כצוק
 ינצד הריח ופרדף האחרת . ככס טס . יגרה החיח חומן איה עטט טתך מן הקוק
 כעל דריח ויתערכ סצוויר נכנס פנחירים וזסס ככנס ל האוח . והדיוון ה
 דקבל פתצוס ואכחין אוחן ותושע תכטתן כזו אקבל ואחצק כהרצט הפעלי
 (טצד החוטיס .

השיפרכים חס אטטעאורפכ פון עגד ופער וצירים והרוב חס אצירים ועצב
 ועל סן כה החקט רככס פו פת ההיקט רפספגרים נסעצבוס
 ועל סן כמרו כל החוליה מן חוסר ומן הנקרה אצירים ועצבוס כזטע חוק
 החקט אפס חרס נחנה חס ינפרי . ועל כן החוקים והצרכים אטקוס זה
 ט עתתים . נחס כמרוצת לפועלת האחרת לחן על הויניס אחס ויקור והאחרת
 לערך התייה חס דקבלת חיקה נחטעדות צנתו כצווד וטחוס . והאחרת חס
 ענרות לדפרי נחס צחת מכל הדבור כזו אצניות טחית פתטת כזו חס כזטס
 כזיף והפעולת האחרת לגני הפטס ולתטאודת .

השיפכים חס אטטעקרו ניכס ואטטע העצמות והטכע התחכס טל כמרו
 כעג יטרות העפרי אפי טחיק לעס טעג ינחוס . נעגד אצס סן כ
 ככרו לטעלה אגין חוולר טזון פאזין יכס שיטפס ל הויניס לחתוך החטכאל

ולאמון צננו והם נבדלות מיוצר מיון עבוקיה יחוס הלב והיטקה הצדיח אותם
וינצוים נעלמה פניו ילדים יונצין אבהם קודם דהר אילדים צמחים מן
מאמרו וכן יצאיתם והסכה כנה מוס הלב פי היונקים מלב חס יתרה מן הצמחים
מאמרו להצדיח אבהם והינקים מלב קר אהם לתעורר מן צדיחם ופתחלה
עברא להיטיים החרות והחפנות קודם הכבדות והטוחנות היצטיטי ספנות יחמת
הם שחולר בתחלתן הוא מטפב לת זרף ולע יין כי צם כיוון לת ולע יוכל לצאת
מיתר מונק דבר מוק ועבוקיה עד שיון כמון יבא מידו וצו יצא מאה מותר עב
וקיה שחוצ מודר השיטיים הטוחנות אף השיטיים החרות והדקות החודר שלהם
הוא דק וחלטי והסכה הצמחת פי בתחלה יחמך הצדס המצטל ונחתה כן יחמך צימו
ופשיטיים הדקות והחפנות יחמך המצטל קודם יושמון צימו כי כתיבתו ציין כן
טוח סלכר כדו פשוטה יעורר פי בתחלתו מן אפלתו לא יצטרך לשיחנות כן
יפגלוהו כיוון לה יצדד ויטביל הנטפצו לעים בפיו צמיו ועל כן די לביטיים הדקות
לחמך המצטל הימו ולא יצטרך לטוחנות והטפב צי יק עשה דבר לבטלה ועוד
סכה צמחת פי בתחלה חים חולר מונט וחלט והחוס המונט לא יוכל להצדיח פי
צם דבר מונט וצמחת כן יתרבה מומו ויצדיח דבר גדול ושיטיים הילדים הם טפלות
לצמח ומן הרובה והסכה מאמרו כנה והתגלה פי השיטיים הטוחנות אהם
מטבב דק וחלט פאו אפרק כי לחודר דק ורך נברצו נלע יוכל להיות חוק קודר
ועל כן יפעל ניצחו צמחת החתיהן הזקות ומטפב וחודר חוק יעורר כי החודר
הקשה נחמך רובה החודר הדק והחלט מילכ לכו לחץ ועל כן יפעל השיטיים החלטי
פי החודר הקשה רובה אותם כדו טענות חולרות הנללות אהם אטמן ו
והחודר עבה ועוד טעם צמח פי בתחלה השיטיים הם דקות וחרות נהדבר חוד
כותר יחמך ויחלט אהר ועל כן נצטרפן להחלטם להטיים אותם ולהיותם גדולים
וחוקים והשיטיים הם אצבעיים החצונית הדקות והחפנות החן לחמך המצטל
וצמחין השיטיים החפנות פלפנות מן יתרה חוקות ועפנות וחפנות מן החפנות
וצמחין השיטיים הטוחנות ופי המצטל נחמך בתחלה חולר ל השיטיים הטפביות
לשמון סחן קצת שחינה לשכר המצטל וצמחי כן יצטרף המצטל להטוחנות לשחון
שמון הדק עד צטר דק והשיטיים הן שחיות קצתם שחיות צמח כדו השיטיים
הדקות והחפנות וקצתם טעם שחיות כדו השיטיים החפנות וקצתם סך שחיות
כדו הטפביות נהיה כן לשיטיים החפנות היצמחיהן פי השיטיים הטפביות חן תליות וצריך
להן מונק גדול והחפנות שהן קפנות וקיימות והסכה הצמחת פי השיטיים

העליונות הן פיסגה והחומות הן כסל האבנה אבנות כן העליונות והחומות
צריך חזק צדו ליותר מכל האבנה ונבוי חוקה יתן הימים כפי יוספ כיון אצל
האבנות יש ספספת יוספ הקובר נבלין כעגה ההיא וכן יקרה לטובים טיפל ויפלג
כעגה היוספ ובתחלה יפלג הימים הטובות האבנות ספספת רבות הדחת היסד כן
אפט כוב הטורה אשר טרחו באחינת האבן הן מלו אוריות הן האחרות ולפי
טרחו כל כך והספה האחרת אפט אשר נחלשו פחותיו ונתאמש וזנב ונא יצא
אמנה ותר מבוקשה טיווק אמנה הימים הקדולות החוקות טוחן האיסורים כולה
דעה כל צדד וצדד לטוב האבנה טנון כן יצר באקרה סחום יפלג הימים הדקן
קודם האמנות לפי טעון אראת כל כך ונשעלת פריצת האבנים היתה לרבים
רפוס הדומר אהם לחפור האבן ולטחון צוחו והאחר שהם צדד אכל הדפער
טיש צותיות טאונם נחכות כן צס פאיטים נהם ידענות והאחר שהם לפי ו
ולתפצרת והדבר הצדד שהן אבנות על הלשון והחך ועל כל קרייכרים הפיזיים
הן הקוף החוק הן החום הקדול עלי יפגם לתוכם פרגוס ונחלקן החכמה צס יטען
הקף צס לא קרסם פדי טיש לתן הקף ורצייתם על זה שהם קיהות באבלת ה
כסוס ודברים החומים וקצתם צדד טעון להם הקף כלל פה אדיו הקף נבאז
כין קרסות לטוב העצמות וקריית הימים אינה אפט הקף נבאז חך אפט
החכמים אשר הימים תקועת כן נבבם הלחות אשר כפוסר בין הימים וכסות
אלהן עור נחלקו החכמים צס כחתיבתם האבן טענים קצת עיכול צס להם
כן קרסם צדד טענות קצת עיכול ורצייתם כרברים שהם לענים פאיטים טיש
להם קצת רסעות וצס היו כחמים באבנה לא יושג כלל כיון החטים הלגוסס
אנשלים סמפה ורפוס כיוהם צס סן וצה רצייה טעניפת האבנים טענות
קצת עיכול והחיים אכחיטים זה צס כעבדות יקצתהן החכמים טענות
אדניטים חכם צכן זוהר כח' פפפון כן והכח רצייה כן טעניס רסות יחלה
הצדס סאחר אציפיון כחכמו כחיה ויחוק הספר ויעיטתה אעלה הצדס כח
כאצטג וינבחה להלה ויקניט טעניט לענים הן הצדד כעבדות י

הלשון הצדד הזה הוא אסור רף וצס טעניט והוא אסור לכן רח וישטרום הקרים
צדד כן אחרים וישטרום לומר כאלה טענות הקרים יהיה הספר
לכן והוא כלי חז הטעם וכח' ארסטו טן שיקר ההרף הוא כח דודן ללשון
ויקום הרפ הרחב טלה הנה כישט הרף והחיים אה' כן החוש החז הוא טעניט

פלגין וכחית כחוס קענע חוכו אלגין ויה חוויס היינדי יודר אין חוויס חוכרין
 ולאי קעט כדער השענס נבר אברכן פן אה שאין פן החוט הראיות והוא א והריוח
 וחוז אימי . ולפי שפגלעו אינה רח לעורר הנבנם באיסטואכד הייתה הטענה
 קטנה וקצרה ונתר מאד החקשות וכן החיך . ויספיקו ל השענס אימרים לה
 לט טהם קומנס לעסטוואבא . ואיס פה חונגאים חח נל והס חמר והחוק ו
 וחמוץ וחילח (הרין . והחיות . והקופץ . והעפץ . והחלב . ואזי החסאים
 פו חיתוק וחילח וחיה הם עקר ושם לכל השענים והאחרים אורכבים והם
 הרין הוא תערוכת חיתוק וחילח . והחוק תערוכת חמר וחילח . יחחיק
 והקופץ והעפץ אפילו לרים אין חיתוק וחמר . והרין חוט השענס הוא ראיה כחמה
 על כמות הספואו אי זה חוס ואיזה קור יודר וראיות חוט הראיות נחט חיתוכי ה
 הראיות אין חיה יתר חלטה וכולם . ויש פלגין אעצחים יוצאים אמת הקרון
 ובהם יוצר חיתוק ופגלם הבה ועל פן הם טקראים צדי הרוח ומאור הלשון יש
 ס כר טאן . ולחוק חיתוק חיתוק ל הפה לידעת הקרון והלשון והחיר טאם
 הנבם חיתוכין לא יוכל לבלע חילח ולא לרבר . וכן פגל חחם אסוקרנו
 לחוק חמר פפה הוא ארכבת חילח . וזה פה כי תועלת חיה הוא לחוק חמר
 הדברים השענים אשר יראה טעמים פפה . וכן פגל אפן זיע כי תועלת חיה
 כרי טעמים הדבר השענס ל הלשון כי הלשון אספיקית ולקבלה דבר פך לר
 והחיה חלח חותן . ונער אחר טעם אחר ט אפן רוב תועלת הלשון חותנה
 להחלח פה ולא תפייט אפן חתנה כי חתנה חייכר . ותועלת הלשון
 הס רכות . חמה לענס . וחמה לטעם חילח בחיר והיא חמה אפן ח
 חילח . וחמה לרבר כי חלח הלשון צין חדרם יכל לרבר . ולשון חין חדרם
 חונגותה לרבר יותר חלשן אחר פה כי חיה חקק ורחבה וברורה חלטה .
 ויש קרב אפן חדרם אשר לטעם עבה אחר ולפי יוכל לרבר כהונן נחם נקראו
 עלים וכברו חלשין . ויש חדרם אשר לטעם דוקר לטה ולפי יוכל לרבר כהונן
 וחיר אחר חן חכמים חלשין עט חלב חילח חכה ואלה חיה חכה .

חוט החוויס והוא חוט חוויס .

חוט חנה עפרי ונס יותר אפול ונלקח חכמים ציוה רבר חיה חקבל חקבל
 חוויס כל חכמים חוויס חכמי חחקר וכל חכמי חוויס חסכוי כי הענ
 העצבים והגידים חקבלם חוט חוויס נקרא חקבל חוויס לכל החוויס
 כי העצבים והשטים כחוק חמר ונתנס חוויס לרבר חוס טאם נחוק ע

זקן פגים ולא כפרים אפי' אין השפוט ההוא פניהם . ועוד סבה אחרת כי
דקים הזקן והפגים נוסדו וכלל לחיץ ועל פני השפוט העשן לחיץ כמין שחמה העשן
העלה הן הפגים ל' הנה דרך זקום צד נחלה בעלה לעלה סקן יטר ואם יש כדקום
ההוא זקום חכמה הפגים יתפור העשן העלה ל' חיקום הרחב ההוא . צווי פג
רפ העשן העלה ל' החזק לא יוכל חספסב לחתכו פגל ולחזקו דרך החזק דוחה
כדקום הזקן הסמיע ל' . והואים אין להם זקן כי אין אסונה פניהם מאו אפכה ו
ויפט שהתקפנה הן אטמקרה דין עשן יוצא אהן כי החוס אטר סוכרים העלה עשן
ואפנה הטיס שהן חיות ואף יצא להן זקן . ועוד כי הזקן הוא סמלה ופריה
אפרת פון זכר לתקפה וכן אצד אפס כל סמלה החבלת בן כל אין ל' אין פ' ו
להם סמלה חיות . וכאין החתקל טכרות ואפריסאות יודר אצד פ' אציסם
דכברים והוא העשרה אפריסאי . הדברים . וכאין האיוון אפריסאותו כחזר החזק
וסן סאיט הדגים אפריסא כחזר החזק .

היצוונות . אף כשפרו ל' ויחוס כי הכוח נהן הצוואר סן החנה והחזק לכל
הטחת העשן חלחית אטר יסודותה נטחה כמות החזק אקוטורי
חלב והעשן כל אפריסא החזק קרוב אצד לחנה ולא יהיה דבר אפריסא פניהם
יהיה קוטור חלב ועשן חס אצד נעשה והצוואר אחרים והחנה . וחוס אפריסא
ניהיה דיון אקור ברזק חיקום . גם העשן הנפנה אורכך ונחל ברזק חיקום
ההוא כיון אצד העשן חיות הן החזק זך ושטח נחלטי . גם הצוואר יש פותועלת
לחיות הקולט לא היה כשאצד קולט נולדו כי אצד כ' אצד צווארם אצד וצורכ
הצוואר צורם חרוד הקולט ונחלה כיון אין האיוון והעצור . וחזק אין להם צוואר אין
להם קולט חר כי הם עבה כדגים אהן חיותם איש להם חיה נקנה והוא אחרת
ודם פנה לתנה ולושט ונצרך דוחק חיקום בין הפה אהוא חיקום אצד אצד האויר
וכן חלב והחיות כד' שלא יפנם החיות הקר אצד אצד אצד אצד אצד אצד אצד
להם וכברתק הדרך אטר פניהם ייוון האויר ההוא ניהיה פוש .

הקנה הוא דרך לגיחה ולקול . והוא נעשה אטפעות דקות וועלגב ורט
וצרת הטפעות הם כצורת עגול אבל אין עגלים אלא אכל ופלאך
חוס אכל עגול ייעור אשירי . והוא נעשה אקחוס כרף הולך פון וטר
ונקטר בין אט קנות העגול . ויש חלטים העגולים הם אפריסא . וחזרם להיות
סן כעבה חיות הקנה אחר אכל הקול ואין טבון להיות קשה ויב' כיון עצם אצד
היה סן היה הקול עב ואם . ואם היה הקנה רך כפטר היה לח בנות והקול היה

דק ושל יעל כן כבר אכדל שהוצא דבר אצטע אדוקשה אידר ולא הר אידר
צו היה מצארו וקוף ולא היה לשחונן ויש קרום דף האחבר הטבעות ההם תר
תבולת והקרום הוא דק וקשה והוא לבטטס והוצרך להיותו הטבעות רבות
בעבור המורה להחייב ולמצוא ולא היה מצטרף זה אם היה הקנה כולו מצטרף
והקרום השעל הוא כולו חוץ למצואה וברצו כמאט היה והחלק היטה הוא נדבק עם
הנוטט ופון הקנה והנוטט ויצד צדד לכן והוא אכדל כינהם ונתן כלטון הלבנות
דיצטרף וברצו הקנה בעה סס סמר צדד לבנות פי הקנה בעת האצט
לכלי כנס בהוכחון האצטל והוא אזה אצט יכלי אס סיס דבר כמקרה יקרה לו
אידר שעל רב ויחטק ויחיה צו יקרה ידק לו אצד כמון יקרה בעת אצטסון
דבר יחשט האידר ער יכלי פה לחוץ ואם לא יצא ידק לו שעל כן יתערה אס
יכנס דבר פקנה ער אצד לחוץ ועל זה הוצרך צדד גדול לכמה היה על
הקנה כי הוא אצט ער הדידה וצדד הדידה אכילה האצטל כמון האצטסוואכא
שחול לקבל הדבר הוא הכנס כקנה וצדד כו צדד לה אצד אהחיתה שחול
לצדד אצט על כן כל דבר שיכנס בה ידק אצד לביאיה ולזה היתה צריכה
אצד רבה ועוד יט לו תועלת לכמה הוא אצט הקול כי לו לא הכנסה הוא
היה יוצא הקול שתצום כמקרה ולא היה נחרך וכדל כאותיות פון שביאצט סקס
אצד ככלי הוא שמיים אצט בטכס ההם לחתוך הקול היוצא אהם ועל כן נב
במצד סן זה הפלג יצד הקול נחרך אצט אצט פי בעת דברו יפתח האצטסוואכא
ויצד הקול ובעת אצטלנו בעצד ועוד חוסן כל אצד פון בעת הקול היוצא ולצדד
הקול לכד בעת ולא לדבר אחר והוא הטבעת הגדולה ובעת אצט פלג אצטסוואכא
אדס חסור טפון והוא לצדד הקול וצדד אחר רואה לחלל הלטון ונתן כן אצט אצד
האצטסוואכא ופגל חפס אחר אן החפטי כי כפי רוחב החורים ואצטסוואכא יחיה רוחב הקנה
ויכונה ולחמה נבטחה ודקונה והקול אצטנה אצטסוואכא כי אצטסוואכא יצד
הקול חלק ואצטסוואכא ניכונה יצד הקול נחור ניכא כי החוס אצטסוואכא חלק והקנה
גדול יצד הקול גדול והקנה קטן יצד הקול קטן ועל כן הוכחים אהם חמיים והחוס
אצטסוואכא קולם גדול ועב והתקפות אהם קרות סטכד קנה לחתוך ועל כן
קולם חר יחוק וצדד אצטנה הקול כמפת האחות כי כמקוואות החיים קולם גדול
וכמקוואות הקרום קולם קטן כי החוס יחיים הקול והקור יעצד
הדקנה דע כי חלל חסון הוא פול אצטסוואכא ער בעת הפסלם נחלק אצט חללים
גדלים אצטסוואכא וחוסת ורפסה הדידה והלל והחלל אצטסוואכא

האמת האסטוסי והייעים והכבר והטחיל והיירה והכלות ויקום השתן והדחם
 ויכיר בן שט התללים הלה צבר צמר הנן טכסט . נמצב הזה ויתחיל ארצות החזה
 והולך בלבסון לטה ככל אחד ואחד וטע הצדדיו עד אינע פת לייור השורה אצל
 תלית היב נחוצ מוצד ודבריל בן חלל העליון והתחתון . קל בין היי פרים השדים
 נחצי פרים שהם כלל הדיון . וכת' אר' שפועלת החיזה הזאת אלא יכנס חיס אצל
 מדיון פעת הביטול ל החיברים השדים פ יוקן להם החום החוצ . עדי י לה פועלת
 כגיאה כיון שבצור לטה . נמצב כן יתלק חלק העליון לטע חלקים נחבריל כ'
 פניהם החיזה הולכת כצאצא עד התענגים היא לחליית השורה וט כחזה
 עצמות שהם לחסה ולכפה על הלב . כיון עצמות החש שהם לחסה ולכפה
 על החזה . והוצ צמד אצל הביאה כיון שבצור . וכר טענת הריאה יתנעב
 החזה גם כן נצט צינן וירקט היטפ . גם השדים כצאצא על החזה לכפות עצמות
 החזה כצבור ושמרת הלב ועל כן כצאצא השדים גם כוכרים לפועלת הלב כ'
 כדיומן אר וקצד על כל החיברים צריך אייה על אמה . אר חכס אר צור כ' שדי
 הזכר לא כצאצא לפועלת כלל כחלדה והס 140 פיצ היקכה שאין כהס תועלת כחלדה
 ולא כהס תועלת צמרת צינן כצאצא הרעב הזה כ' אר וצאצא לפעלה . נוט לר'
 על זה פ' אנטפ שאין כהס תועלת כחלדה יט להס תועלת צמרת או אצור שהם
 כיון הצדדול הטליות כצוק כחש היחי נכאקויות רבים מן הצוק שאין להס תועלת
 חן שהם טומנות חיות חיות מן החקים הסמוך להם .

הריאה כריאה וסדר חק והפח 140 חסכו . והוצ אלא ציטורות וקטקטות
 כצבור אשר תקבל מחצולה ותועלתה לחמק ולטק על חלב וי' לה'
 חתימות רמות לטמן ירמטו כולם וי' כצאצא חופ ציורה ללה 140 אעוסיס מן הפל אצור
 אשכיססו כיון חקץ שינצאים אמה חתימות רמות חקות לטמן יטען חופ ציורה ייכאו
 צותו ל' חקץ וידחו אמה הצויר הסמוך ל' טאצ חס . ונחלקו החסוי כטפנה יט
 אייחסים אמתה לחימות . נוט אייחסים אמתה ללחות אטע חופ חלחה הלכנה אצור
 פה 140 . והוצ טענת כפולה רגתי חתימות צדילת טאכור טאס תקבל הצמרת
 מן כוק טלס הצמרת טעלתה . וטעבאר אצור אצור טענת טאכור היא
 לתועלת צדולה על חלב כצצות כן כיון העיטס והאזנכס והנחיריס והידיס והחצלים
 אצור כצצות כולם כפולס ועל כן כצצות כחזה טע חללים איטאור כפל חלל וחלל
 חלק צמד מן הריאה . והתועלת צדולה כצצות אמה כיון טכרן היא לחמק על
 חלב ולחטא ל' ין איה קר ורמוץ ליון מואו הצדול ולחמות העליון חקטור השטנ

וזאת חשבת עליה לכל פה חיים כבוד רם . אך אורחם כח זאין להם דם נאנס חיים
 חיים צריכים לשמרה הזאת ורי להם כמנוע הצדדים אשר כלב אדם זה חונק
 סגן גידה . עור ושררה חמה לחסאים כי הדוח הכפסם לעטס הוא זיון חזק
 וחזק ויסוד להם הטבע וזה הרעב לב נפסר סיה טעסר הדעג הדאטון זאין
 הדורס נון והטאט . ויש להוציה כעלוג צמרת שהיא זקוס גליחה חלטה
 סיון שדחול זקוס השחורה נחפסר זקוס לרס . והורה ליחקה . והדאט והתה
 זש סן חס זקודות ללחה הלבה . נקצט מן החסיון צוד פי זאין ללחה זקוס זאין
 זיונה והיא פבל וקודות הקוף כי היא צריכה לבל הקוף סיה צמרת זיון . ועוד
 שהיא גללחה ציפרי הקוף והשרקוס והחלות שסס דתיימס דפס חס הטעס
 ופל החסאים הסטיון לה עבד יצחק היט כלי . והרינה צינה זקודת והפאכ
 הפז דיה היא קרודותיה נסן כח זמן אחר והיא טוננת אחר כל האוי כרים
 זן הדאן והדס הטוב נדעצן זכן . ונתלן החסיון כמנוע החזה אם עיקר
 כמנוע השירה היא דאין הרעה צו זעפס יחד . צרינס דאטס חזה
 זאין כמנוע השירה דעצה אך היא הפחה ונאכב אחר כמנוע החזה ול
 כמנוע השירה החפלה וכן טרפזא היא כמנוע העיקר והיא לשירה
 כי כהכפוט החיפה ההיא דן חלל השירה צויר כמנה יקרה כמנוח חדר
 כח זככך . ויורה על זה החסרה טקקרה לחזה זז אם נקדעה החיפה
 סגד חללים . סנס הצויר לפעם והפסק כמנוע השירה והיא הפחה . וזה
 כל כי זאין חר צייה אך אפשר על זה כמנל כמנוע מן השירה כמפנה החזה
 כעבור זעצאן זן החזר . ועוד אם סן שהיה כמנוע השירה כפי כמנוע ז
 רכל החזקן שהיא חסרת זן החזקן וזאין העצין דודה כן כי כמנוע כזאת
 הדיה אם סן כדן כמנוע הטבעי זט זן החסיון זמדה כי עיקר כמנוע השירה
 היא כמנוע השירה וכמנוע כחזה כמנוע צמרתיה . והחפס צד חסיון חרס
 כ כמנוע הזאת היא זעדה . חר וכל אחר וזאת עור לחפרי . ואם לה
 כמנוע הזאת היא לי כמנוע הזאת וזאין אחר והם ספה לחפרי וכל
 זמריח . ואם יקרה יקרה צו כמנוע חסרה צו כמנוע חסרה לחזה
 . עסר הדקרה החזקת לרינה על דרך טהרס חסיון זמנוס . ועל הדק
 הזה דפייעב כמנוע החזה לרינה וכל טסן סיה זכר לשידה חזקה . ועוד
 כח החפס חסן כי אחר טמכארי כי כמנוע הזאת היא זמנוע הטבעי ורען
 נסן היא דעכו סיון טמכארי טבה כקופ טוב הוא לזר טיט לשח כמנוע טב

חבור ויגד הריצה כיכר ונאמר הציור וזן
הקול וזן הטעל .

כזן הנשימה . צם חבור וזן הריצה אנה כהיה נא יודעו טיה נא וצניעה לך
חוקה נלך חלטה ולך זיוק לה לך צויר חס ולא קרי . וצם חזק
ינצת וזן אנה ניוק לה נא יודע חוס הצויר ותפעל בצויר קר נא ונא חוקה
ידוע חזק טהוץ טלה נונה לחיטות וצם החבר החסר . זן הקול צם וזן הדין
אנה יהיה הקול טוה ונא יטע לך צויר נלך קטן ונלך טלל ונלך טלל ועבר לך דבר
וצם יהיה הקול צויר יורה חוס כי החוס יחיה צמרות הריצה וצם הקול טלל יורה
ינא וצם הקול קטן יורה קריחות . וצם טלל נעבה יורה לחת . ונא יטע צויר הקול
וקטנתו ציה פסבר חוס וקור כלבר צך וצפ לזל הריצה וקטנתו כי זן הקול
יצקו לצויר זן הקטנה יסא קול קטן . וקול החלק יצא ויחלקו הריצה . והנמו
ינא יורה הריצה . זן הטעל . הריצה חלחה יחול הטעל עליה כפסר הסודת
הדבור והטיר . וצם היצ יסא לך סן .

הלכ . תצנת הלב הוץ כריות לרי הכטעם וזן כריות הלחכה כארטו חזק
חב וחולך ויחחרד עב רצון והוץ הפוך כי חרטו החומרד הוץ לטטה
נרטו החכם הוץ לטעה ניש לך טרפס וקריום עבה והוץ סוכב צויר לך וצין סון
דכר כן חקצול טרטן . והוץ וינא כארצב החוץ לך טרטו טטה ויש לך אץ
לכר יהיה עויר נכחי לטוח וזיקה . ופצפז יחיים הצר חוץ לך טהויר קר כסוכן
טחול . והוץ נכחי חלחה לרעה ורסטן . וצך לרעה צל חנוס חכבר נכחי חלחה .
זכר צרטן כי הלב וינא חלק לטען קרופ לחוץ וצין טלון סור כעפנה טיחוקר
יותר פקל . עור פתח כי הלב חוץ חלק לקבל חרס נעבה לשויר חתל חוץ ונלך
יכא לין רס ורקות צמח כי הוץ וקור וחתחלה זן חרס ונא חרצה לור כי צם זן
חרס הטפע חנוץ רס פתח חזירה . וצל זן חרס חנוץ סן חוץ יכא סון
כפבר כזן יכא סא צר חזיכרים כזן טפצור לטעה . והצד חרסן הקול צויר
חצרו חוץ . ועל כן יהיה טכר חרסן חוץ זן חרט . ועל כן דיוק צכר צטס
טהל חרצה כצד חוץ . ויש ללב טע חלום צויר חצרה וצד וצין וחחורה וצד אץ
ניח וחתקה פון חכפוי פאל חחלום . קצתם צויר כי כחל חרט עויר חרס
טחוצ חוץ לחוס הטפע . ופחל חוץ עויר חרוט טחוצ חוץ וזר לוח ח'
חיים הטפע חר כחון . וזר רעה צל חנוס כי צין רס וצם וטל חקו ויש .
וקצתם חוץ כי ככל חוץ וצד חחלום יט כנרוח ורס . וצך כחל חוץ יט וצם רס

ואם חוקים יחד ירו חוס הלב גדול. ואם הוא מורב לבנים יורה חוס הלב
כיון שאין טעם אכילתו. והוא יורה קדירות. ואם הדבק והשידה.
אין חוקים יחד והוא טח לבנים וקשה לרצות יורה יבש הלב. ואם השויה והדבק
חוקים ודחיקים גם עבים והוא קל לבנים וריון יורה חוס ויוג. ואם השויה והדבק
בטנים יורה חוס ולחות. ואם השויה והדבק בטנים קשים יהיה עטל ולח ובה לב
גם לא פנים ואם יבנים יורה יורה קור ויבש. ויצורת החזה.
בהיותו שטוח יורה חוס והדבק להפך. אין השינה. אם השנה שחור ורוב
בתה צד צד החזה יורה חוס ואם לאו ההפך ואם קטן וחלק יורה לחות ואם רב
נפתור יורה יבש. אין השינה. אם החזה נס כפינו יהיו חיים באש יורה חוס
ואם יהיו קרים יורו קדירות. ואם לחים לחות ואם יבשים יבשות. נכבר כתפס
ט אי שהלב של גדול הוא חך לבב ודחיקתו יורה כי אם קטנה לא תוכל לחיים בן
גדול. דחוקים ואיטואפס

כבר בארנו שיש בסוף הזה שני טעמים. האחד הוא דרך טיבוח על הריצה והוא
הנך קצה וריצה. והשני הוא דרך האכל והשיטה. והוא טיבוח והוא
החוט. והנוטט הזה הוא מחובר אשתי. עורות העמד לבחור צדום והוא בארי
הולכים חוטין בצורך ויש בו אנטט שהולכים סלם בסון. והשני הוא חוטין הולבין כרחב
ויש לו שתי כמות. בת האנטט והדומה. אין האנטט הוא אישך האנטט פגע שהעור
החוטין עלה לו הפקק פקק הפה ועל כן חוטיו נאטטן בצורך. ובהם הדומה
האנטט והוא טיבוח הוא בעור השני הוא חוטין חולבין כרחב שהעור פהוץ
התקבץ על האנטט וישנה אורו ודומהו לטה כיון שהתקבץ היד על הרבים
הלחים ודומה אנטט לטה. ואפע שיש לכל הזה שתי כמות שהם הפכים יאמר
לכל כח ובה טיבוח אחר ט טבהם לא יתקבצו כמות אחר. והנוטט הזה הוא
אנטט ומחנה על חוליות המורה והוא נאטט ויורד לטה ער טיבוח לטה
והוא קטור עם החוליות בקטורי הקרואים נאטטבור את הטריש. תרחב לטה
ונטה אנטט הפך טיבוח ונטט אנטט ל טר השויה. אך פחתה חוטין
בטה אנטט לטה יאין. ואם תעלה פלגך לטה עגולה ונאטט צדוף ותרחב
כה אנטט טוואר אחר אין רכין טרת חוטין ונוטט. אך חוטין אנטט אחר
אשר לפנות החלטים פלגך הלב היא צדופה אנטט. והוא חוטין אנטט אשר לה
והוא חוטין חוטין חוטין. והחלוקין הוא חלק האנטט והוא חוטין אנטט והוא
קטורה עם החוליות עם ולמה אין האנטט בקטורים חוקים אנטטין אנטט וכוונין א

צדיקים וצדיקים טובים אשר אין האיברים נהוה כלל לטחוק והחיייה עליון כי ווי שלבניו
ידעו יפחם בטחול וקצתם אשר כיון הלב אשר אין החיות או שיהם יחד וקצתם צווח
אין הכבר יעלה אנט אשר כי והרפת הדם הזך יהיה הטחוק כשיגזר בצדי החזה
נסן אשר יחזק הישרלי צם וקצת ון החכמים אשר כי הוא ויזון לאיברים הקרים הישר
כאן העצמות ורטיהן לבי שהוא חויה להם ובזה הסכיון כל החכמים אשר וקצתם
אשר כי כל האיברים אולם טענים כי אם אין הדם ואם העצמות והחיייה עליון
אם תחנף העצמות יבא והם דם נסן דעת אשר כי ון הצדויה והטחוחה לא יזון
האיברים

הכחרה היא וינתת בכבר לשאך ואם חיונה ההוא ניש לה שגדרבים
האחר והם אהחבר טענות הכבר והאחר ישתרף באינים העליוני

ובתחית האסטוויכא כרי לעבר ולחדד הכה הרוחה והאעכל אשר באסטון ופיעים
כריב מדוד הארה שהיא חדה וחרישה ויפצ כי האסטון הוא אפר קר שהוא עצבי
לא יוכל לעבל חיון ולזה נצרך לדבר חם ואר שיחדד ויעזר לו על העבול כי הדבר
חם הוא אעכל וכת הרוחה הוא נרדס באינים שהוא אפר חלש וישאר לדבר
אעבר ויקיץ אעברו ויקיזבו ונעלבן נצרת חירה לעבר רכה הרוחה אשר
כאישם ולחדד הכה אעכל אשר באסטון ניש כנה חרפה דעות דעת אשר חויה
אפרכי שהטול האחר ישתרף בתחית האסטון וישחק אשר כי נכבם אעכל ון
הארה לפוך האסטון ויארע להם שיכבם ון הירוקה לאסטונו כי הארה באינים
הלה יי לה דרך וטול אעבר לאסטון כאן שיש דרך ואעבר לחיל . .
והעבולם הם שלה

העבול החיון הוא באסטון ואנתריו היא היצואה והעבול הטע הוא בכבר
ואנתריו הם השתן ושתי האריות והעבול הטלטי הוא באיברים
ואנתריו הם הוועה והשטעס פיונצאים והם וכת אשר פצדי הדם יאספן אים ישיכ
בהם עבול אים לאי וואם ישגטס הוא אועט ויקום הכבר תחת חירה הוא איתוק
אשר אכל הכבר וין חירה יזנה האיברים החיים הישים לבי דעת אמת ולסיד
דעת אמת טולם הם טענים ון הדם לבר אשר חיונאים אסכאיים לדעת החיון כי
כל אשר שיתלה ויתל ירצוהו ברואה לו באצא שהוא בנין ברואה לו עור יש כו
פארה פועלת אחרת שהלמה הירוקה היא אשתמת הקדים הדקים והם אעבר
לרם ולרוב חדותה וחריפותה ארחיבה הקדים הצרים הדקים והם לעטן יכבם חם
טעול פהם והאחרת וקצת ועצבת הקדים החכמים אלא ירוץ הדם בהם כאן

שבעה לילה

הכליות שתי הכליות הונחת גופל טב טרי תלום הודרה קרופנת או לון קרופת
לסבר וחסון החיטה היו צבחה ליעלה אין האיכות והטעם
הצבחה חיטת חס והמלי. והחום הטעם והנקט לעולם. ולכל צורה נוחה ורין טה
טב מצמיים מללים. החדר אדם ורחסר פוד הצדל העלה והטעם הסבר לויקר
דת הצורה החיטת והר פפור והכלות טונות אין החיטה החיטת חיטת פודם טפן ט
כחו שחורה והמחול טונות אין החס ולט טפס. והצורה חולף לטה ער שיחוסר
ברקוח השתן חסר חוק ובעולם. ניש טון הכלות והיטה אכסה דין דויה לקלטה
דקה ותועלתה למטה הדיכה החנה טבט שיכבם סם השתן וצורה סן וסגר ופסר
שלט וטוב אין השתן החנה הכלות.

המזקה החנה כן הנה השירה והנה החופר אטע בערות ועל פי חלבה חנה
והשתן יבב אין אטע הצומחים מאר חס בעודים ללבסן והון
והחבן טדורס ער שיכבם ל כח החיטה.

קרר הסמן. הצעה עדי החבן וסם קרר חנה חלה והנה אכסה
הקרה והטעם למים חמטן והייעים שלטי צמח לחן ולט
יבב טפוס קור וחוס.

הכיסים והחיה. חבטים חס טריים ונקים מצויה והם שנתים ללוע
נקייהם גריהם פורים דקים ובעולם לכל אכסה ורפ פהס
ומה אפסין אכסה חמה. ניש להם טב טפלים וצניעם לחיה והסח החולד
טונו פהס לרעב סל החיטתים. חך חרסן חולף כנה וחור טהון כלב. והסונה
דחיה חנה טהר סם חיסוח ורבע פרה וילדה סן סה חלה טהון. והחיה חנה
צק עבבי ירעה אטעם השחר. ניש חנה חורים רכוס ועצבוס ינה חחוס
אין החנה טל לבי צר. והטעם לחרסן חורט ולהכבוס ככח החס ולחריטת הסן
לעך אפסין חנה ט חבטים חנה דין החיטתים חורים. והחיה חלה ט פלים
סדיס קול דק וידות צויעה ורעפס ברעפן. ולט ירעה סהים טפלים חנה טפוס.
ולצמד וחיקים פהס יחנה. ופעם חיה כנה חסר חורים. וחנה טפוס חוק
חנה צדולה. ופעם חך לבב וכוח אטע טועל ויהיה כולו. חס טן חנה חנה חנה
חחוסים חורים כ חסל וידות הכפח חנה כהם.

הידיים הם דורספוס חורים ועצבים וסור חפסן. לכן ונחלחס לחולד
חחל סהם לון חנה חולד. וטרי חוסר חין להם ובר ספוליה וחנה

והוא יי' לשם המעלה שיש בו להעלה

הדברים

הוא רומח בן יקרה המהן והוא השר ל' שיהיה עורף על החקוק
פלאי מעלה והוא קטור פקטרים עצבים שהם נוחים להחמם
ולחמם ולחמם. ויש לו שט חרדים יציעים מה חמה. ובכל מהרין חרדים יקדון
עיוקים והם שנת הצרים אשר הם הולך רוב החסות ל' החס. והחמיהן שתי פציה
המנה שהם יקום הדרג למטה פאו טע הזכר לרעב הרופאים ולרעב מה' אין
לחם זכר בתולדת והורג היוצא ריחן הוא פאן ריהסה הירגו אין הרעב והפנים
החם שהקטעם יורה וטע החברים נאנאר החס יצע ער המורף. ויש להחמיהן
ב' חגיגות טוידות מותו והקור. ופי החס ולבתולה אשתכר ויצא חופן מותם
החברים יצדים דקים. והמעלה החס ידועה שהרי היא יקום הוולר. ועמה
יש לה המעלה אחרת שהיא דרך למנה כגמים והוא רס החסת והוא רס טמיטק
רפוטל פירש רוב הלמות אשר כגמים וייטוט חתום לא יוכל הטכט לבטל עם
רס ויין החברים ועל פן ידחה מותו הטכט פאטם ירועים והכל הזה הוא
והחבר העצמות רכוס יקצתם הולבוס החוטים למחך אפש כח היושר מה הדרג
נקצתם חולבים כלכסון אפש הסח החמיהן. וקצתם הולבים ברומם לרמות לחון.
ויש להם טענה עם חרדים פקדים חללים ועל פן העצמות והענקות אים
זכות ט' חס החוץ הוא חמיר לולר נהוגה. נחיותר יעלה ער חרדים ועגטה
טס חלב וכפמר זה על הרוב הענקות לא יעברו כ' חס החוץ ישרף לחון
חולה ויעלה ל' חרדים.

הכוננותים הם רסער ל' חרדי הצפ וייטען לפלגה. והייתה חקוקה

והעלמות והדעה הכגים רין חקרות יבואו אטם.

הידיים

המעלה ידועה וייסרסיה ל' שנות שבעות רפנת ויתלפת העיבן
ל' חרדים ולא נחלק חיר לא כפנות כי איל היה חיר רפוקה סל'
החן העצמות מינה יפולה לעשות שום פעולה ופכסנת העצמות פעולה
עקפלה וייחוקה. וברצו הגדל קטן וקצר להטלים פעולת חיר ואלהו לא חולם
פעולה אחרת. נאיל היה אחר לא היה איעטל כלום. וברצו העצמות אפוקים וחלון
ייטל לעצם צנחן ולהעמידן כוטר כמטר ירעה. וברצו צבורט כרמיטי העצמות
ל' חרדים המעלה. חמרת והיא הפוללת כבלפת ופאטעבעג חרלים כרי. ל' חיר ולחוק
רמיטי העצמות כיו טענתן הכרול סאחורי החטה. והטענה להטיב מה החסות
ולחוק מה הסער בעג שיחוק העצמות שום דבר. והמעלה אחרת י' כהם לחתוף

ולבר הבאר והרמז . וספר מז' ספר בברייתא לסיפור חזונו לקח ציב כי היד
היה סוף אשר הדעת והייתה בן . ועלן נאמר על האדם אשר חוט אטוס ירח
טוב שהיה אנה טוב על סוף . והתעלה היתה היצ בצערה היה לו בספר
הרץ ולי סוף בעל חיים טפוח לים ידים . ופלחוד נאמר וניסבנות היד
היה ושרת לעז עזר לו לעזר המנה החוש החוש רשע שוט לו וכוונת סכב
מנו לפונ . וכלי פונתה חלק כל רשע ורשע לעזר החוש סכב . הקורקל
היה ושרת לפי שהיה וקנה הפי . הקיסע וקנה חקר החוש . פנחה חקר
אטוס . פקוחי' ל' החוש . וכה וי' והלחה בן החסוי' כי יש ויהן ונהי כהפך . כ'
פקוחי' ל' העין . כ'רת ל' החוש . ופסס חסוי' החקר כ' פראת האדם ופבל
מ' י' ל' עקום . הפה והג'ירים . הענים והיופם . וכל טרם וטרם וטחוד
נחת ון ח' חת . החוק ויחה . העין לשחודה . הפה לבנה . העורים לים .
הדגלים . פוליס לחלק פדוך ודין לעדס הנטה והקוית וולנס . ופברחן
לחלס ורחים לפקוע סכס סודך ולסול אטז וסול לעזר על
הקור במוקה . וי' לעזר פדוקס חלקים פניסכנות אטז אטז יתק חלק אחר ון ה'
הקול ל' יתק סול . ועוד כ' אטז סדך הדיסכנות יתרחם הקול העמוד
יתר בחוקה . ופ' סולתו' ל' הפול יסוך פראט' ויככנותיו גם אטז יסטרכו ה'
הדיסכנות חש לקנה פבולת החוקים אטזס כל החקנה כקלחיס ופפן
הקלס אטז טטוחיס חק חס תלולס אטז אטז כודית החקך טכנס כולל החוק
כל קשר כל העכמות .

העכמות ל' ויטס . היין החקר הוא כפרו לקח ולסנות סין עפיורך
חיקט טחן לסנות חיוח ועכמות ברזח טחן לסנות חלב . ון
היין החקר עכמות וקטיס טחין כהס ווח וחס לחוקק חקק ויסודן . נחדין חק
העכמות החלולס אטז כהס ווח פול עכמות חורוב וודרים נדכרכיס וחוקלס
ל' אלו ודח'מים חס פל החכנות החכנס להיות העכמות חלולס פרהקולק
קלס דלי ככפר המעחס . ודין חרטיג' וי כהס ברלס כין עכמות קטלפס
טחס כחה .

הדיסכנות ל' ויטס . החקר לעזס חוסרות החיסר אשר החקטן באישר חשיד
ופת העברנה . והחוקר לחתיימות סויער לבנה העין נחשפך
חשליט' לקח כין סויער החקט חס כל זה חקט סודס חיושר היפ' חחוקיסיחוי
החלוקייות חס' החקר הלוח הטכס החכבר חלקי . הקיכריס קרנס פס-

עם קטנים ונחיי הקדש קטנים ותלמים בלמוד הזה . הלכות השני הוא הלכות שהיא
ברצות הקדש המיוחס לבאר אשר אם יתלבן הדם והלכות הטלית . לכות הקדש
שקבלו מן המזון טעמו יאמרו והוא יסוד בכל הקנה כרמים הטלית . ויש מן המסויים -
שהוא שם נגד לכות רביעי . וכל לכות ולכן הלכות יורה קדחת מיטיקת . .
והלכות הרפוש שהיא שם עליו הוא הלכות אשר במקורות הדקים אשר כן תלך .

האיברים

והכונת טעמים . האיין המחר הוא אינה התחיל והוא יקור ההרץ . והוא
עיקר האורטטטו אשר האיברי הקנה מן השרים . והיין המחר הוא יחד
השכמות והוא יתגר והוא לנצח .

והבשר ג' מינים . האיין המחר הוא המה החומר בעצבים שיתרים וכן עורק .
והיין הטט הוא המה השטט שישן פה הרפכה צורת . והיין הטלית
הוא המה שחומר הקדש ובעצבים והוא ששוי וצורת צבדנות כבאר השרים נבאר
הבצט . ויש מן היין הזה טעמו הלשון והוא המה האצטלס ומאחורי המזון
וכן גלגלים ובעצבים וצורדי . ונאותם קבלרום אשר תחת האצטלס ומאחורי המזון
וסוף לצורה הם טעמים למעך חיותות אשר באיברים המיוחס להם .

והאיברים נלקים לשני מינים פשוטים ומורכבים . והמורכבים לצד
מינים . יש מהם שנתן כח לעצב האיברים ואיך קבלו כח מהם
כח חלב שנתן כח החיות לכל האיברים ואיך קבלו מהם . יש מהם וקבלו נתן כח
הפך והוא שיקבלם הכח אשר להם מן חלב ונפטים ששאר האיברים יאמרו . ויש
ויקבלו ואיך נתן כח המה . ויש שאיך קבלו ואיך נתן כח העצבים . וזהו שנתן
צדל כעל השקן בעצמות . וכללם ופאפיים וסוף הם יקבלו דבר מן המינים .
ועל ינה שיער נבנת העין והעצבים והעצבים ככל האיברים . ועוד כי הם
אספר האיברים הם המטה . . .

והקדש . ג' מינים . קדש הדווקים . והם היוצאים מן חלב . קדש טעמים -
חסקים והם המינים מן הכבד .

העצבים טעמים . האיין המחר הם תלמים כיון העצבים הפאים לשמש . ו
והיין המחר הם יקטנים והם העצבים אשר ככל הקנה . ומינים יקטנים
למדי . שאם כן צריך יבאר מהם המה הטעמי .

והקדש הם טעמים . יש מהם קשים . ויש מהם רכים . וכן הפך והעם
יש קדש דין כי המה כך והעם קשה וטעם הטעמים למי יתחברו .

יחד כי צום ברבר ארבע בניהם . והקרום הוא הקשה בין הבשר ורחי בין העצם .
הליחות הם ארבעה . הדם והקרום הכבד נודים ותפגט לכל החיברים . ונסכל
 הכריתם כח כי הלב הוא מקור הדם . והשחורה ויקורה הטחול ודומה
 ידג ל כי העיסטן לתוך תעורת האצל ולגזור היעברים החובים שלג ירוץ בהם הדם
 מדיחקה ויקורה החירה נודנה הכח לסיטן ולאיניעים . נחלבה ודמה כחזה ובריאה מן
 אין לה יקום איחוד כח האחרות וטב שרביה לכל הקצף ולח לח צורתן ולען צופן כשהיא
 אצורה לטבול . הדם הוא חם ולח . השחורה קרה ניכטה . היחקה חיה ויביטה . הלבה
 קרה נלחה . הדחוח . הם שלח פשוטים . נוח אחרת וירכבת וטלס כן והוא הרוח
 הבא בין הדג הכבדים לכל הורע והוא נטח כח האילוד . והם טלחה וצורה וקן ונקי . ו
 ורח הבא החיים ואכונה הלב . ורח הטבט . באוח והוא ההוה רחיד כח שנת הקרום
 נוח הטבטת ויקורה הכבר .

8

הכחחות לפי דעת צלמטס והטבטים נעין בין החובים הם ד' כחות . ה
 האויר . והחיותיק . והיעבל . והדוחה . והחכם אכונטר הוסיף בהם
 עור טבט והם כח האויר ה' שאכירה טריר לטויר לכל צד והוא הדבר הטחול
 והוא צופן ונחור כח וטויר צופן הכח האויר והכח האדמתי כל שדרכו היוזן ההוה
 והצננה לצד . וזון הבשר הרב וישנה צופן לצד . והעצם לעצם וכן כולם .
 צופר רטב ודון החיברים והוא כונתהם .
 כי שמה לכתב .

א' (ב) ה' ה' ה'

והכחחות כי היער לש חג צלמטס והטבטים צמחיו הם קטים ניכטים וכל
 חיברי הצפ ורחייתם ט העצמות צעב שהם נחמים קטים יתר בין האיור
 בין הדבר כן . עך רכיס יתר וטלס טעמים שהם רוק לקצת כח כח והטלסם וצו טעם
 כן טעם . וצד שהטעמות הם אחרכבים כדום טלס וצון הטיער כן . וצפן צב חלק
 פנה ונחור כי הטיער הוא רך בין העצמות והוא גם כן רך לטעם . וצד טעם טלס
 עם צלמטס . וצמחיו העצמות וכן הברלם והעצבים והקטרים והחיתים והצדדים
 והקרויים והיעבורים כי החום טלס והקור הקצותם וטלס ירכך אונם החום יוש
 לטחוד ונחור יחין על הכורו . והטמה חזון יט לן יתרון זה כקור ובנוט . והחיברים
 חזון טלס החום והלחות הוא הכח והדם והחמות . וצם בלה יט יתרון לעור על
 חזון . החם טבולם הכח וצמחיו הרם . נחלם טבולם החום והחזון הרם וצמחיהם
 הצד לש טחור ודון החזון וטעם . והחיברים הקרים והלחם הם חלל וצמחיו הטחול
 וצמחיו החום . וחלל הוא חם ולח . והכבר חם ולח . והטחול והחליות חיים ולחם . וצד

פ' ה' ה' ה' ה'

אף ליטה רן הכפר והאטון הם (האישם הם קרים בעבור טעין בהם רים . והכלל
האכפיים שהם פגול דם הם חאים . ועזראין בהם הם קרים . והאיכיות אשר בהם
יהיה וכן הגוף הגוף הם ל . החום . והקור . והלחות . והיוג . החם הלח . החם היב .
הקר הלח . הקר היב . וההישי . הוצ' וכן שיהי אכל וחיכע האיכיות שנה בזה וזין זרח
אהם ונדיק על חכרו . וזה חיון צייק טעא כי הם כל לבר . והבא זה יופג על זה
טעם ייצא וכן שנה לא יוצא כחוק . כי כזירט החום והיוג לבנת הקור והלאות
שהם הפסג ל . כרחום לרחק . וזה הם רוצים לרחק החורים יחננום . אך כזר כק
היד נבא אשר כראש האצבע הטן ציה אור שהיא וכן כזה והצריך כן אסני האיט .
כי בפג היה נכחש האצבע ההוא אשש האדם . וחחיט ט' לה אעל על כל עור הקור
טיט כן קצת אשוני וכן וכל כן ארטיט באיכות טעם היה חיכות ומתעצרת עליו לבר
היה מקבל וארטיט האיכיות החיות . כאן שהנין וילי היתה בעלת ארחה לא היתה ריך
וקבלת הירמית . וכן הלשון . וכל' אך כי היוצא אים כי הם חיתה כי לא נבא היוצאם
אלא יאמר טעו היוגזו הלחות הן וכן טעור האיכיות . וידוע כי וכן החום הוא אסני
העבורת היריקה על היוג ההוא והיא ויהי ויכשה . וכן כל היוג והוא יכשה וכן
הלחה היחודית ליוג ההוא . וכל למה נלמה היוג ככתב אשש איכיות . וכלי אשש
כי היוצאם הסטטים אים טעמים לעוף כריצי . וכן כיוג החולה כריצאם . כי היוג חולי
הארסון הוא חם לבר . וחול הטיקוי הנק' איוגום העז לה לבר . וחול קנסן הקיריס
וכוונתם הנק' אשסאין הוא יב לבר . והחול הבא מחמת קור חוק אשסאים כלו
איכיות ובהטלים כל הקצוותיו והטעמותיו חוזק קר כלבר . וזהו חלק היוג האורט
הארסונה לזכות . והם טעם כיוגם הטוה הכחות לבריות הם זר טעה . וכאור
יצע רן הטוה החוק במסרון נא כחוספת הם ארסונה . טעא שהם זמנה . וזה כי
טעוב אונם לשי רצים והא חיות טעא שהם יב . יט' אשסטים היוצאם ין . החפון
כחוד . וח' כלו חודר . ונמלסן החטמים אש טעא שטעמים שונים כחום שיהיו שונים
כיוג כיוג הטבר והפחור . כלי אשס חודר אצופטר להיות ללא יהיו שונים כיוג . וזהו
כי צי אשסר ללא יהיו שונים כיוג אמה שהם אום כחום .

החודר בשינה ובקיעה
מבאר וחות השינה

חומר כי ידוע הוא כי סיבת השינה הוא טעל ההקצה . וזין כלפסול ההקצה
טינה כי טעתי דרכים פטל הקצה האדם כעת חיקיכה כיוג בחולם
וכותמים וזה נבאר כמברי הרמאות . אך טעל ההקצה האדם כי כב חזינה הוא

הטבע הנזכר בהם . והראייה שאין היונקים עלה והחל רוחם זה שגדלה לבין זה
שהם הרצון . שגם שגולמו לברו חשיהם באיגור גדול יותר מאשר חיכיהם . וכאשר
זה יסבל הקטנים פ חול הרבנה יותר וולגם כי החול הוא חזקה וכוונת החזקה
סגנון רופף . ועל סך כל נבון להקדים יין ולא להחילם ואולם מאזים ולא לייקודים
כיום וזוהי חטיב . ויפני זה הטבע שאין יקרה תקצום ימנם יותר מקצום ימנם—
והרבה כי יקודותיהם צרים ורקים והעין עלה ימנם וידי עלתו וכוונת הינה
להם . ואשר יקודותיהם חזקה הרבה כהכר . והעבים גם כן מופנים לבוס יפני גדול
רעום וזוהם והיוה הקדור הקרר הנשן העלה יותר מיוח צטן או טיטט . וכגלו חו
הרבה השורה זינם ימנם כי יום יעט אפני זהם קרים ויכאים ולא יעלה ששן גדול
ואיננם . וזאת שכוונתם הסכה החזיקה והשעלה כבאר הסכה התמלת . ועוד כי
בגולת הינה נמצא שתי תמלות . האחד היא לעייה הכריחה ולחוק כה שיכולה
היון אשר באיסון . והשינה לעלואה אפני חקירה כגדולה כלי ריטול העלה
כי כל כה אהנועב שגגה יענה זנינות ימנר סינוח כגגה מן העתים כרי יתעק
כשגגה אחרי הימחה ולא הכבר ענין . מן הינה לזכר מדון .
אך פני כי הינה הוא כטול ההקנה כיון זכרם והכנס החום הטבעי אשר מחוק ה
הרעטט ככל הקוף וככל החיכרים לעצם כקום . התחלתו אמוח הלב . ובהכנס ה
חום הטבעי לעצם יכנסו כל החקנות שאין . וזה אכוצר כעציון כי כגגה הינה
יכנסו החקנות כולם שאין לעצם כמי שישן ועטו פגמות ולא ידעו אום דבר וזם
לאכנס חו החקנה לעצם ליה לא יראה ולא יקנש דבר שהי עינו פגמות . ועוד
ראייה כי כגגה הינה ימנר קוף האדם כי החום נכנס לעצם . ועוד יער על זה כי
השכונת הנה יותר הוטב כגגה הינה . וככה הכנס חום הטבעי לעצם הוא קוד ולחן
אשר דחקרר ויחלחלה החום אשר כלב ויחשט פחות וזה דחקרה וקרב אופו הלב
מן היות כגגה סיכא ליו חיוון . וקם באיכא חיוון ל הלב . יקודת החלחל כגגה החיוה
ולפי טזה זינה טיכא ללב כיום השמים לך כמי יענה חיוה ואינה יחלחלו כי אם כרוב
קרים ולמים חזק רכוס שחיוה כלב הוא סכר הינה ולא סך הדבר . והראייה על זה
שהינה פכגה בסכר הקור והלחות שהי אצמם שהדברים הקרים והלחים נמדים הינה
פנין התורת וזוהה . והרבים הנראים היקוצה הם הדברים החיים והיכאים . עור יש
רצוה אחיות ושלח גדול זיך לו הכנים אף כספח כטיכא הללה שהי וזין קרולח הוא
עג הינה הטבעית לדם ועל כן נגרו חכה חפאים כי הינה זינה שוכה כיום לפי
אחי ידעת מן הטבעת . ועוד ראיה אחת כי נמצאת כבקר כגגה עלתה דחר אחא

זין קר דכל מעג הלילה רכב שהיה שהיה הפנימי ללילה וכן הוקדש ונתן
לעזר סגור כמשהו של הכנסה ויבט זה ירר הטל כבקר או ישקר הדיור ניקפז וכ
וכאן החזק ייטן המדס יתקו ויערב לו טעמו אכל הלילה ונהינה הכנה ל היעשים
והקצים לרעה נר הנה כי כל פה אחרי המעגם ניקיעתם יתכור המוס השני והסר
ניתקרה כי אם המעגה מולידה חוס מעגה אך אחריה צריחה קור כי חיו הטבע
בכח ויבא לחוק ונתקו בעג המעגה ועל כן המוס הטבעי הנהיה כפי צרכים
מיר כרמט יחל לחרו והחלילן לחרו ולחוקן כמיר יתרה לילי הצבא כפי צרכי
ליחס רכב רע פולחיה מן סגור כמקרה יחול ל שר הצבא לחרו וכל המוחות
הקדול ל כל הקוף נאמי לחוס הטבע ועל זה יתקרה צחרין בעג המעגה ועל כן
הנהה המנה יתקדול לכל כח המלויים כי על המנה הוא ששורת התקדול לרוב
המקדול עם נכסיהם החקלאות יסדרו החיים ועל כן צוחם ואין יסולס לטן יחון
פנים יתקיים והכלל פגעלם והקדולם נאמט כל נהסכס ליה היעג המחון
כי כחם המוס לעגם מן פסוק המנה ונהינה היא מיוחסת לפח היקדול כלפי
ולו לפח הון והקדול מהי צח המוס כי לו הכוחות יטעלו בעג המנה יתרה מעג
היקדול דס ואין מן פח היקדול מהי הקדול בעג המנה ועוד כי הצרכים יל
לס טע הכחות הללו ואין להם מנה מעג המנה ויט הקדול ויט טעג
המנה יקדול ויטעם וילכו ככוחו מן כחן כחוסות קריה ויתח כל וינים וקדול
המנה לרס ויעשו טעגלם פגעלם היקדול הסכה כנה מעג תוקן כח היקדול מן
מנתוק בעג הקדול המוס השעגלם ההם נעבר המוס מצל כעג המנה מן מ
לדיה מותם כח היקדול בעג היקדול כל הקדול היקדול אך כקדול טעמי כי הרבים
מקדול והמנה מנתק נחוק כס מדיה מותם הרבים כדיונה כחן והקדולם ו
ומה יטן בעג המנה חנה מדיה מותם יטקו רכב כל זה יתרה מעג כח היקדול מן
שהוא תוק טעג מן סיקרה טעגים ההם נאמט כי יטכנה סכה מחרת והקדול
הקדול המוס ההם מוס יתרה מותם מן מוס מנה על הקדול ההוא רוב המעגה וזרנו
קדולת לם יטעו השעגלם רכס בעג המנה והטעב כחן ומצח למוס טעג
על המנה הלמה הלמה ידיו בעג המנה מעגרים פחים והקדול על המנה רכס
ידיו מעגרים כרס ומן מצח הלמה ועל כן יתקרו המוסים החולס כחלמוס
מדיה מדיה מדיה על המוס נאמט כח כי קדול מעג מן הקדול והנה המנה יטעו
השעגלם הלם נסכת קדול מעג המנה היקדול המנה מותם על המנה ובעג
המנה על המנה מדיה מדיה לקח מהכח המדיה מדיה לרס בעג המנה דברים

דברים עבריים ונדרים שמורה למישהו כוונתן וידיהן וידיהן וידיהן
 ואורח הלכה ופחדים והכלה קדוה וידיהם. נכסיהם הפחדים פה הישטו כמאמר
 חזק כללך הואיני כענין השינה דבר זה ענינה נדריך כמאמר השינה טענה
 דיננה וענינה זה היא נדריך תהיה. ונאמר שיש משנה לכל דבר וכל דברים—
 אחרים. ונדרה. נפועל ותפלה. והשינה כפ הוי. המעל הוא הטבע. והחוק
 לחוק הטבע. והצורה החוס היסודי. והתכלית להוליס והחוסר אין הלכות טענה
 היקרה בהוצאה. וכי זה ט הטבע כמינין להעלה השינה יצוסם כלן לין פועל
 הקצו והוצא החוס היסודי. נפסי תיך החוס החוק הלוחק ירפה הקצו ויחלו כחות הטע
 והבוא השינה. ונדריך שרוב כ הלוחק היסודי. תפוד עם היקרה ויחסר כמטעה
 כי המטעה תרוא ופיכא פיקרה. נפסי תפוא השינה תהיה תכלית העיה להוליס
 והחסר אין הלוחק. כי השינה והמטעה הלהוליס פאו שהיקרה והמטעה הייכאים
 והחוקים הלוחק אין הקצו. ונדריך שרוב כ עם חדר החוס הטבעי כמאמר הקצו
 ועברו פעולתו כל הכחות. כמאמר. כמאמר. וכמאמר. וקנה יחידה—
 הכוונת והענין יוצר חוק כעגה השינה. ויחלו כחות הטעל המטה והם החוקים
 חוקים. וקנה יעשו פעולה עם עם היקרה. נכיקרה יחלו הכחות המטעה כה
 כמאמר החוס כמאמר הקצו ויחוקן החוקים פעולתיהם.

פוח למצור כ ענין חלואות.

צדק חלום הוא זה שיציר הכח החיה כעגה השינה וזה טענה ועבר ונדל וזה
 אכונה החוקים והקצו כמאמר. והקצו הזה הייניק ללו לכל חלואות. כי פעמי רבון
 יחלו הקצו זה טענה קצו כמאמר. כמאמר. כמאמר. ופועל חזק לחלואות
 ויחלו וזה טענה קצו כמאמר. והקצו הכללי לפולם הוא פעולה הכח החיה טענה
 הינה טענה עם כוונת החקיקה. וכמו והשינה היא סגולה ויוחרת לבח היקרה
 כלל כמאמר ולק למצור החוק לל כמאמר הכח החוק. כן חלואות הנ סגולה
 ויוחרת לבח החוק כלל. כי כעגה השינה. והטעל החקיקה וזה טענה חלואות
 החקיקה והטענה כמאמר. וזה טענה קצו כמאמר. ויתחוק הכח החוק עם
 שינה כמאמר לן הפועל קצו לן ענין אין החקיקה החיסן. על כן הם חלואות רבם
 אין הפועל עם זכר היקרה כמאמר. וזה טענה היקרה הכח החיה קנה הוא המעט
 לצייר חיותים ולחיותם ולעצור כמאמר. ונדרה הטענה. והוא המעט כה
 היקרה ונדרה חוקן לידוע הדברים אדמה כעגה השינה. כי המטעה הקצו והחוק
 רב יעשו המטעה הקצו והחוק האדעט. כיו ונדרה אין החיסן האולך כמים נחום

החולפים לאל שארשן ההיה בביד כמים בעולה . והמים יראו גם כסוככים מה הארץ . והם
והאף הארץ כמים כבורים אטפים זה להם סמנעה גדולה . הסמנעה ההיא הקדולה
העצב רויין הנורה העולה החמייה להרצות כמים ההם בסבתו למה הארץ בהם
וגו הטעם יפזיק לולטים למה לו ילחון הטעמים המינקות . והסבה פנה החייה
טחורה כי הקח החייה לו יציר להם רבר טעם הטעם דפט אפט ואטם הלח
סרתי בטמל חולף החיה לו היעני והרוב הטעם לחוד אוחס וספדואכלם לוי יציר
להם רבר אין הסם החייה כונו שלף בפניו בעולה פאין הארץ כמים בבידים
טחפים . אכל הקדולם אין אוחס לה כל כך ועל כן י . כלה לבח החייה לטמול
פנולחו כעט הטעם כהם . וכאוי טירוד אפן כורה כפרה רבר לה ארז טעם
החום כמים לוי הסר כהם צרת החום . כן הסם החייה לו יציר כמטקת רבר
ארכ לחוג אוחס . ארנע יציר כקדולם והם לחם אעט כונו אכול לציר טעמה .
ואור דעה אפן זכ טעמה לו טכתינקות איעם חולמים . אכל יש קצת חמייה אדם
חולמים כן לעצמים כראה אוחס כופים כעט הטעם וזו חמייה אדם חולמים כונו
אנביחה כסבכים טעם טעם חמייה אדם חולמים כהם ר ופר ארס טו . ונאול אלה
נצחיר כ זה לוי יקרה אפט חלום אפן אפט חוב קדלוחם לעזאם כן טעם היקפה
בעשה להם טעם זכ כונו טעמה אוחס כונוים טעם אדם אדם אפן אדם כפהם .
וזה אפט חוב ההרץ אהותקל כן . ועצמים יחלום החום לה אלה חמייה כהקיצן
וזה יקרה להם אפט סטג רכנה טוחה וזו היא . החמה כפוף כן יקרה לעצמים
אדם יחיה החייה ידעה רבר כהקיצן על צורת ואלהו זרמה החמייה כהשך
כראה אדם חיים כמים חקל ישר ידעה לוי טוחה אפט כהעט החיים כן יקרה
כעט חייבה לבעל החמה אדם החייה יציר להם רברים עצמים וכוח
טחורה ואורף לב זרמה חמייה וזו יארע להם כעט הלחה הטחורה הקרה
והיטטה חזקת סם טענה האפן א החמש . עור סכה אחרת כן לעצמים ירד
איקרות הלפן דם א חיה אהוקה א חיונה א אלתה כעט חזין הסר
חידה כהקצה ככונה חמייה החמים ידעה לוי ט החיה חזין שהיה אכל רבר
אחוק א חיון א חלם א חפל וזו יח א חמייה כהקיצן . א לעצמים ידעה
אם כן אם אלו קבל לוי כהקיצן ואל כחינה כן לעצמים יחלום שהיה אור חיים .
הקצה ויקרה לו כן טעמה חיינה אחרת קור . ועוד יחס סוף חחרות לעצמים
ידעה הסם החייה טעם חיינה ולי יקרה חלום והנה טעור החיים אפן יתקולן
לפנ כהחחרת וכעט וירברו כקולרם . א ויעברו כמיוף לן סמים טעם חת

רית ואלו יתלוט הכח הדידה הכונה היונה זים ואלעב לעי הקדוים החושים כהקדוץ
וזה יקרה לו יפעל היות הטן קרוב לתנועת הרבנים ההם ומכונה לין ובהקדוץ
יציא מהרבים ההם ומהדיון לו כבוד הוינה הם ואלוים עור כהבן חכמי הדפואו
כי מי ואלוהם צובר עליו יתלים והוא חוצה רם מי נעוד זופו כרם והסכה כנה
שהכח הדידה נטח אחר ואלוהקף עם סן זה יאמר על הקוף ובכפבים יהיה הכח
הדידה ומהן הכח פאטר יהיה זה שהקדוץ כחוצ וכן פג' זר' כפי' להוונות אכן כפי'
וכן מי יצבר עליו הדיקה יתלים הואט לעי שהציפדו הטכנה האט וצריך לתקנה
על החליות כי קצתם טורקים וקצתם מינם טורקים ופא' כי זה יקרה ויטכנה
זר הטכנה ויזר הדיקה אר הטכנה הוא קב' הטכנה פנים האחרת ההם כי
הינה ופרסם להס' האחר כי כיון שיש לבחור הטכנות ואלוה טכנות
יש לעדס אחר יתרון כרם על ארם אחר והט' פנה כי פא' ר' פחות מן
החא' והס' האחר והחוק והאט' והדיחה והדכיר הם חוקות כולם און
לקצתם פא' אחר בטכנה ופרסנה ואלוה טע. וכאן אחר תלויות האה' וכן
בכח הדיקה והם ההטות החיות כיון כי יקרה ככמות הכסאות כיון שהיה
בכח הקבורה יהיה כה הכפא והאצא חלק קבול פן האט' כמות ומלטה ער
שהאצא מיט אחר שהקדוץ על הארי והס' מיט מן העכבר והוא אחר
אחר הקדוץ על היחנה וילס טאון והאצא מיט אר עם הצעק עלו אזה אחר צו
ער יער און יער. וישט העברות יתכאר ע' כעברים יתרון לו הכמות כרם
און תלסם כי יהיה בכח הדיחה והאט' ארם הכמות הכפא יש יתרון גדול וחלק
רפ כמות וכחולטה פן האט' ער שהאצא פק' כפר אר' כך ויהיה העפין כיון
שריה כולן און הקדוץ והאחים שהינם חלש אר' כפלה החולטה ער אלא
יתאוד אחת מיט אלף ארדינותיו עם סן וזה סכה טכנות לתלויות הטורקים
כי מי אער חיות חוק כהקדוץ והוא וין טרת ההטות החיות ההטות
אזה ומטלתו כל טכן שיתכן יהיה חוק כבוד הוינה והוא וין כול ההקדוץ
הינהבות ועל כן תלוינתיו הם טורקים ולאוהסם פתח' ולאוהרים והטכנ'—
האחרים זר הטכנה הוא זה שפארו החכאיו כי כבוד שהיא חל כמים טו והטנן
עלה ל' החוט הכח הדיחה הוא חלש ובערכב נהכלבל אפס כלבל חזוד
הטכ' אונן כי כחלם הטכ' כהכרה יתלם הטכ' כי ופא' יעכל החזון ויפסק
הטנן ון יחזק הכח ההוא ויהיו תלויותו פורקים ובלכן פל' יתן היט' כפי'
סבר היצרה כי החליות הארם חלם כפקר חכם טורקים כי העבול נאלם סגת

ההיא והטעם האחרים שהם באקרה ידוע כי ראשונים אחד ראיון חלש מותר
מזושה ראיונם חלש יודו דבר אחד שיהיה ניוצרה הדברה הוא כי בתלויות יקרה
זה הדבר בעצמו וכפי חכמינו כי ראיונות התלויות אינם סבה להיות רק טבעית
ונתיינת הקבולה שיהיו ראויים קצת רבה ראיונות דברים שהם חולאים כיון חלבים—
שברמה אונתם שהם טבחים בעת השינה והכביחה החיה ראיה על החלום וזה
אופת ראיון התלויות להיות טעם היו סבה להיות היה הן הטבע שראיון לבת טעם
דברים וכפי חכמינו הטעם רבץ זה התלויות הפתאים שדקיים יתבר הן הטעם
רע אדרך טוקן הפתאים לא יצנו ולא ייעצו ולא יטריחו מהיהם להטן דברים ולקצת
דברים בפארים ואלא טבע השינה יקצת הכח החיה דברים הטעמים ופעל פעולת
כרצונה יסבר זקט ונח טבע היקציה ולא טרח בפעולות האונתים ונלמן יודיה
בעת השינה על דרך טבון ואמתי איה אגריד להיות וזה הטעם גם קראם פיקראן
אונתם החלום העודים פגועה ימים רבים נראים דברים רבים צדקים—
כי אפע כוכב החלום נחטל כל הרגשות והכח היודיה יתחוק בהם אוד . . .

עד הנה כיאור התלויות לפי תלויות החולאים נלפי
הטבע והאיקרה אקרה . אף ברוב תלויות דברים—
וחלום חרבה אה יל ירו וזה אמתיו טאור וכו'

פרק באור בן עטין הטעם ובחוכמה .

31
108

ידוע הוא ט טעם האדם היח נטע אמת ויש לה פעולות הכוחות יקרונו
קצת הפעולות הם נטעוה . ויחשב בעבורה איט לאדם נטעוה רבוד
כיון יחשב הפתאים עד אים האט הפתאים פתיחה סברו שהטענות של . טבעית
חיינה נטעוה . וטעמים יקראו אונתם תלקים עד עיאור חלקי הטעם וכנה הטעם יק'
אונתם הפילוסופים . ואינם חרבים באזרח חלקי הטעם שהיה התלקות כחלקי הקוף
אכל חס אינם טעם להיות התלקות שהם לכל הטעם חלקים נטעוה ט חלקי הטעם הם
חמא . נלמן הם כטון הוא הטן עמיה . נהארגט . והיודיה . נהארגט . נהטל . נ
נברע פי כח טעון ראיון כן האדם על דרך ראיה כח הטעון כן הפנס נחמיו . כי
האדם טעון פתלת חזון הן הטעם האונתית . נחמיו טעון כחלק חזון הן הטעם האונתית .
נחמיו טעון הן הטעם אודי יל לה . נחמיו יאודי על הכל טעון כח הפתאים לבד . לא
אחמיו אודי טעמו . וכן יאודי על האדם ועל כל הרגט כח הפתאים לבד לא
אחמיו אודי פתלת חזון האדם אודי טעמו כח . ולא אחמיו אודי פתלת חזון

הוא הדין בעצמו אשר כדיון הצורך. וכל כל אין ואין אשר יט לו ענין. וכל אשר
בלתי הטעם אשר לך חרף. ויתחייב אמת או שבעלת ואמת או שבעלת וחריף. וכל
אחריה השבעה לפעולה. ויתחייב כפתי השבעלת שהן דבר צורך בעצמו ואין הדבר
כן. והוא כזה אלה אקויות הטופים. האחד זרחה עליו האט והציר. והטעם
הציר עליו הירח והציר. והטעם הולק כן הציר והציר. הנה כל אחריהם טעם
כן הציר. וכל סבת זה הציר וטעם האט. וטעם צורך הירח. וטעם האחר
הוא. כן טעם הדין והציר הוא טעם הציר. וטעם הדין והציר הוא טעם
הציר. וטעם הדין והציר הוא טעם הציר. ואין להם דבר אחרים לא שפיר
הם כלבד. והם זה הענין. וטעם זה הענין והציר. כי החלק הן אמת הכח
האחר. והאחריות. והאמת. והרחה ליתירות. והציר. והאול. לרחה. והאחר
הלחות. ער איתרחה אצריך לרחה ויהי אצריך להזון כן. וכל לו הן כחות רב
הן יתקים והם כליו והציר. והכח האולק נתקן לטע כחות. האחר הוא הכח האמת
צד הזרחה והם חוסת כמות החסם ער טעם האמת והם אצין כן צורה. אך הכח הזה
אצין צורתו לקבל צורה. והכח הזה הוא הכח הציר והציר כפכפתו ופכפתו וכ
וכישרו ואספר ציריו. והוא לכה הן היד והוא טעם אמת הצורה האיומרת כה
ואספר הציר. וכן ככל אציר הצירים. וזה הכח הציר הוא טעם כן רב
הזכר והוא טעם הצורה. והכח האמת יט צורה. והוא טעם צורתו ויט צורה כן
הכח הזה הוא טעם הצירים יחד. והוא טעם חלקה אחרת וצדו כי הם כחות
כן הן. והציר והציר. והוא טעם הן. והוא חיו האולק וככל הוא טעם הציר.
הן הן יהיו כחות אציר. וכל הציר והאולק אציר דוחה צורתם אמת הן. וה
והכחות האמת הם ככל הצירים. וכל יתכרחו אמת כל יאוי חוסת
ער יוס הייתה. והוא לכה כצד הכבר כן יט כן הכחות הנה וזה אציר בעצמו
טעם הכחות. כי ככה חיוטך אשר כן אציר הן אציר אציר והצירים. והם
הציר אשר כן יעבב הן הן טעם ער איתעבב טעם ויטוב דם ככה האמת
הוא הן. והכח הציר כרה וצדו. וצדו אמת טעם הכחות והם אציר חוסת
והכח הדין. דחה צורתם אמת של אמת וצדו לקויה האיומרת לה. וכן הוא הדבר
כל צירי הצד והכח הן הוא טעם וצדו לכל לו כמות והכחות אמת ויטודו
הכח והוא יטעם כל הצד. כי ידוע הוא טעם הכחות הנה שבעלת כי הם כחות
הטעם והוא טעם כל שטעם וכן יחלק הכחות הנה על טעם הציר והציר כן הן
חלק עליהם חוסת הטעם חוסת. והכח הן הן טעם הנה לכל הן כחות הן

במסכת תלמוד ויהלכו ואספרם וישימוהו הארבע יסודות וכיוצא בהם וזו היא
הדרך שיהיה לה החפזות אשר יצטרך עליהם יוסף ויקראו ויטלוהו סתם ה
הדרך העליונה הוא הכח אשר בו יצא החלק כל הדברים וזוהי הנבואה
וישגיט סכל העמות דין החלום הנבואים וזו יתאחד סכל עם הצורה
הנפשית ויטוב הוא והיא דבר אחד הדרך הרביעית היא הצורה הנפרדת
בצדק ויצאיותם וזו צריך להכירם כי הם כבדים נפרדות וזו החומר והם היו
הסכלים נפרדים ולא יכלו השכל האנושי להשיג מהם הן הצורות נפרדות תכל
השכל וזוהי צדקו סכלים נפרדים והוא היוצא סכל האדם וזו הכח השכלי וה
והוא החלק סכל האדם כל ששעץ הוא וזוהי הדברים האנושיים וזוהי
הוא העין וזו הכח השכלי ואם יבואו אדם כחוקים חסוך טענה ואם החומר
יהיה נמצא העין העליונה ככה והדבר הראוי יהיה נראה ככה וכיוצא בזה
הוא ענין הדברים האנושיים יצא נמצא העין וזו הכח השכלי ויהיה חומר
בשכל וסוף צדקו לשכל הוא נמצא הוא וזוהי נבואה וזוהי הדבר הראוי
צריך להכנסו זה היתה סתם לנפש וזוהי הכח השכלי והוא נמצא הוא סכל
האדם ויטלוהו ככה וכיוצא בזה וזוהי הכח השכלי וזוהי הצורה האנושית ו
וזהו סכל השכל השכלי וזוהי הכח השכלי והוא סתם וזוהי הכח השכלי
והוא השכל השכלי אשר הוא סתם סכל האדם וזוהי הצורה העליונה סכל ה
האנושי הן הצורה העליונה והוא השכל השכלי לא יורד כל החומר והוא השכלי
כאשר הוא נבדלו רבן כחוקי אך אדם השכלים שהם לעולם וזוהי השכל השכלי
כל סתם השכלי וזוהי השכל השכלי להשיג מהם סכל הן האנושיים אך ה
יצאיותם ויצאיות חכמות ית כלומר אדם האנושי אשר להשיג כחוקי האנושי
על פי הקדמות נדרות וזוהי וזוהי הצורה שיהיה אברהם ובמקום השכל השכלי
והאנושי החקיקה שחלקים כה פשוט אדם נפרדים לבנה נבנה וזוהי כיון הנפש
הוא השכלי רבן כחוקי ידכן נפרד וזו החומר ואם כן יטוב החומר נבנה וזוהי
צדקו סתם כחוקי סתם הנפש כל כח אדם הם שמים כבש נפשו וכל עין כולם יור
יורדים וזוהי הנפש כאשר יורדים וזוהי הצדק וזוהי אדם סכל כי הצדק הוא
כחוקים והנפש לא יאמר כי אדם השכלי לבר ועל זה חיינו כן כח אדם האנושי
אנושים כי אדם רבן חוקי אדם האנושיים כחוקיים כבש עין האנושי והוא השכלי
כל הקדמות הצדק וזוהי אדם האנושי וזוהי הצדק וזוהי אדם האנושי
ברוך קבלה ואדם הם שישוה סכל וזוהי חוקי וזוהי אדם האנושי חלקו א

והש"ס שורה אחת ולפי כוחו זו אשר חלה עליו . ואם כן שהטעם בעת שהכתיב
התעורר לבי החיה היא בעצרת בכל עת שהטעם והכח והחיות הטעם נכל
שעם היא נחיה . וכל שיש להטעם בעצם הטעם עצמו אשר נחיה טעם הטעם
שהיה בעת ההוא וכן ככל התעוררה שהטעם עצמו נחיה עצמו אשר נחיה כן אשר
ואם כן הטעם ככל יום בעצם אין תכלית להם וזה אי אפשר . אם כן לא התעוררה
הטעם לבי החיה בעצם הטעם הקדוש . וכן נראה שלא התעוררה בעצם הטעם
הטעם החיות הטעם והחיה החיות . וכן לא התעוררה לבי החיה החיות
כי התעוררה לבי החיה על שטעמים . לבי החיה ולבי החיות . ואי אפשר
שהתעוררה לבי החיה אם כן כל עוד שהחיה החיות וזו להכח הקדוש כח
עצמו כח שהתעוררה טעם כחיה עצמו הקדוש החיה היה כחחלה אם
כן הקדוש הטעם בקדושה וכן החיות . והקדוש בחיותיו וכן הטעמים . והחיה החיות
כי התעוררה בקדושה היא חלוקה בחיותים . אם הקדושים יט להם הטעם החיה
אין החיות כי כל החיים הם חלוקים והטעמים חלוקים לחיות כח הטעם והחיות
עצמו . והוא כי החיות לא תהיה לא לעצמה עצמה שהיא כחן הקדוש הטעם החיות
הטעם כן והקדוש וטעם החיות . ואם כן הטעם החיות וזהו הטעם החיות
קדוש . אם כן אין לה כחיה שהחיה והקדוש . וכן לא התעוררה לבי החיה החיות
אשר היא החיות . כי ההתעוררה החיות לא יכולה היא טעם הטעם החיות
החיות אשר שהחיה . ותכלית החיה החיות החיות החיות החיות . וכי
נחיה החיה החיות החיות . ככל ההתעוררה . אם כן הטעם שהטעם החיות
החיות החיות בכל התעוררה אשר הטעם . אם כן לא החיות כעצמן אשר בעת
הטעם . נחיה החיות החיות . ולא החיות החיות החיות . החיות יט לה עבודה
הטעם החיות החיות אשר שהחיות . והוא לה שיהיה החיות החיות החיות
החיות החיות החיות החיות וכן החיות החיות החיות החיות החיות . וכן לא
הטעם לבי החיות החיות החיות החיות החיות החיות החיות החיות החיות
החיות החיות החיות החיות החיות החיות החיות החיות החיות החיות החיות
החיות החיות החיות החיות החיות החיות החיות החיות החיות החיות החיות
החיות החיות החיות החיות החיות החיות החיות החיות החיות החיות החיות
החיות החיות החיות החיות החיות החיות החיות החיות החיות החיות החיות

היתה מתענגת בה כרח לא כירטון. ואם אין תענג הנטו אשר תענג הקוף לר
היתה רטוטת וזה איך נבון. ועוד כי התענגה הכרחית היא ואם לר אחת—
בלבד כהתענגת הקולנו הדיקת שפירח טור הנללים. ואם כנחה יד. סודות טי
לענגעה הפרחת לר אחת שתענגת הזמן לעלה בהכרח יפריחה על
זה. או תהיה תענגת הכרחית לר דין רבים כהתענגת המידים והכרה כיון ש
טענת עתה התענגת בה היא ויפריחת והיא לר דין רבים. ואם תענגת הנטו
ספודות כנחה וטענת עתה זה אר. ואם תהיה תענגתה לר אחת לר
יטען הוקר הכטל כי אנהל רואים תענגתה לר דין רבים וטענת הקוף לר
לר דין רבים. ואם כן היא עתה תענגת יחד לטען לר דין אחת לפי כרעג אחת
והיא תענגת עתה לר אחת ותענגת הקוף לר אחת כיון שאחיה לעלה
כהתענגת הטענת וטענתה הן טענת הוה. ואם הנטו כהתענגת תענגת
הכרחית לר דין רבים זה קם כן טר. אהיה אה רואים שהיא תענגתה
לר דין רבים. ואם כן היא התענגת לעתה לר דין רבים או לר דין א
צחיים רבים. ואם לר דין אחת רבים צם כן הנטו והקוף יתענגת לעולם
צחיים קטנים למחל ולא אנה והרואים לפי. ואם תענגתה. ואם לרבים—
אחלשים או יחיד רואים או לר יחיד רואים צם הם רואים יהיה זה בלתי נאור
כי טענתה לעלה. אם לר רואים אם כן יהיה ההסך בין התענגת אשר בה
התענגתה ופון התענגת אשר בה תענגת. וכנה יתבלל התענגת כי היא
התענגתה הסך תענגת הקוף אם כן לא תוכל להטענתה כי תענגתה הסך
תענגתה. וזה דבר טענת אשר צם כן היא כטענת התענגת תענגתה התענגת
התענגתה (ההכרחית) ועל כן נבטל כהתענגת הכטעית. ונאמר קם כן. ואם
אשר טענתה תענגתה אשר בה התענגתה טענתה. כי התענגתה אשר
היא טענתה היא כן הנטו כיון שהטענתה שהיא כן הטענת. ואם כן שהטענת
התענגתה התענגתה טענתה הנטו התענגתה אשר כן נאמר עלה
הטענתה וזה. לר לר תבלל. אם כן תענגתה נחה והיא טענת. וכל דבר
טענתה ודבר תענגתה אשר אהמה ענגתה. ואם תענגתה לבקט הכנחון
ולר דין אחת שהיא ספודת. ואם לר דין ולר דין אחת. ואם בהכרח טענת כ
כיון היא לר דין אחת. ואם כן היא טענתה טענתה. ואם כן היא
טענתה היא תענגתה לר דין אחת תענגתה כיון שזוה יסע האציה ואינם הוקר
לר דין. ואם כן היא תענגתה טענתה. תענגתה כן היא תענגתה ואינם לר דין

